

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS
(piektā palāta paplašinātā sastāvā)

2006. gada 19. oktobris *

Lieta T-311/04

José Luis Buendía Sierra, Eiropas Kopienu Komisijas ierēdnis, kas dzīvo Briselē (Beļģijā) un ko pārstāv M. van der Vaude [*M. van der Woude*] un V. Landess [*V. Landes*], *avocats*,

prasītājs,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv G. Beršeids [*G. Berscheid*] un V. Džoriss [*V. Joris*], pārstāvji, kam palīdz D. Velbruks [*D. Waelbroeck*], *avocat*,

atbildētāja,

* Tiesvedības valoda — franču.

par prasību atcelt:

- Komisijas Juridiskā dienesta ģenerāldirektora lēmumu paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtā prasītājam piešķirt vienu ģenerāldirektorāta priekšrocības punktu, par ko paziņots 2003. gada 2. jūlijā un kas apstiprināts ar iecelējinstiūcijas 2003. gada 16. decembrī paziņoto lēmumu;

- iecelējinstiūcijas lēmumu paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtā prasītājam nepiešķirt nevienu īpašo priekšrocības punktu par papildu pienākumu veikšanu iestādes interesēs, kas paziņots ar *Sysper 2* sistēmas starpniecību 2003. gada 16. decembrī;

- šādus lēmumus — iecelējinstiūcijas lēmumu paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtā prasītājam piešķirt 20 punktus, A5 kategorijas ierēdņu nopelnu sarakstu paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtai, kas publicēts 2003. gada 13. novembra izdevumā *Administratīvā Informācija* Nr. 69-2003, un paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtā A4 pakāpē paaugstināto ierēdņu sarakstu, kas publicēts 2003. gada 27. novembra izdevumā *Administratīvā Informācija* Nr. 73-2003, un katrā ziņā lēmumu minētajos sarakstos neiekļaut prasītāja vārdu;

- ja nepieciešams, iecelējinstiūcijas 2004. gada 15. jūnija lēmumu, ar ko noraidīta 2004. gada 12. februārī iesniegtā sūdzība.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA
(piektā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Vilars [*M. Vilaras*], tiesneši M. E. Martinša Ribeiru [*M. E. Martins Ribeiro*], F. Deuss [*F. Dehousse*], D. Švābi [*D. Šváby*] un K. Jirimēe [*K. Jürimäe*],
sekretārs I. Nacins [*I. Natsinas*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2005. gada 29. septembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

- 1 Faktu notikumu laikā spēkā esošo Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā — “Noteikumi”) 26. panta pirmā un otrā daļa bija formulētas šādi:

“Ierēdņa personīgajā lietā jābūt:

- a) visiem dokumentiem, kas apliecina viņa administratīvo statusu un visiem ziņojumiem, kas attiecas uz viņa spējām, efektivitāti un uzvedību darbā;

b) ierēdņa atsauksmēm par minētajiem dokumentiem.

Dokumentiem jābūt reģistrētiem, numurētiem un iešūtiem lietā kārtas numuru secībā; a) apakšpunktā minētos dokumentus iestāde nedrīkst izmantot vai citēt pret ierēdņi, ja par tiem ierēdņim nav zināms pirms reģistrēšanas.”

2 Noteikumu 43. panta pirmajā daļā noteikts:

“Par katra ierēdņa, izņemot A1 un A2 pakāpes ierēdņus, spējām, efektivitāti un uzvedību darbā vismaz reizi divos gados raksta periodisku ziņojumu, kā to noteikusi katra iestāde saskaņā ar 110. pantu.”

3 Noteikumu 45. panta 1. punkta pirmajā daļā noteikts:

“Iecelējinstītūcija pieņem lēmumu par paaugstināšanu amatā. To īsteno, norīkojot ierēdņi nākamajā augstākajā pakāpē viņam atbilstošajā kategorijā vai dienestā. Paaugstināšanu amatā veic, izvēloties vienīgi no to ierēdņu vidus, kuri ir nostrādājuši minimālu laika posmu savā pakāpē, ņemot vērā uz paaugstinājumu pretendējošo ierēdņu salīdzinošās īpašības un ziņojumus par tiem.”

4 Komisija 2001. gada 30. oktobrī pieņēma Paziņojumu SEC(2001) 1697 par “karjeras attīstības ziņojumu” (darbinieku vērtējumu) un paaugstināšanu amatā. Komisija tajā izklāsta personāla politikas pamatnostādnes, lai “karjeras attīstību saistītu ar

darbinieka sniegumu un potenciālu”. Komisija īpaši norāda, ka “[jaunās paaugstināšanas amatā sistēmas] galvenā iezīme būšot tāda, ka tā būs balstīta uz nopelniem”. Komisija turklāt piebilst, ka “nopelni ir dinamisks un kumulatīvs jēdziens (“uzkrājums”) [..], tos skaitliski izsaka, izmantojot punktu sistēmu. Pēc noteikta laika (atkarībā no nopelniem) punktu “uzkrājums” ierēdnim dod tiesības tikt izvirzītam paaugstināšanai augstākā pakāpē”. Komisija precizē, ka “karjeras attīstības ziņojumos [..] saņemtās atzīmes un novērtējums atbilst nopelnu punktiem (turpmāk tekstā — “NP”)", kam pieskaitāmi priekšrocības punkti (turpmāk tekstā — “PP”). Komisija uzsver, ka “[šādu PP] piešķiršana vienmēr jāpamato, rakstveidā izklāstot argumentus par nopelniem”. Tie ir “paredzēti, lai izrādītu atzinību nopelniem bagātākajiem ierēdņiem, palielinot viņu izredzes tikt paaugstinātiem amatā vai dodot iespēju nekavējoties tikt paaugstinātiem amatā attiecīgajā paaugstināšanas kārtā”. Komisija precizē, ka “[PP] piešķiršana jāpamato ar sīki izklāstītiem apsvērumiem”. Tā piebilst, ka “[PP] tiek piešķirti, ievērojot virkni dažādu svarīguma kritēriju, kas paredzēti, lai izvirzītu nopelniem bagātākos darbiniekus”. Pēc Komisijas ieskatiem, “būtiskākais kritērijs ir nopelnu salīdzinājums visā [ģenerāldirektorātā], ņemot vērā personas potenciālu (pamatojoties uz objektīvu personas paveiktā darba un apliecināto spēju novērtējumu)”. Komisija uzsver, ka “sistēmas mērķis ir nodrošināt vislabāko saskaņotību dažādu Komisijas dienestu vērtējumos”. Visbeidzot, Komisija precizē, ka “turklāt, protams, [sistēmai] jānodrošina, lai dažādu ģenerāldirektorātu darbinieku paaugstināšana amatā notiktu līdzīgā ritmā”.

- 5 Komisija 2002. gada 26. aprīlī pieņēma lēmumu par Noteikumu 43. panta vispārīgajiem piemērošanas noteikumiem un lēmumu par Noteikumu 45. panta vispārīgajiem piemērošanas noteikumiem (turpmāk tekstā attiecīgi — “VPN 43” un “VPN 45”).
- 6 Saskaņā ar VPN 43 1. panta 1. punktu periodisks ziņojums, saukts par Karjeras attīstības ziņojumu (turpmāk tekstā — “KAZ”), “tiek izstrādāts katru gadu par katra pastāvīgā darbinieka spējām, efektivitāti un uzvedību darbā”.

- 7 VPN 43 2. panta 1. punktā VPN 43 un VPN 45 piemērošanas mērķiem definēti NP un PP jēdzieni. Atbilstoši VPN 43 2. panta 1. punkta otrās līdž piektajai daļai:

“[NP] un [PP] mērķis ir izrādīt atzinību par nopelniem, un [PP] piešķiršana vienmēr jāpamato ar apsvērumiem, kas saistīti ar nopelniem.

[NP] ir punkti, ko piešķir atbilstoši karjeras attīstības ziņojumā sniegtajām atzīmēm un novērtējumam.

[PP] ir punkti, ko var piešķirt:

- a) ģenerāldirektori (A/LA kategorijas darbiniekiem) [...] — nopelniem bagātiem darbiniekiem pēc [ģenerāldirektorātā] vai attiecīgajā dienestā izstrādātiem karjeras attīstības ziņojumiem. [Punktu] piešķiršanas kritēriji noteikti [VPN 45] 6. pantā;
- b) iecelēj institūcija, pamatojoties uz paaugstināšanas komiteju ieteikumiem, — nopelniem bagātiem darbiniekiem, kas piekrituši iestādes interesēs veikt papildu pienākumus. [Punktu] piešķiršanas kritēriji noteikti [VPN 45] 9. pantā;
- c) iecelēj institūcija, pamatojoties uz paaugstināšanas komiteju ieteikumiem, — kā atbildi uz prasībām, kas celtas par [PP] piešķiršanu saskaņā ar [VPN 45] 13. panta 2. punktu.

[NP] un [PP] uzkrājas gadu gaitā. Pēc paaugstināšanas amatā no uzkrājuma atņem paaugstinājumam nepieciešamo punktu skaitu; iespējamais punktu atlikums tiek saglabāts turpmākām kārtām.”

- 8 Saskaņā ar 2002. gada 3. decembra izdevumu *Administratīvā Informācija* Nr. 99-2002 par darbinieku vērtējumu 2001.–2002. gadā (pārejas periodā) “katrs ierēdnis vērtējumā saņem vispārējo atzīmi no [0] līdz lielākais [20]”. Pēc tam minētā atzīme tiek pārvērsta NP, kas izmantojami paaugstināšanai amatā. No tā paša izdevuma *Administratīvā Informācija* izriet, ka NP skaits, izņemot īpašus gadījumus, atbilst vērtējuma vispārējai atzīmei.
- 9 VPN 45 3. pantā noteikts, ka ierēdņus var paaugstināt amatā tikai, ja “ņemti vērā paaugstināmo ierēdņu salīdzinošie nopelni”. No minētā panta izriet, ka “galvenais apstāklis, kas jāņem vērā, ir [NP] un [PP] skaits, ko katrs ierēdnis uzkrājis iepriekšējā gada vai vairāku gadu laikā”. Komisija piebilst, ka, “lai sarindotu ierēdņus, kas uzkrājuši vienādu [NP] un [PP] skaitu, atbilstoši [VPN 45] 10. panta 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem vērā var tikt ņemti arī citi papildu apsvērumi”.
- 10 VPN 45 4. pantā noteikts:

“Paaugstināšana amatā notiek divos posmos:

- a) [PP] piešķiršana, ko atbilstoši 6., 7. un 9. punktā noteiktajai kārtībai veic ģenerāldirektorāti un pēc tam — 14. pantā norādītās paaugstināšanas komitejas;

b) pati paaugstināšanas procedūra, kas aprakstīta 10. pantā.”

- 11 Saskaņā ar VPN 45 6. pantu ģenerāldirektori vai direktori katram ģenerāldirektorātam iedalīto PP skaitu (turpmāk tekstā — “ĢDPP”) sadala, konsultējoties ar paritārajām vērtējuma komitejām.
- 12 No VPN 45 6. panta 1. punkta izriet, ka šādas punktu sadales rezultātā “katra ģenerāldirektorāta rīcībā [...] ir [PP] skaits, kas ir 2,5 reizes lielāks par attiecīgajā ģenerāldirektorātā strādājošo paaugstināmo ierēdņu skaitu, ņemot vērā viņu pakāpi”. No minētās normas un izdevuma *Administratīvā Informācija* Nr. 99-2002 gan izriet, ka ģenerāldirektorātiem, kuru vidējais NP skaits konkrētai pakāpei par vairāk nekā vienu punktu pārsniedz vidējo mērķlielumu 14 (no 20), PP skaits tiek samazināts tieši par pārsniegto punktu skaitu. Ģenerāldirektorāti tomēr var šādu pārsniegšanu pamatot, un paaugstināšanas komitejas var izņēmuma kārtā nolemt samazināšanu pilnīgi vai daļēji nepiemērot.
- 13 VPN 45 6. panta 2. punktā noteikts, ka, “sākot jaunu paaugstināšanas kārtu ģenerāldirektorātā, lai piešķirtu [PP], ģenerāldirektori un direktori sanāk kopā, lai vienotos par kritērijiem, kā direktorātu starpā sadalāms [PP] skaits”.
- 14 Saskaņā ar VPN 45 6. panta 3. punktu:

“Izvērtējuši [KAZ] uzrādītos rezultātus, ģenerāldirektori pēc direktoru ieteikumiem attiecībā uz A kategorijas ierēdņiem [...] [PP] piešķir ierēdņiem, kas atzīti par nopelniem bagātākajiem, it īpaši tiem:

- i) kas snieguši ieguldījumu tādu rezultātu sasniegšanā, kas direktorāta/ģenerāldirektorāta darba plānā pārsniedz viņu individuālos uzdevumus, ieskaitot ieguldījumu citu nodaļu darbā;

- ii) kas ieguldījuši īpašas pūles un sasnieguši izcilus rezultātus savu pienākumu izpildē, kā tas apliecināts viņu [KAZ].”

15 VPN 45 6. panta 4. punktā noteikts, ka “darbinieku sarindošanai”:

- “a) 50 % no ģenerāldirektorātam iedalītajiem [PP] jāsadala starp darbā veiksmīgākajiem ierēdņiem, kas apliecinājuši īpašus nopelnus atbilstoši 3. punkta i) un ii) apakšpunktā izvirzītajiem kritērijiem. Minētie ierēdņi ir aptuveni 15 % no ģenerāldirektorāta darbiniekiem katrā pakāpē. Katram šādam ierēdnim var piešķirt no 6 līdz 10 punktiem;

- b) atlikušos 50 % punktu sadala starp pārējiem ierēdņiem, kas to pelnījuši, ņemot vērā 3. punkta i) un ii) apakšpunktā izvirzītos kritērijus; katram var piešķirt no 0 līdz 4 punktiem.

Ierēdnis [PP] var saņemt tikai vienā no abiem iepriekš minētajiem variantiem. Tādējādi maksimālais [PP] skaits, ko vienas paaugstināšanas amatā kārtā var piešķirt vienam ierēdnim, ir 10.”

- 16 VPN 45 8. pantā paredzēts, ka, tiklīdz PP piešķirti saskaņā ar 6. pantā norādīto procedūru, Personāla un vadības ģenerāldirektorāts, ņemot vērā punktu skaitu, izveido katras pakāpes ierēdņu nopelnu sarakstus, ko publicē iekšējā tīmeklī (*intranet*) un paziņo visiem darbiniekiem. Sarakstos norādīti tie ierēdņi, kuriem pietrūkst mazāk nekā 5 punktu, lai sasniegtu paaugstināšanai amatā nepieciešamo punktu skaitu, kā arī tie, kas šo punktu skaitu jau sasnieguši vai pārsnieguši.
- 17 Saskaņā ar VPN 45 13. panta 1. punktu piecu darba dienu laikā pēc nopelnu saraksta publicēšanas, kas paredzēta VPN 45 8. pantā, ierēdņiem ir tiesības paaugstināšanas komitejā apstrīdēt lēmumus par PP piešķiršanu (turpmāk tekstā — “administratīvā sūdzība”). Saskaņā ar VPN 45 13. panta 2. punktu, “izvērtējot katru gadījumu, paaugstināšanas komiteja var ieteikt piešķirt noteiktu [PP] skaitu, ja tā to uzskata par piemērotu. Paaugstināšanas komiteja motivētā atzinumā izsaka ieteikumu [ieccēlējīnstitūcijai]”, kura izlemj par iespējamu papildu PP (turpmāk tekstā — “apelācijas PP”) piešķiršanu, kā skaits tiek paziņots.
- 18 Saskaņā ar VPN 45 9. panta 1. punktu paaugstināšanas komitejām ieteikumi iecēlējīnstitūcijai (turpmāk tekstā — “ieccēlējīnstitūcija”) jāsniedz arī par PP piešķiršanu par papildu pienākumu veikšanu iestādes interesēs (turpmāk tekstā — “papildu pienākumu PP”). Šādi pienākumi ir uzskaitīti VPN 45 I pielikumā.
- 19 VPN 45 12. pantā paredzēti pārejas noteikumi paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtai, lai “varētu pienācīgi ņemt vērā noteiktā laika periodā gūtos nopelnus”. Minētā panta 3. punktā noteiktas trīs pārejas prioritātes punktu (turpmāk tekstā — “pārejas PP”) kategorijas:
- “a) [pārejas PP] ierēdņiem piešķir, dodot 1 punktu par katru pakāpē nostrādāto gadu līdz 7 punktiem. Turklāt paaugstināšanas komiteju rīcībā ir [pārejas PP

skaits], kas vienāds ar 0,25 punktiem par katru ierēdņi, un katram ierēdņim komitejas var piešķirt līdz 2 šādiem punktiem;

- b) ģenerāldirektorāti var piešķirt īpašus papildu PP, lai tā izrādītu atzinību ierēdņiem, kurus ieteikts paaugstināt amatā iepriekšējā kārtā, bet kuri nav tikuši paaugstināti” (turpmāk tekstā — “no iepriekšējās paaugstināšanas kārtas atlikušie ierēdņi”).

²⁰ Saskaņā ar 2003. gada 17. februāra izdevuma *Administratīvā Informācija* Nr. 18-2003 (Paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtā — A, LA, B, C un D kategorija — Darbības budžets — No paaugstināšanas amatā 2002. gada kārtas atlikušie ierēdņi) un 2003. gada 2. maija izdevuma *Administratīvā Informācija* Nr. 34-2003 (Paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtā) III punktu iespējams piešķirt līdz 4 īpašajiem papildu PP (turpmāk tekstā — “īpašie papildu PP”).

²¹ VPN 45 10. pantā ir noteikts:

“1. Kad pabeigta 9. pantā noteiktā procedūra, 14. pantā norādītās paaugstināšanas komitejas sanāk kopā, lai izvērtētu nopelnu sarakstu un formulētu ieteikumus, [izvēloties] starp tiem ierēdņiem, kas uzkrājuši paaugstināšanai amatā nepieciešamo punktu skaitu, taču kuru ir vairāk nekā faktiski iespējams paaugstināt amatā (*ex aequo* grupa). Izvēloties starp ierēdņiem, kam ir vienāds punktu skaits, komitejas īpaši ņem vērā darba stāžu attiecīgajā pakāpē un ar vienlīdzīgām iespējām saistītos apsvērumus. Izvēli sāk vēlākais 15. maijā. Komitejām ir jāpamato savi ieteikumi un tie jāiesniedz iecelējīnstitūcijai. Nopelnu sarakstu, kurā ietverti minētie ieteikumi, publicē iekšējā tīmeklī. Nopelnu sarakstā starp ierēdņiem, kuri uzkrājuši paaugstināšanai amatā nepieciešamo punktu skaitu, izcelti tie ierēdņi, kurus ieteikusi paaugstināšanas komiteja.

2. Ierēdņi var paaugstināt amatā tikai ar nosacījumu, ka iepriekšējā vērtējumā sniegtajā karjeras attīstības ziņojumā uzkrāti vismaz 10 NP [..].

3. Pamatojoties uz paaugstināšanas komiteju ieteikumiem, [iecelējainstitūcija] jūnijā izlemj, kurus ierēdņus katrā pakāpē paaugstināt amatā. Paaugstinot amatā, no paaugstināto ierēdņu uzkrātajiem punktiem tiek atņemts paaugstināšanai nepieciešamais punktu skaits, bet atlikums saglabāts turpmākajiem gadiem.

4. Personāla un vadības ģenerāldirektorāts jūlijā publicē amatā paaugstināto darbinieku sarakstu.”

22 VPN 45 14. panta 1. un 2. punktā noteikts:

“1. Pastāv piecas paaugstināšanas komitejas, proti, A, LA, B, C un D kategorijas darbiniekiem.

2. Komiteju sastāvs ir šāds:

— A kategorijas darbiniekiem: priekšsēdētājs, kas ir Personāla un vadības ģenerāldirektorāta ģenerāldirektors, locekļi, kuru skaits atbilst ģenerāldirektoru un dienestu vadītāju skaitam, un vēl 15 locekļi, kurus iecēlusi Personāla centrālā komiteja un kuriem ir vismaz A4/LA4 pakāpe.

— [..]”

Fakti un procedūra

- 23 Prasītājs ir Eiropas Kopienu ierēdnis kopš 1991. gada aprīļa. Komisijas Juridiskajā dienestā viņš strādā kopš 2001. gada 1. jūlija.
- 24 2003. gada 15. martā prasītājam KAZ par laikposmu no 2001. gada jūlija līdz 2002. gada decembrim piešķirta atzīme 16 no 20. Šī atzīme pārvērsta 16 NP.
- 25 Ar lēmumu, kas prasītājam paziņots 2003. gada 3. jūlijā, Juridiskā dienesta ģenerāldirektors, pamatojoties uz VPN 45 6. pantu, prasītājam piešķīris arī 1 ĢDPP.
- 26 Atbilstoši VPN 45 12. panta 3. punkta a) apakšpunkta pirmajam teikumam Juridiskais dienests prasītājam turklāt piešķīra 3 [pārejas PP], tas ir, 1 pārejas PP par katru attiecīgajā pakāpē nostrādāto gadu (turpmāk tekstā — “pakāpē nostrādāto gadu PP”), proti, par trīs gadu darba stāžu A5 pakāpē.
- 27 VPN 45 8. pantā norādītais nopelnu saraksts A5 pakāpes ierēdņu — kāds bija arī prasītājs — paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtai tika publicēts 2003. gada 7. jūlija izdevumā *Administratīvā Informācija* Nr. 48-2003. Nopelnu sarakstā norādīts katra attiecīgā ierēdņa uzkrāto NP un ĢDPP skaits, kā arī pakāpē nostrādāto gadu PP un īpašie papildu PP. Prasītāja vārds šajā sarakstā nav minēts.
- 28 Pamatojoties uz VPN 45 13. pantu, prasītājs 2003. gada 14. jūlijā iesniedza administratīvo sūdzību par to, ka viņam bija piešķirts tikai viens ĢDPP. Prasītājs arī pieprasīja viņam piešķirt papildu pienākumu PP. A kategorijas ierēdņu paaugstināšanas komiteja sanāca [2003. gada] 17. oktobrī un 24. oktobrī, lai izskatītu šo sūdzību.

- 29 Minētā paaugstināšanas komiteja 2003. gada 13. novembrī apstiprināja VPN 45 10. pantā norādīto A5 pakāpes ierēdņu nopelnu sarakstu. Šis saraksts tika publicēts tās pašas dienas izdevumā *Administratīvā Informācija* Nr. 69-2003. Prasītāja vārds šajā sarakstā nav minēts.
- 30 Iecelēj institūcija 2003. gada 20. novembrī pieņēma to ierēdņu sarakstu, kuri paaugstināti amatā 2003. gada kārtā, bet prasītāja vārds tajā nav minēts. Saraksts tika publicēts 2003. gada 27. novembra izdevumā *Administratīvā Informācija* Nr. 73-2003.
- 31 Komisijas iekšējā tīmekļa vietnē *Sysper 2* pārbaudījis savu personīgo lietu par paaugstināšanu amatā, prasītājs 2003. gada 16. decembrī uzzināja, ka paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtā viņam kopā bija piešķirti 20 punkti.
- 32 2003. gada 19. decembra izdevumā *Administratīvā Informācija* Nr. 82-2003 Komisija publicēja paziņojumu kopsavilkuma veidā par paaugstināšanas amatā attiecīgās kārtas noslēgšanos.
- 33 Ar 2004. gada 12. februāra paziņojumu prasītājs cēla sūdzību, pamatojoties uz Noteikumu 90. panta 2. punktu.
- 34 Sūdzība tika noraidīta ar iecelēj institūcijas 2004. gada 15. jūnija lēmumu, kas prasītājam paziņots nākamajā dienā.
- 35 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 22. jūlijā, prasītājs cēla šo prasību.

- 36 Iebildumu raksts tika iesniegts 2004. gada 19. novembrī.
- 37 Vēstulē, kas Pirmās instances tiesas kancelejā saņemta 2005. gada 14. janvārī, prasītājs atteicās iesniegt repliku.
- 38 Atbilstoši Pirmās instances tiesas reglamenta 14. pantam un pēc piektās palātas priekšlikuma Pirmās instances tiesa pēc lietas dalībnieku uzklausišanas saskaņā ar Reglamenta 51. pantu nolēma nodot lietu izskatīšanai paplašinātā sastāvā.
- 39 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Pirmās instances tiesa (piektā palāta paplašinātā sastāvā) nolēma sākt mutvārdu procesu un Reglamenta 64. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros rakstveidā lūdza prasītāju un Komisiju līdz 2005. gada 31. augustam atbildēt uz noteiktiem jautājumiem. Lietas dalībnieki šo lūgumu izpildīja noteiktajā termiņā.
- 40 Pirmās instances tiesas kancelejas 2005. gada 15. septembra vēstulē lietas dalībniekiem tika lūgts līdz 2005. gada 23. septembrim iesniegt savus apsvērumus par atbildēm, ko pretējā puse sniegusi uz Pirmās instances tiesas rakstveida jautājumiem. Prasītājs un Komisija savus apsvērumus iesniedza Pirmās instances tiesas kancelejā attiecīgi 2005. gada 23. un 22. septembrī.
- 41 Pirmās instances tiesa lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumus un to atbildes uz Pirmās instances tiesas uzdotajiem mutvārdu jautājumiem uzklausija 2005. gada 29. septembra tiesas sēdē.

Lietas dalībnieku prasījumi

42 Prasītāja prasības pieteikumā norādītie prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- kā procesa organizatorisko pasākumu pieprasīt iesniegt dokumentus;

- atcelt šādus tiesību aktus:
 - [Komisijas] Juridiskā dienesta ģenerāldirektora lēmumu paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtā prasītājam piešķirt tikai vienu ģenerāldirektorāta priekšrocības punktu, kas paziņots 2003. gada 2. jūlijā un apstiprināts iecelēj institūcijas 2003. gada 16. decembra lēmumā;

 - iecelēj institūcijas lēmumu paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtā prasītājam nepiešķirt nevienu papildu pienākumu PP, kas paziņots 2003. gada 16. decembrī sistēmā *Sysper 2*;

 - šādus lēmumus: iecelēj institūcijas lēmumu, ar kuru paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtā prasītājam piešķirti kopā 20 punkti; paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtas A5 pakāpes ierēdņu nopelnu sarakstu, kas publicēts 2003. gada 13. novembra izdevumā *Administratīvā Informācija* Nr. 69-2003, un to A4 pakāpes ierēdņu sarakstu, kuri paaugstināti amatā 2003. gadā, publicētu 2003. gada 27. novembra izdevumā *Administratīvā Informācija* Nr. 73-2003, un katrā ziņā lēmumu minētajos sarakstos neiekļaut prasītāju;

— ja nepieciešams, iecēlējinstītūcijas 2004. gada 15. jūnija lēmumu, ar ko noraidīta 2004. gada 12. februārī iesniegtā sūdzība;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

⁴³ Atbildētājas iebildumu rakstā norādītie prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atzīt par nepieņemamiem un nepamatotiem prasītāja argumentus, kuru mērķis ir panākt lēmuma prasītājam kopā piešķirt 20 punktus atcelšanu;

— atzīt prasītāja sūdzību par nepamatotu pārējā daļā;

— par tiesāšanās izdevumiem lemt atbilstoši tiesību normām.

⁴⁴ Tiesas sēdē Komisija atsauca savus argumentus par prasības nepieņemamību daļā, kas vērsta pret lēmumu prasītājam kopā piešķirt 20 priekšrocības punktus. Pirmās instances tiesa to reģistrēja tiesas sēdes protokolā.

45 Pēc minētā paziņojuma prasītājs paziņoja, ka atsauc savus prasījumus atcelt individuālos lēmumus, ar kuriem viņam ir vai nav piešķirti dažādu kategoriju PP; prasītājs minētos prasījumus gan atsauc tikai tiktāl, lai joprojām varētu apstrīdēt konkrēto punktu piešķiršanas kritēriju likumību prasībā atcelt lēmumu par priekšrocības kopējo punktu skaitu. Pirmās instances tiesa to reģistrēja tiesas sēdes protokolā.

Par pieņemamību

46 Kā izklāstīts iepriekš 44. punktā, Komisija tiesas sēdē atsauc iebildi par prasības nepieņemamību, ciktāl tā celta par lēmumu paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtā prasītājam kopā piešķirt 20 punktus.

47 Tomēr jāatgādina, ka prasībās par imperatīvām tiesību normām Pirmās instances tiesa pieņemamības nosacījumus var pārbaudīt pēc savas ierosmes un tās kontroli neierobežo lietas dalībnieku izvirzītās iebildes par nepieņemamību. Lai kāda nebūtu lietas dalībnieku nostāja, tikai Pirmās instances tiesas ziņā ir izpētīt un noteikt, vai katrā attiecīgajā gadījumā prasītājam nelabvēlīgs akts ir tiesisks (skat. Pirmās instances tiesas 2005. gada 8. marta spriedumu lietā T-275/02 D/EIB, Krājums-CDL, I-A-51. lpp., un II-211. lpp., 42. punkts un tajā minētā judikatūra).

48 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru akti vai lēmumi, par kuru atcelšanu var tikt celta prasība, ir tikai juridiski saistoši pasākumi, kas var ietekmēt prasītāja intereses, būtiski mainot tā juridisko stāvokli (Tiesas 1981. gada 11. novembra spriedums lietā 60/81 IBM/Komisija, *Recueil*, 2639. lpp., 9. punkts; Pirmās instances tiesas 1990. gada 22. jūnija spriedums apvienotajās lietās T-32/89 un T-39/89 *Marcopoulos/Eiropas Kopienų Tiesa*, *Recueil*, II-281. lpp., 21. punkts, un Pirmās instances tiesas 2003. gada 17. decembra spriedums lietā T-324/02 *McAuley/Padome*, *Recueil FP*, I-A-337. un II-1657. lpp., 28. punkts).

- 49 No judikatūras izriet arī tas, ka, ja lēmums tiek izstrādāts vairākos posmos, apstrīdēt var tikai tos pasākumus, ar kuriem tiek galīgi formulēta lēmuma autora nostāja, izņemot pagaidu pasākumus, ar kuriem tiek sagatavots galīgais lēmums (iepriekš 48. punktā minētais spriedums apvienotajās lietās *Marcopoulos/Eiropas Kopienų Tiesa*, 21. punkts, un iepriekš 48. punktā minētais spriedums lietā *McAuley/Padome*, 28. punkts).
- 50 Šajā lietā prasītājs apstrīd dažādu paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtā — kas ir pirmā šāda paaugstināšanas amatā kārtā, kuru regulē jaunie VPN 43 un VPN 45, — pieņemtu aktu tiesiskumu, īpaši apgalvojot, ka atsevišķi šie akti nepastāv.
- 51 Šādos apstākļos Pirmās instances tiesa uzskata, ka ir jāapņemas paaugstināšanai amatā piemērojamās sistēmas jaunās būtība un paaugstināšanas amatā norise kopumā, lai varētu atbilstoši noteikt nelabvēlīgo aktu un termiņus, kurā tas jāpārsūdz.

1. *Paaugstināšanas amatā sistēma*

- 52 Jānorāda, ka saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem paaugstināšana amatā ir balstīta uz ierēdņa nopelniem un darba sasniegumiem, ko ierēdnis apliecinājis gadu gaitā un kas izteikti punktos, kurus piešķir, veicot ikgadēju vērtējumu un paaugstināšanu amatā.
- 53 Tādējādi VPN 45 3. pantā ar nosaukumu “Pamats paaugstināšanai amatā” norādīts, ka “galvenais apstāklis, kas jāņem vērā, ir [NP] un [PP] skaits, ko katrs ierēdnis uzkrājis iepriekšējā gada vai vairāku gadu laikā”.

54 Turklāt no VPN 45 5. panta izriet, ka ierēdņi var paaugstināt amatā tikai tad, kad viņš ir uzkrājis tādu kopējo punktu skaitu, kas atbilst vismaz noteiktam atskaites apjomam jeb “paaugstināšanas sliekšnim”, kuru katrā paaugstināšanas amatā kārtā nosaka paaugstināšanas komitejas.

55 VPN 45 5. panta 3. punkta saturs ir šāds:

“Paaugstināšanas sliekšnis ir (nopelnu un priekšrocības) punktu skaits, kas nepieciešams, lai ierēdņi varētu paaugstināt amatā kādā pakāpē; budžeta iespēju robežās ierēdņi, kuri uzkrājuši punktu skaitu, kas pārsniedz noteikto sliekšni, tiek paaugstināti amatā. Ierēdņi, kuru uzkrātais punktu skaits ir vienāds ar paaugstināšanas sliekšni, var tikt paaugstināti amatā, bet viņiem var arī nākties gaidīt nākamo paaugstināšanas amatā kārtu atkarībā no paaugstināšanas kvotas.”

56 VPN 45 10. panta 3. punkts papildina minēto normu, paredzot, ka “katrā paaugstināšanas reizē paaugstināšanai nepieciešamo punktu skaitu atņem no amatā paaugstināto ierēdņu uzkrātā punktu skaita, bet atlikums tiek saglabāts turpmākiem gadiem”.

57 Kopējais punktu skaits, ko ierēdnis saņēmis, noritot paaugstināšanai amatā, ir sarežģīta procesa rezultāts; šajā procesā ierēdnis saņem NP, ko veido KAZ sniegtās atzīmes un vērtējums, tad PP, ko saskaņā ar VPN 43 2. panta 1. punktu var piešķirt vai nu ģenerāldirektori un ģenerāldirektorātu direktori (ĢDPP) vai arī iecelējinstiūcija, pamatojoties uz ieteikumiem, ko sniegušas paaugstināšanas komitejas (papildu pienākumu PP un apelācijas PP).

58 Turklāt paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtā, proti, pirmajā gadā, kad paaugstināšanai amatā bija piemērojama jaunā kārtība, VPN 45 12. panta 3. punktā tika paredzēti pārejas noteikumi, “lai varētu pienācīgi ņemt vērā noteiktā laika periodā gūtos nopelnus”. Šie noteikumi attiecas, pirmkārt, uz pārejas PP, ko ierēdņiem piešķir pēc iestādes iniciatīvas, pa 1 punktam par katru darba stāža gadu, nepārsniedzot kopā 7 punktus [pakāpē nostrādāto gadu PP, VPN 45 12. panta 3. punkta a) apakšpunkta pirmais teikums] vai pamatojoties uz paaugstināšanas komitejas ieteikumu gadījumos, kad ierēdņa stāvoklis to attaisno, nepārsniedzot 2 punktus vienam ierēdņim [pārejas PP, VPN 45 12. panta 3. punkta a) apakšpunkta otrais teikums], vai arī lielākais 4 īpašos papildu PP ierēdņiem, kurus ieteikts paaugstināt 2002. gada kārtā, bet kuri nav paaugstināti [VPN 45 12. panta 3. punkta b) apakšpunkts un izdevuma *Administratīvā Informācija* Nr. 18-2003 un Nr. 34-2003].

2. Paaugstināšanas amatā norise

59 Paaugstināšanu amatā katru gadu uzsāk, tiklīdz pabeigts ierēdņu novērtējums, un tās pirmais posms pēc NP sadales ir PP piešķiršana katram ģenerāldirektorātam.

60 Šajā lietā Juridiskā dienesta ģenerāldirektors ar lēmumu, kas prasītājam paziņots 2003. gada 3. jūlijā, pamatojoties uz VPN 45 6. pantu, viņam piešķir 1 ĢDPP, kas bija pieskaitāms jau iegūtajiem 16 NP. Atbilstoši VPN 45 12. panta 3. punkta a) apakšpunkta pirmajam teikumam Juridiskais dienests prasītājam piešķir arī 3 pakāpē nostrādāto gadu PP par trim darba stāža gadiem A5 pakāpē. Prasītājs gan nesaņēma nevienu īpašo papildu PP atbilstoši VPN 45 12. panta 3. punkta b) apakšpunktam.

61 Papildus personiskajai un konfidencialajai informācijai, ko katram ierēdņim par viņa uzkrāto NP un PP skaitu sniedz tā ģenerāldirektorāts (VPN 45 6. panta 8. punkts), Komisijas Personāla un vadības ģenerāldirektorāts pēc ĢDPP piešķiršanas izstrādā

un publicē nopelnu sarakstu katrai pakāpei, kurā norādīti to ierēdņu vārdi, kam pietrūkst mazāk nekā 5 punktu, lai sasniegtu paaugstināšanai amatā nepieciešamo punktu skaitu, kā arī to ierēdņu vārdi, kas attiecīgo punktu skaitu jau sasnieguši vai pārsnieguši, ar norādi par katra ierēdņa uzkrāto NP un ĢDPP skaitu (VPN 45 8. pants).

- 62 Paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtā A5 pakāpes ierēdņu, ieskaitot prasītāja, nopelnu saraksts tika publicēts 2003. gada 7. jūlija izdevuma *Administratīvā Informācija* Nr. 48-2003. Tajā norādīts katra minētā ierēdņa uzkrāto NP un ĢDPP skaits, kā arī, piemērojot pārejas noteikumus, viņiem piešķirto pakāpē nostrādāto gadu PP un īpašo papildu PP skaits.
- 63 Ar VPN 45 8. pantā minēto sarakstu ierēdņu — gan to, kuru vārds sarakstā minēts, gan to, kuru vārds nav minēts, — stāvoklis paaugstināšanas amatā kārtā netiek noteikts galīgi.
- 64 Pirmkārt, ierēdņiem, kas nav apmierināti ar viņiem piešķirto ĢDPP skaitu, ir iespēja piecu darba dienu laikā pēc minētā nopelnu saraksta publicēšanas iesniegt administratīvu sūdzību kompetentajā paaugstināšanas komitejā, kura vajadzības gadījumā var ieteikt iecelējinstīcijai attiecīgajam ierēdnim piešķirt apelācijas PP (VPN 45 13. pants). Prasītājs atbilstoši tiesību normām 2003. gada 14. jūlijā iesniedza šādu sūdzību.
- 65 Otrkārt, ierēdņi arī pēc VPN 45 8. pantā minētā saraksta publicēšanas var saņemt papildu pienākumu PP (VPN 45 9. pants) vai pārejas PP, ko, piemērojot pārejas noteikumus, saskaņā ar paaugstināšanas komitejas ieteikumiem piešķir iecelējinstīcija (turpmāk tekstā — “PKPP”) [VPN 45 12. panta 3. punkta a) apakšpunkta otrais teikums].

- 66 Paaugstināšanas amatā otrais posms ir paaugstināšanas komiteju sēdes sasaukšana un šo komiteju kompetencē ietilpstošo ieteikumu sniegšana iecelēj institūcijai.
- 67 Paaugstināšanas komitejām pamatā ir divas kompetences jomas. Pirmkārt, tās sniedz ieteikumus iecelēj institūcijai par noteiktu PP piešķiršanu (VPN 45 9., 12. un 13. pants), jo šīs komitejas parasti izsaka viedokli par apelācijas PP piešķiršanu, pirms ieteikumiem par papildu pienākumu PP individuālu piešķiršanu (VPN 45 13. pants). Otrkārt, šīs komitejas iecelēj institūcijai sniedz ieteikumus, kā sarindot ierēdņus, kuri ietilpst *ex aequo* grupā, tas ir, tādu ierēdņu grupā, kas uzkrājuši paaugstināšanai amatā nepieciešamo punktu skaitu, taču kuru ir vairāk nekā faktiski iespējams paaugstināt (VPN 45 10. pants).
- 68 VPN 45 teksta neprecīzā formulējuma dēļ tomēr ir samērā sarežģīti noteikt paaugstināšanas komiteju darbības uzsākšanas laiku *ratione temporis*.
- 69 Proti, VPN 45 10. pantā paredzēts, ka paaugstināšanas komitejas sasauc sēdi, lai izvērtētu nopelnu sarakstu un formulētu ieteikumus, izvēloties no *ex aequo* grupas, “kad pabeigta 9. pantā noteiktā procedūra”. Pēdējā norāde kopā ar VPN 45 13. pantu varētu likt domāt, ka saskaņā ar VPN 45 10. pantu paaugstināšanas komitejām un iecelēj institūcijai saistībā ar ieteikumiem un vēlāk lēmumu par PP piešķiršanu jāsāk rīkoties pēc tam, kad publicēts VPN 45 8. pantā norādītais nopelnu saraksts.
- 70 Šādas rīcības mērķis būtu galīgi noteikt paaugstināšanas amatā attiecīgajā kārtā ierēdņiem piešķirto kopējo punktu skaitu, bet pēc tam paaugstināšanas komitejām būtu noteikti jāsasauc vēl viena sēde, lai izstrādātu ieteikumus par *ex aequo* grupā ietilpstošo ierēdņu sarindošanu.

- 71 Šāda pieeja tomēr neatbilst ne VPN 45 tekstam, ne sistēmai.
- 72 Pirmkārt, jānorāda, ka jēdziena “procedūra” izmantošana nešķiet piemērota, jo VPN 45 9. pantā ir nevis aprakstīta visaptveroša procedūra ar precīzi noteiktu dažādu darbību veikšanas laiku, bet gan sadalīta kompetence starp iecelēj institūciju un paaugstināšanas komitejām papildu pienākumu PP piešķiršanā.
- 73 Otrkārt, iepriekš 69. un 70. punktā minētā interpretācija liecina, ka pastāv iecelēj institūcijas starplēmums par punktu kopējā skaita noteikšanu. VPN 45 9. pantā tomēr nav norādīts uz šādu iecelēj institūcijas lēmumu, bet tikai vispārīgi aprakstīta iecelēj institūcijas kompetence PP piešķiršanā, neprecizējot, kurā brīdī šī kompetence ir īstenojama.
- 74 Tas pats izriet no VPN 45 13. panta par apelācijas PP piešķiršanu, kurā tikai noteikts, ka iecelēj institūcijai ir pilnvaras pieņemt lēmumu šajā jautājumā, tuvāk neprecizējot, kurā paaugstināšanas kārtas brīdī šīs pilnvaras izmantojamas. Turklāt, lai arī VPN 45 13. panta 2. punktā paredzēts, ka iecelēj institūcijas tādējādi piešķirto apelācijas PP skaits ir jāpublicē, nav noteikts, kurā brīdī tas darāms, un jāpiebilst, ka paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtā piešķirto apelācijas PP skaits tika precizēts kopsavilkuma paziņojumā par attiecīgās paaugstināšanas amatā kārtas noslēgšanos, kas publicēts izdevumā *Administratīvā Informācija* Nr. 82-2003.
- 75 Ir skaidrs, ka nevienā no VPN 45 pantiem nav ne minēts, ne precīzi noteikts brīdis, kurā iecelēj institūcija pieņem atsevišķu pagaidu lēmumu, kurā nosaka kopējo punktu skaitu.

- 76 Treškārt, VPN 45 10. pantā noteikts, ka paaugstināšanas komitejas sasauc sēdi, lai “izvērtētu nopelnu sarakstu”, apzīmējumu, kas minēts VPN 45 8. pantā un kas nozīmē to ierēdņu sarakstu, kuriem pietrūkst mazāk nekā 5 punktu, lai sasniegtu paaugstināšanai amatā nepieciešamo punktu skaitu, un to ierēdņu vārdus, kuri attiecīgo punktu skaitu jau sasnieguši vai pārsnieguši; turklāt sarakstā norādīts arī katrā tajā iekļautā ierēdņa uzkrāto NP un ĢDPP skaits, kā arī, piemērojot pārejas noteikumus, saņemto pakāpē nostrādāto gadu PP un īpašo papildu PP skaits. Jēga ņemt vērā šādu sarakstu ir tikai tad, ja tam šajā stadijā vēl ir kāda nozīme, bet tas tā nebūtu, ja iecelējinstītūcijas lēmums, ar ko nosaka kopējo punktu skaitu, tiktu pieņemts pēc minētā saraksta publicēšanas.
- 77 Attiecībā uz VPN 45 sistēmu jānorāda, ka saskaņā ar VPN 45 10. panta 3. punktu, “pamatojoties uz ieteikumiem, ko sniegušas paaugstināšanas komitejas, [iecelējinstītūcija] jūnijā izlemj, kuri ierēdņi katrā pakāpē paaugstināmi amatā”.
- 78 Tādējādi acīmredzamu labas pārvaldības un tiesiskās drošības apsvērumu dēļ, šķiet, laika ziņā paredzēts iecelējinstītūcijas formālā lēmuma pieņemšanu atlikt līdz paaugstināšanas amatā procedūras parastajam noslēgumam, un tādā veidā ierēdņu tiesiskais stāvoklis tiek noteikti un galīgi noteikts attiecīgās paaugstināšanas amatā kārtas beigās.
- 79 Ja VPN 45 interpretētu tā, ka paaugstināšanas komiteju un iecelējinstītūcijas darbības nošķiramas no iecelējinstītūcijas pienākuma pieņemt pagaidu tiesību aktu par kopējo punktu skaitu, tiktu pārmērīgi sarežģīts potenciāli amatā paaugstināmo ierēdņu stāvoklis — gan attiecībā uz viņiem nelabvēlīgā akta noteikšanu, gan pārsūdzības termiņiem, kas būtu pretrunā tiesiskās drošības prasībām.

- 80 Šajos apstākļos jāsecina, ka pēc tam, kad publicēts VPN 45 8. pantā norādītais nopelnu saraksts, paaugstināšanas komitejas sasauca sēdi, lai izstrādātu ieteikumus par to kompetencē ietilpstošo PP piešķiršanu un par *ex aequo* grupā ietilpstošo ierēdņu sarindošanu. Visi minētie ieteikumi tiek iekļauti VPN 45 10. panta 1. punktā minētajā nopelnu sarakstā.
- 81 Šajā lietā jānorāda, ka VPN 45 10. pantā norādītais nopelnu saraksts 2003. gada 13. novembra izdevumā *Administratīvā Informācija* Nr. 69-2003 tika publicēts tad, kad A kategorijas ierēdņu paaugstināšanas komiteja, kuras sēdes notika 2003. gada 17. un 24. oktobrī, beidza darbu.
- 82 Minētajā sarakstā ietverti to ierēdņu vārdi un amati, kas sasnieguši vai pārsnieguši paaugstināšanai amatā nepieciešamo punktu skaitu vai kuriem pietrūkst mazāk nekā 5 punktu, lai sasniegtu attiecīgo punktu skaitu:
- kopējais punktu skaits, ko ieteikts piešķirt katram no minētajiem ierēdņiem un kas atsevišķiem ierēdņiem var būt lielāks nekā norādīts 2003. gada 7. jūlijā publicētajā nopelnu sarakstā, pateicoties paaugstināšanas komiteju ieteikumiem attiecīgajiem ierēdņiem piešķirt papildu pienākumu PP, apelācijas PP vai PKPP;
 - atzīme “p” iepretim to ierēdņu vārdiem, kuru paaugstināšanu iesaka komiteja, ir atzīme, kuras juridiskā prasība un jēga attiecas vienīgi uz *ex aequo* grupu, tas ir, ierēdņiem, kuri uzkrājuši paaugstināšanai amatā nepieciešamo punktu skaitu, taču kuru ir vairāk nekā faktiski iespējams paaugstināt amatā; šādā situācijā attiecīgie ierēdņi jāsarindo, ņemot vērā viņu darba stāžu pakāpē un apsvērumus, kas saistīti ar vienlīdzīgām iespējām;

83 VPN 45 10. pantā norādītajā sarakstā turklāt netiek galīgi noteikts ierēdņu stāvoklis attiecīgajā paaugstināšanas amatā kārtā, neņemot vērā, vai viņi minētajā sarakstā ir ietverti vai nē.

84 Kā jau izklāstīts, gan attiecībā uz PP piešķiršanu, gan uz *ex aequo* grupā ietilpstošo ierēdņu sarindošanu paaugstināšanas komiteja var tikai sniegt ieteikumus iecelējinstītūcijai, kurai vienīgajai ir pilnvaras pieņemt lēmumu, kā tas izriet no VPN 43 2. panta un VPN 45 10. panta un 14. panta 4. punkta. Šajā sakarā jānorāda uz atsevišķām neprecizitātēm VPN 45 tekstā, kas var radīt pārpratumus par paaugstināšanas komitejas lomu, piemēram, 9. panta nosaukums ir “Paaugstināšanas komiteju veiktā [PP] piešķiršana”, lai gan minētā panta 3. punktā skaidri paredzēts, ka runa ir par individuāliem “ieteikumiem” par PP piešķiršanu iecelējinstītūcijai, kura “lemj par [PP] piešķiršanu”. Kā tiesas sēdē atzinusi Komisija, to pašu var teikt arī par VPN 45 12. panta 3. punkta a) apakšpunkta otrā teikuma formulējumu par PKPP piešķiršanu.

85 VPN 45 10. panta 3. punktā turklāt skaidri noteikts, ka iecelējinstītūcija “izlemj”, kuri ierēdņi katrā pakāpē paaugstināmi amatā, pamatojoties uz “ieteikumiem”, ko sniegušas paaugstināšanas komitejas, bet kuri iecelējinstītūcijai nav saistoši, jo tai vispirms ir jālemj par punktu piešķiršanu un pēc tam — par *ex aequo* grupā ietilpstošo ierēdņu sarindošanu. Tātad, iecelējinstītūcija var vai nu ņemt vai neņemt vērā paaugstināšanas komiteju sniegtos ieteikumus, kas pēdējā variantā attiecībā uz konkrēto ierēdņi var izpausties kā viņam piešķirto punktu kopējā skaita samazināšana vai palielināšana, tādējādi ierēdņa uzkrāto punktu skaits var pārsniegt, būt vienāds vai mazāks par paaugstināšanas sliekšni.

86 Trešais un pēdējais posms, īstenojot paaugstināšanu amatā, ir amatā paaugstināto ierēdņu saraksta pieņemšana. Šajā lietā iecelējinstītūcija amatā paaugstināto A4 pakāpes ierēdņu sarakstu pieņēma 2003. gada 20. novembrī un tas tika publicēts

2003. gada 27. novembra izdevumā *Administratīvā Informācija* Nr. 73-2003 un tādējādi paziņots visiem ieinteresētajiem ierēdņiem, arī prasītājam. No minētā saraksta izriet, ka iecēlējinstiūcija ievērojusi visus paaugstināšanas komitejas sniegtos ieteikumus par punktu piešķiršanu un par *ex aequo* grupā ietilpstošo ierēdņu sarindošanu.

3. Nelabvēlīgais akts

- 87 No iepriekš izklāstītā izriet, ka paaugstināšanas amatā procedūra noslēdzas ar paaugstināto ierēdņu saraksta pieņemšanu. Minētajā galīgajā lēmumā norādīti ierēdņi, kuri paaugstināti attiecīgajā paaugstināšanas amatā kārtā. Tātad minētā saraksta publicēšanas brīdī ierēdņi, kuri uzskatījuši, ka viņi varētu tikt paaugstināti, droši un galīgi uzzina savu nopelnu novērtējumu un to, kā tas ietekmējis viņu tiesisko stāvokli (Pirmās instances tiesas 1996. gada 21. novembra spriedums lietā T-144/95 *Michaël/Komisija, Recueil FP*, I-A-529. lpp. un II-1429. lpp., 30. punkts, un 2003. gada 19. marta spriedums apvienotajās lietās no T-188/01 līdz T-190/01 *Tsarnavas/Komisija, Recueil FP*, I-A-95. lpp. un II-495. lpp., 73. punkts).
- 88 Tomēr jāatgādina, ka punktu piešķiršanai noteiktā gadā ir sekas, kuru apmērs neaprobežojas vienīgi ar attiecīgo paaugstināšanas amatā kārtu. Paaugstināšanas amatā jaunā sistēma balstīta uz nopelnu kumulatīvu vērtējumu, kas izteikts gadu gaitā uzkrātu punktu izteiksmē. Tādējādi punkti, kas piešķirti kādā noteiktā gadā, var ietekmēt vairākas paaugstināšanas kārtas.
- 89 Līdzīgā situācijā Pirmās instances tiesa 2003. gada 11. decembra spriedumā lietā T-323/02 *Breton/Eiropas Kopienų Tiesa (Recueil FP*, I-A-325. lpp. un II-1587. lpp., 52.–54. punkts) noteikusi, ka punktu skaita noteikšana kādā paaugstināšanas amatā kārtā ir pastāvīgs tiesisks akts, kas rada saistošas juridiskas sekas, kas var ietekmēt ierēdņa intereses, būtiski grozot viņa tiesisko stāvokli, lai gan tā ir tikai viens solis paaugstināšanas amatā procedūrā.

- 90 Lai gan minētais spriedums attiecas uz tādu sistēmu paaugstināšanai amatā, kurā ir tikai viena punktu kategorija, šī judikatūra ir attiecināma arī uz šo lietu. Proti, var uzskatīt, ka galīgais akts, ar ko tiek noslēgta paaugstināšanas procedūra, ir salikts, tas ir, to veido divi atsevišķi lēmumi — iecelēj institūcijas lēmums, ar kuru tiek pieņemts amatā paaugstināto ierēdņu saraksts, un iecelēj institūcijas lēmums, ar kuru tiek noteikts kopējais piešķirto punktu skaits, uz kuru balstīts pirmais no šeit minētajiem lēmumiem. Iecelēj institūcijas lēmums, ar kuru tiek noteikts kopējais punktu skaits, ir patstāvīgs akts, ko, pamatojoties uz šī sprieduma iepriekšējā punktā minēto spriedumu, iespējams apstrīdēt un vajadzības gadījumā pārsūdzēt tiesā, ceļot vienu no Noteikumos minētajam prasībām.
- 91 Tādējādi, ja ierēdnis, kurš iekļauts lēmumā par amatā paaugstinātajiem ierēdņiem, apstrīd kopējo punktu skaitu, ko viņam piešķirusi iecelēj institūcija, un līdz ar to arī punktu uzkrājumu turpmākajiem gadiem, viņš ir tiesīgs iesniegt sūdzību vai vajadzības gadījumā pārsūdzēt tiesā tikai lēmumu par punktu piešķiršanu, kas viņam rada saistošas un galīgas tiesiskās sekas.
- 92 Līdzīgi iespējams arī, ka šādu procedūru izmanto ierēdņi, kuri nav paaugstināti amatā, taču vēlas apstrīdēt nevis to, ka nav saņēmuši paaugstinājumu attiecīgajā kārtā, bet atteikumu viņiem piešķirt noteiktu punktu skaitu, kas nebūtu pietiekams, lai sasniegtu paaugstināšanas sliekšni.
- 93 Ierēdnis, kurš nav paaugstināts amatā, jo viņam, iespējams, nepamatoti piešķirts nepietiekams punktu skaits un līdz ar to nav sasniegts paaugstināšanas sliekšnis, prasību var celt gan par iecelēj institūcijas lēmumu, ar ko noteikts kopējais punktu skaits, gan par lēmumu, ar ko pieņemts amatā paaugstināto ierēdņu saraksts. Lai gan abus minētos aktus iespējams juridiski nošķirt un katram no tiem var izvirzīt dažādus prasījumus to atcelšanai, ir skaidrs, ka gadījumos, kad ierēdnim atteikta paaugstināšana amatā, abi minētie akti faktiski ir cieši saistīti, jo paaugstināšanas atteikums vienmēr ir noteikti un vienīgi saistīts ar ierēdnim kopējā piešķirtā punktu

skaita attiecību pret paaugstināšanas sliekšni, izņemot gadījumus, kad ierēdnis pieder pie *ex aequo* grupas un lai arī viņa uzkrāto punktu skaits atbilst paaugstināšanas sliekšnim, viņš nav paaugstināts amatā, pamatojoties uz blakus apsvērumiem, kas saistīti ar darba stāžu attiecīgajā pakāpē vai vienlīdzīgām iespējām.

- 94 Pēdējā variantā attiecīgais ierēdnis var celt prasību vienīgi par iecelēj institūcijas galīgo lēmumu, ar kuru pieņemts amatā paaugstināto ierēdņu saraksts, to pamatojot ar iecelēj institūcijas kļūdām vērtējumā, sarindojot *ex aequo* grupā ietilpstošos ierēdņus.
- 95 Šajā lietā prasītājs, kurš netika paaugstināts amatā 2003. gada paaugstināšanas kārtā, iesniedzis sūdzību un pēc tam arī cēlis prasību Pirmās instances tiesā par iecelēj institūcijas lēmumu, ar kuru viņam kopā piešķirti 20 punkti, 2003. gada paaugstināšanas kārtā amatā paaugstināto A4 pakāpes ierēdņu sarakstu, kā arī iecelēj institūcijas lēmumu, ar ko pieņemts minētais saraksts, ciktāl ar to viņam atteikta paaugstināšana amatā.
- 96 Šajā prasībā prasītājs apstrīd arī to individuālo lēmumu likumību, ar kuriem viņam piešķirts tikai viens ĢDPP un atteikts piešķirt papildu pienākumu PP, kā arī iekļaut A5 pakāpes ierēdņu nopelnu sarakstā, kas publicēts 2003. gada 13. novembra izdevumā *Administratīvā Informācija* Nr. 69-2003, kā arī minētā nopelnu saraksta likumību.
- 97 Minētie lēmumi ir sagatavojoši, pagaidu tiesību akti, kas nepieciešami, lai varētu pieņemt galīgo lēmumu par paaugstināšanu amatā un to veidojošo, bet no tā nošķiramo un patstāvīgo lēmumu, ar ko noteikts kopējais punktu skaits, kura atcelšanu prasītājs lūdz šajā tiesvedībā. Tas attiecas uz lēmumu par ĢDPP piešķiršanu, neņemot vērā, vai pret to celta administratīva sūdzība saskaņā ar VPN 45 13. pantu. Ja tāda sūdzība nav celta un līdz ar to iecelēj institūcija ĢDPP skaitu nevar grozīt, piešķirot apelācijas PP, lēmums par ĢDPP piešķiršanu tik un tā ir tikai sagatavojošs akts, ja ar maksimālo skaitu ĢDPP, ko iespējams piešķirt, nepietiek, lai sasniegtu paaugstināšanas sliekšni.

- 98 Atbilstoši judikatūrai minēto tiesību aktu atcelšanu nevar prasīt, ceļot atsevišķu prasību, taču to likumību var apstrīdēt prasībā, ar ko apstrīdēts galīgais lēmums (Pirmās instances tiesas 2003. gada 9. aprīļa spriedums lietā T-134/02 *Tejada Fernández/Komisija*, *Recueil FP*, I-A-125. lpp. un II-609. lpp., 18. punkts).
- 99 Tiesas sēdē prasītājs gan atsauca prasījumus atcelt individuālos lēmumus, ar kuriem viņam piešķirts tikai viens ĢDPP un atteikts piešķirt papildu pienākumu PP, taču ar nosacījumu, ka viņam juridiski būs iespējams apstrīdēt minēto punktu piešķiršanas kritēriju pamatotību prasībā, kas celta par lēmumu, ar ko noteikts punktu kopējais skaits.
- 100 Pirmās instances tiesas skatījumā tāds atsaukums nav pieņemams. Pirmās instances tiesa var pieņemt tikai skaidri un bez nosacījumiem formulētu prasības pieteikumā ietilpstošo prasījumu atsaukumu (Pirmās instances tiesas 1992. gada 12. marta rīkojums lietā T-73/91 *Gavilan/Parlaments*, *Recueil*, II-1555. lpp., 26. punkts).
- 101 Visbeidzot, jānorāda, ka prasītājs šajā tiesvedībā turklāt lūdz, ciktāl nepieciešams, atcelt iecelēj institūcijas 2004. gada 15. jūnija lēmumu noraidīt viņa sūdzību. Šajā sakarā jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru administratīva sūdzība un iecelēj institūcijas tiešs vai netiešs lēmums par minētās sūdzības noraidīšanu ir saliktas procedūras neatņemamas sastāvdaļas. Tādējādi ar Pirmās instances tiesā celtu prasību, pat ja tā formāli celta vienīgi par lēmumu noraidīt sūdzību, Pirmās instances tiesā tiek apstrīdēts arī nelabvēlīgais akts, par kuru celta minētā sūdzība (Tiesas 1989. gada 17. janvāra spriedums lietā 293/87 *Vainker/Parlaments*, *Recueil*, 23. lpp., 8. punkts; Tiesas 1990. gada 7. februāra spriedums lietā 343/87 *Culin/Komisija*, *Recueil*, 225. lpp., 7. punkts; Pirmās instances tiesas 1996. gada 16. oktobra spriedums lietā T-36/94 *Capitano/Komisija*, *Recueil FP*, I-A-449. lpp. un II-1279. lpp., 33. punkts, un Pirmās instances tiesas 2005. gada 7. jūnija spriedums lietā T-375/02 *Cavallaro/Komisija*, Krājums-CDL, I-A-151. lpp., un II-673. lpp., 59. punkts).

4. *Termiņš prasības celšanai*

- 102 Jāatgādina, ka Noteikumu 90. un 91. punktā darbiniekiem vispārīgi paredzētas tiesības celt prasību par viņiem nelabvēlīgiem administrācijas izdotiem aktiem. No šīm normām izriet, ka šāds strīdu risināšanas tiesiskais regulējums pamatots ar prasību, ka izlietot pārsūdzēšanas tiesības iespējams tikai, stingri ievērojot noteiktos termiņus (Tiesas 1980. gada 10. decembra spriedums lietā 23/80 *Graselli/Komisija, Recueil*, 3709. lpp., 25. punkts, un Pirmās instances tiesas 1993. gada 11. marta spriedums lietā T-87/91 *Boessen/CES, Recueil*, II-235. lpp., 27. punkts).
- 103 Lai varētu ievērot Noteikumu 90. un 91. pantā noteiktos tiesiskās aizsardzības līdzekļu izmantošanas termiņus, ierēdnim jābūt skaidri un pilnīgi informētam par viņam nelabvēlīgo aktu.
- 104 Saskaņā ar Noteikumu 90. panta 2. punktu trīs mēnešu termiņu, kas ierēdnim paredzēts sūdzības iesniegšanai par viņam nelabvēlīgu aktu, skaita:

— “no akta publicēšanas dienas, ja tas ir vispārējs pasākums;

— no dienas, kurā par lēmumu ziņots attiecīgajai personai, taču nekādā ziņā ne vēlāk kā no dienas, kurā tāda persona par attiecīgo lēmumu uzzina, ja pasākums attiecas uz noteiktu personu; tomēr, ja akts, kas attiecas uz noteiktu personu, ietver sūdzību arī pret kādu citu personu, tad termiņu attiecībā uz tādu citu personu skaita no dienas, kurā tā saņem paziņojumu par pasākumu, bet nekādā gadījumā ne vēlāk kā no publicēšanas dienas [..].”

105 Šīs normas, kurās trīs mēnešu termiņa skaitīšanas sākums saistīts ar apstrīdētā tiesību akta juridisko raksturu, šajā lietā jāinterpretē, ņemot vērā paaugstināšanas procedūras raksturu, proti, to, ka galīgais akts, ar ko tiek noslēgta paaugstināšanas kārtā, ir salikts, jo sastāv no diviem atsevišķiem lēmumiem, tas ir, no iecelējinstītūcijas lēmuma, ar ko tiek pieņemts amatā paaugstināto ierēdņu saraksts, un iecelējinstītūcijas lēmuma, ar ko paaugstināšanas noslēgumā tiek noteikts ierēdnim piešķirto punktu kopējais skaits un ar kuru ir pamatots pirmais no minētajiem lēmumiem. Šāds iecelējinstītūcijas lēmums, ar ko tā paaugstināšanas kārtas noslēgumā nosaka punktu skaitu, ir patstāvīgs akts, ko iespējams apstrīdēt pašu par sevi, iesniedzot sūdzību un vajadzības gadījumā ceļot prasību tiesā atbilstoši Noteikumos paredzētajām tiesvedības iespējām.

106 No norādītā secinājuma izriet, ka, noslēdzoties paaugstināšanas kārtai, iespējams celt vismaz trīs veidu prasības par tiesību akta atcelšanu:

- prasību tikai par iecelējinstītūcijas lēmumu, ar ko noteikts kopējais punktu skaits, ko var celt amatā paaugstināts ierēdnis, kurš vēlas apstrīdēt viņam atlikušo punktu skaitu, vai amatā nepaaugstināts ierēdnis, kas nav apmierināts ar viņam piešķirto punktu skaitu, bet neapstrīd, ka nav ticis paaugstināts amatā;

- prasību par abiem iecelējinstītūcijas lēmumiem — lēmumu, ar ko noteikts kopējais punktu skaits, un lēmumu, ar ko pieņemts amatā paaugstināto ierēdņu saraksts, ko var celt amatā nepaaugstināts ierēdnis tāpēc, ka viņam, iespējams, nepamatoti piešķirts tāds punktu skaits, kas nav pietiekams, lai kopā uzkrātais punktu skaits sasniegtu paaugstināšanas sliekšni, vai amatā nepaaugstināts ierēdnis, kuram piešķirto punktu skaits ir pietiekams paaugstināšanai amatā, taču kurš apstrīd nepamatoti mazo punktu skaitu un iecelējinstītūcijas uz blakus apsvērumu pamata veikto izvēli no *ex aequo* grupā ietilpstošajiem ierēdņiem;

- prasību tikai par iecelēj institūcijas lēmumu, ar ko pieņemts amatā paaugstināto ierēdņu saraksts, ko var celt amatā nepaaugstināts ierēdnis, kura punktu skaits ir pietiekams paaugstināšanai amatā un kurš apstrīd tikai iepriekš norādīto iecelēj institūcijas veikto izvēli.

107 Iecelēj institūcijas lēmums par kopējā punktu skaita noteikšanu neapšaubāmi ir individuāls tiesību akts, par kuru sūdzību var iesniegt trīs mēnešu laikā no dienas, kurā lēmums paziņots attiecīgajai personai, taču nekādā ziņā ne vēlāk kā no dienas, kurā tāda persona par attiecīgo lēmumu uzzinājusi, bet iecelēj institūcijas lēmums, ar kuru pieņem amatā paaugstināto ierēdņu sarakstu, ir uz noteiktas pakāpes amatā paaugstinātajiem ierēdņiem attiecināmu individuālu lēmumu apkopojums. Šāds lēmumu apkopojums tomēr var būt nelabvēlīgs arī ierēdnim, kura vārds sarakstā nav iekļauts, jo uzskatāms par netieši izteiktu atteikumu konkrēto ierēdni paaugstināt amatā.

108 Tādējādi iecelēj institūcijas lēmums, ar ko pieņemts amatā paaugstināto ierēdņu saraksts, attiecībā uz amatā nepaaugstinātu ierēdni jāuzskata par individuālu tiesību aktu, kas Noteikumu 90. panta 2. punkta otrā ievilkuma izpratnē ir nelabvēlīgs nevis tā adresātam, bet citai personai (šajā sakarā skat. Tiesas 1981. gada 19. februāra spriedumu apvienotajās lietās 122/79 un 123/79 *Schiavo/Padome*, *Recueil*, 473. lpp., 21.–23. punkts, un Pirmās instances tiesas 2005. gada 2. jūnija rīkojumu lietā T-326/03 *Vounakis/Komisija*, Krājumā nav publicēts, 24. punkts). Šādā gadījumā atbilstoši tai pašai tiesību normai tiesiskās aizsardzības līdzekļu izmantošanas termiņu amatā nepaaugstinātajam ierēdnim sāk skaitīt no dienas, kad viņš par attiecīgo aktu uzzinājis, bet nekādā ziņā ne vēlāk kā no akta publicēšanas dienas.

109 Ņemot vērā VPN 45 10. punktā paredzēto Komisijas pienākumu amatā paaugstināto ierēdņu sarakstu publicēt izdevumā *Administratīvā Informācija*, iepriekš 106. punkta otrajā ievilkumā minētajā gadījumā ierēdņa sūdzības iesniegšanai piemērojami divi dažādi termiņa skaitīšanas sākuma brīži atkarībā no apstrīdētā akta rakstura. Iepriekš 106. punkta trešajā ievilkumā minētajā gadījumā parasti par sūdzības iesniegšanas termiņa skaitīšanas sākuma brīdi būtu jāuzskata akta publicēšana.

- 110 Tas tomēr neatbilst jaunās paaugstināšanas procedūras īpašajam raksturam, nelabvēlīgais tiesību akts var būt salikts.
- 111 Publicējot amatā paaugstināto ierēdņu sarakstu, kurā norādīti vienīgi ierēdņu vārdi un amati, paaugstināšanas kārtas noslēgumā tiek droši un galīgi noteikts visu ieinteresēto ierēdņu statuss, taču tādējādi nav iespējams uzzināt to iecelējinstiitūcijas lēmumu saturu, kuros noteikts kopējais punktu skaits.
- 112 Amatā paaugstinātais vai nepaaugstinātais ierēdnis savu kopējo punktu skaitu un tā sadalījumu var uzzināt, tikai iepazīstoties ar savu individuālo paaugstināšanas lietu Komisijas iekšējā tīmeklī un tīmekļa vietnē *Sysper 2*.
- 113 Ieinteresētais ierēdnis tādējādi var uzzināt, vai viņa uzkrātais punktu skaits ir sasniedzis paaugstināšanas sliekšni un vai atteikums viņu paaugstināt amatā pamatots ar blakus apsvērumiem, kas minēti VPN 45 10. pantā, un noskaidrot, pirmkārt, iespējamās administratīvās sūdzības par viņam piešķirto ĢDPP skaitu rezultātu, otrkārt, iespējami piešķirto papildu pienākumu PP skaitu un, treškārt, attiecībā uz paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtu — pārejas noteikumu piemērošanas rezultātā iespējami piešķirto PKPP skaitu.
- 114 Minētās ziņas attiecīgajam ierēdnim ļauj pieņemt lēmumu par to, vai iesniegt sūdzību, viņš, ņemot vērā saņemto punktu skaitu un sadalījumu pa kategorijām, administrācijas noteikto galīgo paaugstināšanas sliekšni un attiecīgajā paaugstināšanas kārtā amatā paaugstinātos ierēdņus, visbeidzot var nolemt, ka nav vērts uzsākt šādu procedūru vai ka labāk apstrīdēt vienīgi iecelējinstiitūcijas lēmumu par kopējo punktu skaitu vai arī to, ar ko pieņemts amatā paaugstināto ierēdņu saraksts.

- 115 Kā jau izklāstīts, iecelēj institūcijas lēmums par kopējo punktu skaitu faktiski ir cieši saistīts ar lēmumu, ar ko pieņemts amatā paaugstināto ierēdņu saraksts, lai gan abus minētos lēmumus var juridiski nošķirt un tiem izvirzīt atšķirīgus prasījumus to atcelšanai. Minētā saraksta publicēšana ieinteresētajiem ierēdņiem nesniedz iespēju pilnībā uzzināt viņiem nelabvēlīgo saliktā rakstura tiesību aktu, ar ko noslēdzas paaugstināšanas procedūra.
- 116 Turklāt paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtā varēja novērot, ka no amatā paaugstināto ierēdņu saraksta publicēšanas var pāriet ievērojams dienu skaits, kamēr ierēdnis savā personīgajā paaugstināšanas lietā sistēmā *Sysper 2* faktiski var iepazīties ar paaugstināšanas kārtas rezultātiem. Šāda nobīde laikā ir izskaidrojama ar attiecīgajam dienestam nepieciešamo laiku tīmekļa vietnes satura atjaunināšanai, ņemot vērā, ka 2003. gadā sistēmā bija jāievada pavisam 14 000 paaugstināšanas kārtā iesaistīto ierēdņu dati. Protams, datu atjaunināšanai nepieciešamo laiku nav iespējams precīzi zināt tad, kad saraksts tiek publicēts izdevumā *Administratīvā Informācija*, kura 2003. gada izdevumā nav nekādu norāžu šajā sakarā.
- 117 Lai gan saprātīgi varētu pieņemt, ka sūdzības iesniegšanai paredzētajā trīs mēnešu termiņā ieinteresētajam ierēdnim (kā prasītajam šajā lietā) vajadzētu būt iespējai uzzināt viņam piešķirto kopējo punktu skaitu un to sadalījumu pa kategorijām, laiks, kas nepieciešams individuālo paaugstināšanas lietu atjaunināšanai tīmekļa vietnē *Sysper 2*, tomēr saīsina šo termiņu, kas ierēdnim ir, lai lietderīgi sagatavotu un iesniegtu sūdzību, ciktāl tiek sekots pieņemumam, ka gadījumos, kad ieinteresētais ierēdnis apstrīd gan iecelēj institūcijas lēmumu, ar ko pieņemts amatā paaugstināto ierēdņu saraksts, gan lēmumu, kurā noteikts kopējais punktu skaits, minētajam termiņam ir divi sākuma brīži.
- 118 Šādos apstākļos jāuzskata, ka tiesiskās drošības, vienlīdzīgas attieksmes un labas pārvaldības apsvērumu dēļ tādu sūdzību, ar ko tiek apstrīdēts gan iecelēj institūcijas lēmums, ar ko pieņemts amatā paaugstināto ierēdņu saraksts, gan lēmums, kurā

noteikts kopējais punktu skaits, iesniegšanai paredzētais trīs mēnešu termiņš skaitāms no dienas, kad ierēdnis faktiski spējis tīmekļa vietnē *Sysper 2* iepazīties ar viņa personīgajā paaugstināšanas lietā atjauninātajiem datiem.

119 Šajā sakarā jānorāda, ka Komisija atbildē uz Pirmās instances tiesas jautājumiem ir precizējusi, ka minētās tīmekļa vietnes izmantošana drošības apsvērumu dēļ tiek elektroniski "pārraudzīta" un ar "pieejas protokola" palīdzību iespējams reģistrēt personas, kas tīmekļa vietni izmantojušas, un laiku, kad tas darīts.

120 Turklāt no lietas materiāliem izriet, ka Komisija izdevumā *Administratīvā Informācija* Nr. 82-2003 publicējusi paziņojumu par paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtas noslēgšanos, kura 4. punkts ir formulēts šādi:

"Lietu atjaunināšana sistēmā *Sysper 2*

Visu ierēdņu personīgajās lietās tagad ir pieejami paaugstināšanas komiteju sniegtie un iecelēj institūcijas apstiprinātie ieteikumi par punktu piešķiršanu.

Atbilstoši Noteikumu 25. pantam, kurā paredzēts, ka visi individuālie lēmumi jāpaziņo ieinteresētajiem ierēdņiem, visi ierēdņi tiek aicināti iepazīties ar savām personīgajām lietām sistēmā *Sysper 2*."

- 121 Lai gan šādu pieeju nevar pielīdzināt pilnvērtīgam paziņojumam Noteikumu 90. panta 2. punkta izpratnē, lai novērstu iespēju novēloti apstrīdēt paaugstināšanas kārtas rezultātā izveidojušās juridiskās situācijas, jāuzskata, ka ierēdnim ar savu personīgo paaugstināšanas lietu sistēmā *Sysper 2* ir jāiepazīstas saprātīgā laikā pēc kopsavilkuma paziņojuma publicēšanas par paaugstināšanas kārtas noslēgšanas, kas atbilst Komisijas praksei paaugstināšanas procedūrā.
- 122 Šajā lietā ir skaidrs, ka prasītājs par viņam piešķirto kopējo punktu skaitu un to iedalījumu kategorijās uzzināja, 2003. gada 16. decembrī iepazīstoties ar atjauninātajiem datiem viņa personīgajā paaugstināšanas lietā sistēmā *Sysper 2*, tas ir, pēc dienas, kad publicēts kopsavilkuma paziņojums par paaugstināšanas kārtas noslēgšanas, un sūdzību, kurā apstrīdēts gan iecelēj institūcijas lēmums, ar ko pieņemts amatā paaugstināto ierēdņu saraksts, gan lēmums, ar ko noteikts kopējais punktu skaits, iesniedza 2004. gada 12. februārī, tādējādi ievērojot tam paredzēto termiņu.
- 123 Iecelēj institūcija minēto sūdzību noraidīja 2004. gada 15. jūnija lēmumā un nākamajā dienā to paziņoja prasītājam. Prasītājs šo prasību cēla 2004. gada 22. jūlijā, tas ir, Noteikumu 91. panta 3. punktā paredzētajā trīs mēnešu termiņā.
- 124 No visiem izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka šī prasība jāatzīst par pieņemamu.

Par lietas būtību

1. Par iebildēm par atsevišķu VPN 43 un VPN 45 normu prettiesiskumu

- 125 Prasītājs apstrīd, pirmkārt, VPN 43 2. panta un VPN 45 3., 6., 7., 9., 10., 12. un 13. panta tiesiskumu. Viņš būtībā kritizē to, ka NP nav nozīmes, to, ka nepastāv

pieņēmums pamatot PP piešķiršanu un netiek nodrošinātas tiesības uz aizstāvību, kā arī, pamatojoties uz VPN 45 13. pantu, celto prasību neefektivitāti. Otrkārt, prasītājs ceļ iebildi par prettiesiskumu attiecībā uz VPN 45 6. un 7. pantu, tos interpretējot kontekstā ar izdevumu *Administratīvā Informācija* Nr. 99-2002. Prasītājs uzskata, ka šajās normās ierobežota ģenerāldirektorātu rīcības brīvība ĢDPP piešķiršanā un apgrūtināta iespēja faktiski salīdzināt ierēdņu nopelņus. Treškārt, prasītājs norāda uz VPN 45 12. panta prettiesiskumu. Pretēji tā tekstam minētais pants neesot pagaidu rakstura, tajā esot pieškita pārāk liela nozīme darba stāžam noteiktā pakāpē, tajā neesot noteikti PKPP piešķiršanas kritēriji un to piešķiršana nepamatoti uzticēta paaugstināšanas komitejām. Ceturtkārt, prasītājs ceļ iebildi par prettiesiskumu attiecībā uz VPN 45 9. pantu un I pielikuma 1., 2., 3., 5. un 6. punktu. Minētajās normās tiekot par augstu novērtēti atsevišķi darbi un pārkāpts ierēdņu vienlīdzīgas attieksmes princips. Piektkārt, prasītājs apstrīd VPN 45 7. panta 2. punkta tiesiskumu, jo tajā tiekot piešķirtas priekšrocības mazos ģenerāldirektorātos strādājošajiem ierēdņiem.

Par pirmo iebildi par prettiesiskumu attiecībā uz VPN 43 2. pantu un VPN 45 3., 6., 7., 9., 10., 12. un 13. pantu

- ¹²⁶ Prasītājs iebildi par prettiesiskumu pret VPN 43 2. pantu un VPN 45 3., 6., 7., 9., 10., 12. un 13. pantu ceļ, pamatojoties uz Noteikumu 25. un 26. pantu, kā arī Noteikumu 45. pantu, kurā nodrošināta vienlīdzīga attieksme, paaugstināšana amatā uz nopelnu, dienesta interešu un salīdzinoša nopelnu izvērtējuma pamata. Prasītājs atsaucas arī uz tiesībām uz labu pārvaldību, tiesībām uz lietas objektīvu un taisnīgu izskatīšanu un tiesībām tikt uzklautam.

Par apgalvoto NP nenozīmīgumu

— Lietas dalībnieku argumenti

- ¹²⁷ Prasītājs norāda, ka vairums Juridiskā dienesta ierēdņu saņēmuši no 13 līdz 16 NP. Tādējādi paaugstināšana amatā neesot saistīta ar nopelniem, kas izvērtēti

Noteikumu 45. pantā norādītajos ziņojumos. Paaugstināšana amatā esot atkarīga no PP skaita, kas var būt lielāks 21. Taču šos punktus piešķirot neatkarīgi no nopelniem. Tas esot pretrunā vienlīdzīgas attieksmes principam, kā arī Noteikumu 45. pantā paredzētajiem principiem par paaugstināšanu amatā, pamatojoties uz nopelniem, dienesta interesēm un salīdzinošu nopelnu izvērtējumu.

- 128 Komisija atbild, ka PP esot atbildība par nopelniem un ļaujot Komisijai vieglāk izšķirt ierēdņus pēc viņu spējām.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

- 129 Saskaņā ar Noteikumu 45. panta 1. punkta pirmo daļu iecelēj institūcija paaugstina amatā, salīdzinot ierēdņu nopelnus un ņemot vērā par viņiem izstrādātos periodiskos ziņojumus.
- 130 Nopelni tādējādi ir būtiskākais kritērijs paaugstināšanai amatā, bet citus kritērijus, piemēram, vecumu un darba stāžu noteiktā pakāpē vai dienestā, var ņemt vērā tikai pakārtoti (Tiesas 1983. gada 14. jūlija spriedums lietā 9/82 *Ohrgaard* un *Delvaux*/Komisija, *Recueil*, 2379. lpp., 19. punkts; iepriekš 101. punktā minētais spriedums lietā *Vainker*/Parlaments, 16. un 17. punkts; Pirmās instances tiesas 2003. gada 18. septembra spriedums lietā T-241/02 *Callobaut*/Komisija, *Recueil FP*, I-A-215. lpp. un II-1061. lpp., 44. punkts, un Pirmās instances tiesas 2004. gada 10. jūnija spriedums lietā T-330/03 *Liakoura*/Padome, Krājums-CDL, I-A-191. lpp. un II-859. lpp., 49. punkts). Turklāt iecelēj institūcijai iepriekš minētais salīdzinošais izvērtējums jāveic objektīvi, dienesta interesēs un atbilstoši ierēdņu vienlīdzīgas attieksmes principam (Pirmās instances tiesas 1993. gada 30. novembra spriedums lietā T-76/92 *Tsirimokos*/Parlaments, *Recueil*, II-1281. lpp., 21. punkts; 1993. gada 30. novembra spriedums lietā T-78/92 *Perakis*/Parlaments, *Recueil*, II-1299. lpp., 16. punkts; 2003. gada 5. novembra spriedums lietā T-240/01 *Cougnon*/Eiropas Kopienų Tiesa, *Recueil FP*, I-A-263. lpp. un II-1283. lpp., 70. punkts; 2004. gada 28. septembra spriedums lietā T-216/03 *Tenreiro*/Komisija, Krājums-CDL, I-A-245. lpp. un II-1087. lpp., 68. punkts, un 2005. gada 15. septembra spriedums lietā T-132/03 *Casini*/Komisija, Krājums-CDL, I-A-253. lpp., un II-1169. lpp., 53. punkts).

- 131 Tādējādi noteiktajos ietvaros iecelējīnstitūcijai ir plaša rīcības brīvība. Iecelējīnstitūcija nopelnu vērtējumu var veikt tādā kārtībā vai, izmantojot tādu metodi, ko tā uzskata par piemērotāko (iepriekš 130. punktā minētais spriedums lietā *Tsirimokos/Parlaments*, 16. punkts; iepriekš 130. punktā minētais spriedums lietā *Perakis/Parlaments*, 14. punkts; iepriekš 130. punktā minētais spriedums lietā *Cougnon/Eiropas Kopienų Tiesa*, 62. punkts, un iepriekš 130. punktā minētais spriedums lietā *Tenreiro/Komisija*, 68. punkts).
- 132 Sākot no paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtas, lai varētu veikt objektīvāku un vienkāršāku paaugstināmo ierēdņu nopelnu salīdzinājumu, VPN 43 un VPN 45 paredzēta paaugstināšanas sistēma, kas balstīta uz nopelnu novērtējumu un kam raksturīga ikgadēja NP un PP piešķiršana ierēdņiem.
- 133 Vispirms jāuzsver, ka šajā jaunajā sistēmā nostiprināta Noteikumu 45. pantā iedibinātā saikne starp ierēdņu periodisku vērtējumu un paaugstināšanu amatā. Atbilstoši VPN 43 2. panta 1. punkta trešajai daļai, lasot to kopā ar izdevumu *Administratīvā Informācija* Nr. 99-2002, katrs ierēdnis saņem vispārīgu atzīmi amplitūdā no 0 līdz 20, kas pēc tam principā tiek pārvērsta NP, ko izmanto paaugstināšanai amatā. Turklāt VPN 45 10. panta 2. punktā paredzēts, ka ierēdņa paaugstināšana amatā pakļauta nosacījumam, ka viņam iepriekšējā KAZ jābūt uzkrātiem vismaz 10 NP. Saskaņā ar VPN 45 6. panta 4. punkta b) apakšpunkta trešo daļu ierēdņi, kuri KAZ saņēmuši vērtējumu “vāji” vai “neapmierinoši”, nevar saņemt PP.
- 134 Jāatgādina, ka VPN 45 3. pantā ar nosaukumu “Pamats paaugstināšanai amatā” precizēts, ka “galvenais apstākļis, kas jāņem vērā, ir [...] [NP] un [PP] skaits, ko katrs ierēdnis uzkrājis iepriekšējā gada vai vairāku gadu laikā”. Sasniegt vai pat pārsniegt paaugstināšanai nepieciešamo punktu skaitu ierēdņiem ļauj NP un PP summēšana. Ierēdņa paaugstināšanu amatā nenosaka tikai PP.

- 135 Visbeidzot un noteikti jānorāda uz VPN 43 2. panta 1. punkta otrajā daļā skaidri minēto, ka “[NP] un [PP] mērķis ir izrādīt atzinību par nopelniem, un [PP] piešķiršana vienmēr jāpamato ar apsvērumiem, kas saistīti ar nopelniem”.
- 136 Runājot par PP, saskaņā ar VPN 45 6. panta 4. punkta a) un b) apakšpunktu ierēdņiem var piešķirt ĢDPP, kuru skaits nevar pārsniegt 10. Atbilstoši VPN 45 6. panta 3. punktam šādus punktus piešķir, lai ierēdņiem, kas pārsnieguši individuālos mērķus, izrādītu atzinību par īpašajām pūlēm un izcilajiem rezultātiem, kas apliecināti viņu KAZ. Turklāt, kā jau izklāstīts (skat. iepriekš 133. punktu), vērtējums “vāji” vai “neapmierinoši” KAZ attiecīgajam ierēdnim liedz jebkādu iespēju saņemt PP.
- 137 VPN 45 9. pantā un I pielikumā paredzēta iespēja piešķirt 1 vai 2 papildu pienākumu PP. To mērķis ir izcelt tos darbiniekus, kas sekmīgi veikuši papildu pienākumus iestādes interesēs. Šādi pienākumi var būt “pasniedzēja/lekciju vadītāja” darbība vai dažāda palīdzība konkursu organizēšanā, vai līdzdalība paritārās struktūrās. Jānorāda, ka KAZ ir īpaša sadaļa šādu pienākumu pārskatam.
- 138 Tādējādi, tā kā arī ĢDPP un papildu pienākumu PP ir pamatoti ar ierēdņa nopelniem, to piešķiršana papildus NP nav pretrunā Noteikumu 45. pantam un iepriekš minētajiem principiem.
- 139 Visbeidzot, runājot par paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtu, kas ir pirmā, kurai piemērojama jaunā paaugstināšanas procedūra, VPN 45 12. panta 3. punktā paredzēti pārejas noteikumi, lai “būtu iespējams pienācīgi ņemt vērā nopelnus noteiktā laika periodā”, kuros paredzēta arī pārejas PP piešķiršana (skat. iepriekš

58. punktu). Prasītājs iebildi par prettiesiskumu cēlis tieši par šo normu, norādot, ka ar to tiekot pārkāpts Noteikumu 45. pants. Tomēr, pamatojoties uz iepriekš 191. un turpmākajos punktos izklāstītajiem apsvērumiem, minēto iebildi nevar uzskatīt par pamatotu.

140 Ņemot vērā iepriekš minēto, minētais iebildums ir jānoraida.

Par pamatojuma trūkumu

— Lietas dalībnieku argumenti

141 Prasītājs apgalvo, ka pretēji Noteikumu 25. panta otrajai daļai VPN 45 nav paredzēts pienākums pamatot ieteikumus un lēmumus par ĢDPP, papildu pienākumu PP un pārejas PP piešķiršanu. Prasītājs uzskata, ka šāds pamatojuma trūkums ir iemesls patvaļībai.

142 Komisija norāda, ka pienākums norādīt pamatojumu ir vispārīgs Kopienu tiesību princips. Komisija no tā secina, ka būtu lieki VPN 45 ietvert īpašu normu. Turklāt atbilstoši minētajam principam jāpamato ir tikai nelabvēlīgi akti, bet VPN 45 šī prasība ir ievērota.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

143 Pirmās instances tiesa atgādina, ka saskaņā ar Noteikumu 25. panta otro daļu jebkurš nelabvēlīgs lēmums ir jāpamato. Minētajā normā nav paredzēts pienākums pamatot ierosinājumus, ieteikumus vai atzinumus, kas paši par sevi nav nelabvēlīgi akti.

- 144 Tādējādi, runājot par ĢDPP, VPN 45 6. panta 6. punkts, saskaņā ar kuru paritārajām vērtējuma komitejām savi ieteikumi jāpamato tikai tad, ja tie atšķiras no ģenerāldirektorātu ieteikumiem, nav pretrunā Noteikumu 25. panta otrajai daļai. Minēto Noteikumu pantu nepārkāpj arī VPN 45 9. pants, saskaņā ar kuru paaugstināšanas komitejām nav jāpamato ieteikumi par papildu pienākumu PP piešķiršanu. Tas pats attiecas arī uz paaugstināšanas komiteju ieteikumiem par PKPP piešķiršanu atbilstoši VPN 45 12. panta 3. punkta a) apakšpunktam un uz VPN 45 13. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru paaugstināšanas komitejas pamatotu atzinumu sniedz tikai gadījumos, kad tās iesaka piešķirt apelācijas PP.
- 145 Turklāt Noteikumu 25. panta otrā daļa neattiecas uz ģenerāldirektorātu lēmumiem par ĢDPP, pakāpē nostrādāto gadu PP un īpašo papildu PP piešķiršanu, kā arī iecelēj institūcijas lēmumiem par papildu pienākumu PP, PKPP un apelācijas PP piešķiršanu, ciktāl tie uzskatāmi par sagatavojošiem aktiem (skat. iepriekš 90. un turpmākos punktus).
- 146 Kā jau izklāstīts (skat. iepriekš 90. un turpmākos punktus), galīgais akts, ar ko noslēdzas paaugstināšanas procedūra, ir salikts, jo sastāv no diviem atsevišķiem lēmumiem, tas ir, no iecelēj institūcijas lēmuma, ar ko pieņemts amatā paaugstināto ierēdņu saraksts, un iecelēj institūcijas lēmuma, ar ko nosaka kopējo punktu skaitu un uz kura balstīts pirmais no abiem lēmumiem. Ieinteresētie ierēdņi atkarībā no apstākļiem var iesniegt sūdzību vai nu par vienu vai par otru no minētajiem lēmumiem, vai arī par abiem.
- 147 Šādā sakarā jāatgādina, ka paaugstināšanas jomā pienākums sniegt pamatojumu uzskatāms par izpildītu, ja iecelēj institūcija pamato lēmumu, ar ko tiek noraidīta sūdzība, kas iesniegta saskaņā ar Noteikumu 90. panta 2. punktu (šajā sakarā skat. Tiesas 1974. gada 30. oktobra spriedumu lietā 188/73 *Grassi/Padome*, *Recueil*, 1099. lpp., 11.–13. punkts, un Pirmās instances tiesas 2005. gada 29. septembra spriedumu lietā T-218/02 *Napoli Buzzanca/Komisija*, Krājums-CDL, I-A-267. lpp., un II-1221. lpp., 59. punkts).

148 No minētā izriet, ka šis pamats šajā daļā ir noraidāms kā nepamatots.

Par to, vai VPN 45 pārkāpj Noteikumu 26. pantu un tiesības uz aizstāvību

— Lietas dalībnieku argumenti

149 Prasītājs apgalvo, ka lēmumi par PP piešķiršanu uzskatāmi par noslēgumu procedūrai, kura varētu tikt pamatota ar apsvērumiem, kas neizriet no ierēdņu personīgajām lietām, un kuras gaitā ieinteresētajām personām netiek nodrošinātas tiesības tikt uzklausītām, pirms administrācija pieņemusi nelabvēlīgu aktu. It īpaši iecelējinstītūcija administratīvās sūdzības izlemjot procedūrā, kurā netiekot ievērots sacikstes princips. Tādējādi PP piešķiršanā esot pārkāptas tiesības uz aizstāvību un Noteikumu 26. panta pirmās daļas a) apakšpunkts.

150 Komisija nepiekrīt, ka VPN 45 pārkāptu tiesības uz aizstāvību un aizliegumu ņemt vērā apsvērumus, kas neietilpst ierēdņa personīgajā lietā. Šādus apsvērumus nevarot ņemt vērā saskaņā ar VPN 45. Turklāt ierēdņiem esot iespēja tikt uzklausītiem paaugstināšanas procedūrā. VPN 45 13. pantā paredzēta iespēja pirms paaugstināšanas procedūras beigām celt prasību par lēmumu piešķirt PP. Turklāt procedūru, ko piemēro paaugstināšanai amatā, nevarot salīdzināt ar procedūrām, kas "ierosinātas pret personu". Tādējādi šajā sakarā nevarot piemērot judikatūru par tiesībām tikt uzklausītam pirms nelabvēlīgā akta pieņemšanas.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

- 151 Noteikumu 26. pantā paredzēts, ka ierēdņa personīgajā lietā jābūt “a) visiem dokumentiem, kas apliecina viņa administratīvo statusu, un visiem ziņojumiem, kas attiecas uz viņa spējām, efektivitāti un uzvedību darbā,” un “b) ierēdņa atsauksmēm par minētajiem dokumentiem”. Tajā pašā pantā norādīts, ka “a) apakšpunktā minētos dokumentus iestāde nedrīkst izmantot vai citēt pret ierēdņi, ja par tiem ierēdņim nav zināms pirms reģistrēšanas”.
- 152 Noteikumu 26. panta mērķis ir nodrošināt ierēdņiem tiesības uz aizstāvību, novēršot, ka iecelējinstiūcija varētu pieņemt lēmumus, kas ietekmē ierēdņa administratīvo statusu un karjeru, pamatojoties uz ziņām par viņa rīcību, kas nav iekļautas viņa personīgajā lietā (iepriekš 130. punktā minētais Pirmās instances tiesas spriedums lietā *Perakis/Parlaments*, 27. punkts; Pirmās instances tiesas 1995. gada 8. jūnija spriedums lietā *T-496/93 Allo/Komisija*, *Recueil FP*, I-A-127. lpp. un II-405. lpp., 75. punkts; Pirmās instances tiesas 2003. gada 30. septembra spriedums lietā *T-302/02 Kenny/Eiropas Kopienu Tiesa*, *Recueil FP*, I-A-235. lpp. un II-1137. lpp., 32. punkts, un Pirmās instances tiesas 2005. gada 4. maija spriedums lietā *T-144/03 Schmit/Komisija*, Krājums-CDL, I-A-101. lpp., un II-465. lpp., 133. punkts). Tas attiecas uz paaugstināšanu amatā, jo minētais jēdziens “administratīvais statuss” ietver galvenos karjeras notikumus (iepriekš 134. punktā minētais spriedums lietā *Schmit/Komisija*, 134. punkts).
- 153 Šajā gadījumā jānorāda, ka celtais iebildums ir pamatots vienīgi ar prasītāja apgalvojumiem, bet prasītājs nav pierādījis, ka lēmumi par PP piešķiršanu, no kuriem ne visus pieņem iecelējinstiūcija, būtu pamatoti nevis ar vērtējuma ziņojumiem, bet gan ar citiem apsvērumiem, kas neatrodas ierēdņu personīgajās lietās.
- 154 VPN 45 neietver nevienu tiesību normu, kurā Komisijai būtu atļauts atkāpties no Noteikumu 26. panta judikatūrā sniegtās interpretācijas. Šķiet, ka gluži pretēji atsevišķās VPN 45 tiesību normās nodibināta tieša saikne starp PP piešķiršanu un KAZ.

- 155 Tā, piemēram, saskaņā ar VPN 45 6. pantu ģenerāldirektori vai direktori ĢDPP piešķir, izvērtējuši KAZ rezultātus un ņemot vērā attiecīgo ierēdņu nopelnus, kas apliecināti KAZ. Turklāt KAZ ir atsevišķa sadaļa Komisijas interesēs vērtējuma periodā veikto papildu pienākumu pārskatam, uz kuras pamata ierēdņiem tiek piešķirti papildu pienākumu PP.
- 156 Jāuzsver, ka KAZ tiek izstrādāti, ievērojot sarežģītu procedūru, kurā ierēdņi tiek cieši iesaistīti saskaņā ar Noteikumu 43. pantu, kurā noteikts, ka ierēdnis jāiepazīstina ar periodiskajiem ziņojumiem, sniedzot viņam iespēju “sniegt jebkādas atsauksmes, ko viņš uzskata par vajadzīgām”.
- 157 Visbeidzot, prasītājs nevar pamatoti apgalvot, ka, pieņemot lēmumus par PP piešķiršanu, ieskaitot iecelēj institūcijas lēmumu par VPN 45 13. pantā norādīto administratīvo sūdzību, būtu pārkāptas tiesības uz aizstāvību, jo minētie lēmumi ir tikai sagatavojoši akti lēmumiem, ar ko nosaka kopējo punktu skaitu un pieņem amatā paaugstināto ierēdņu sarakstu. Taču tiesības uz aizstāvību attiecas nevis uz šādiem aktiem, bet gan uz nelabvēlīgiem aktiem (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2000. gada 15. jūnija spriedumu lietā T-211/98 *F/Komisija, Recueil FP*, I-A-107. lpp. un II-471. lpp., 28. un 29. punkts un tajos minētā judikatūra).
- 158 Tādējādi šis pamats šajā daļā ir jānoraida kā nepamatots.

Par saskaņā ar VPN 45 13. pantu celtu prasību efektivitāti

— Lietas dalībnieku argumenti

- 159 Prasītājs apgalvo, ka iecelēj institūcija faktiski neizvērtējot prasības, kas celtas atbilstoši VPN 45 13. pantam. Iecelēj institūcija faktiski ievērojot paaugstināšanas komiteju ieteikumus.

160 Komisija to apstrīd un norāda, ka tās kompetence atbilstoši VPN 45 13. pantam tai neliedz ievērot paaugstināšanas komiteju ieteikumus.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

161 Pieņemot, ka ar minēto iebildumu tiek apstrīdēts VPN 45 13. panta tiesiskums, jākonstatē, ka tas ir pamatots ar vienkāršu prasītāja apgalvojumu un bez juridiskas argumentācijas. Turklāt minēto pantu nevar interpretēt tā, ka ar to iecelējinstītūcija tiktu atbrīvota no pienākuma faktiski izskatīt attiecīgās prasības, jo tas gluži pretēji tai piešķir lēmumu pieņemšanas pilnvaras. Uz jautājumu, vai iecelējinstītūcija faktiski izskatīja prasītāja administratīvo sūdzību, attiecas cits pamats (skat. turpmāk 304. punktu).

Par labas pārvaldības principa un tiesību uz lietas objektīvu un taisnīgu izskatīšanu pārkāpumu

162 Visbeidzot, prasītājs atsaucas uz labas pārvaldības principa un tiesību uz lietas objektīvu un taisnīgu izskatīšanu pārkāpumu.

163 Prasītājs tomēr šajā sakarā nemin nevienu argumentu, kas atšķirtos no iepriekš izklāstītajiem. Tādējādi iebildums nav pamatots. Katrā ziņā Pirmās instances tiesa šajā sakarā norāda uz iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem.

- 164 Nemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, iebilde par VPN 43 2. panta, VPN 45 3., 6., 7., 9., 10., 12. un 13. panta prettiesiskumu ir noraidāma.

Par otro iebildi par prettiesiskumu, kas attiecas uz VPN 45 6. un 7. pantu kopā ar izdevumu Administratīvā Informācija Nr. 99-2002, kuros noteikts vidējais mērķlielums, ierobežojot ģenerāldirektorātu rīcības brīvību

Lietas dalībnieku argumenti

- 165 Prasītājs ceļ iebildi par prettiesiskumu par VPN 45 6. un 7. pantu kopā ar izdevumu *Administratīvā Informācija* Nr. 99-2002. Prasītājs pamatu balsta uz Noteikumu 45. panta, vienlīdzīgas attieksmes principa un dienesta interešu principa pārkāpumu.
- 166 Prasītājs uzskata, ka minētajās tiesību normās noteikts ģenerāldirektorātiem iedalīto NP un ĢDPP skaits. Pirmkārt, ģenerāldirektorātiem tiek ieteikts nepārsniegt “vidējo mērķlielumu” 14 NP apmērā katrā pakāpē, bet ja minētais vidējais mērķlielums tiek pārsniegts par vairāk nekā vienu punktu, attiecīgi samazināms ģenerāldirektorātam iedalīto ĢDPP skaits. Otrkārt, nepastāvot nekāda iespēja ģenerāldirektorātiem iedalīt vairāk nekā 2,5 ĢDPP uz katru tajā strādājošo ierēdņi. Prasītāja skatījumā šādas kvotas ir ierobežojošas. Tās ierobežojot ģenerāldirektorātu rīcības brīvību un traucējot efektīvi salīdzināt paaugstināmo ierēdņu nopelnus. VPN 45 6. panta 1. punktā paredzētā iespēja lūgt atkāpi no vidējā mērķlieluma nevarot pienācīgi labot šos ierobežojumus, jo esot atkarīga no katra ģenerāldirektorāta iniciatīvas, diskrecionāra un tai esot jāsaņem paaugstināšanas komiteju atļauja,

lai gan vienīgi iecelējīnstītūcijai ir lēmumu pieņemšanas pilnvaras paaugstināšanas jomā. Iepriekš minēto kvotu dēļ amatā paaugstināto ierēdņu saraksta izstrādāšana esot atkarīga no katra ģenerāldirektorāta piemērotās “stratēģijas”, nevis faktiska ierēdņu nopelnu salīdzinājuma.

- 167 Komisija atbild, ka izdevumā *Administratīvā Informācija* Nr. 99-2002 paredzēts tikai vidējais mērķlielums 14 punktu apmērā. Tāda vidējā mērķlieluma noteikšana esot likumīga. Tas nav paredzēts, lai ierobežotu vērtētāju rīcības brīvību individuālos gadījumos, bet gan lai novērstu atzīmju vispārēju paaugstināšanu, kā rezultātā zustu to vērtība. Turklāt vidējais mērķlielums neesot obligāts. Lielāka punktu skaita piešķiršanai, kas nepārsniegtu 15 punktu apmēru, nebūtu nekādu sekas. Piešķirot vairāk punktus, ĢDPP skaits tiktu samazināts, ja vien nebūtu noteikts izņēmums. Tieši šāda izņēmuma iespēja saskaņā ar VPN 45 6. panta 1. punktu esot risinājums problēmām, ko izraisa kvotas, 2,5 ĢDPP uz ierēdņi, pastāvēšana un iespējamā izcilu ierēdņu koncentrācija atsevišķos ģenerāldirektorātos.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 168 Jāatgādina, ka plašās rīcības brīvības ietvaros iecelējīnstītūcija salīdzinošu nopelnu izvērtējumu var veikt tādā veidā vai atbilstoši tādai metodei, kādu tā uzskata par piemērotāko (skat. iepriekš 131. punktu).
- 169 [Komisijas] Paziņojumā SEC(2001) 1697 noteikts, ka “jaunā paaugstināšanas amatā procedūra skaidri atšķiras no agrākās”. Tā kā agrākajā praksē dažādos ģenerāldirektorātos tika novērota liela vienveidība ierēdņu vērtējumos un līdz ar to iecelējīnstītūcijai bija grūti veikt visu uz paaugstinājumu pretendējošo ierēdņu salīdzinošu nopelnu izvērtējumu, ievērojot vienlīdzīgas attieksmes principu,

Komisija vēlējās padarīt darbinieku profesionālo vērtēšanu objektīvāku, lai nodrošinātu, ka paaugstināšanas sistēma būtu tik taisnīga, cik vien iespējams. Šim mērķim tika paredzēts nopelnus novērtēt, izmantojot punktu sistēmu un piemērojot VPN 45 tiesību normas, kas paredzētas, lai nodrošinātu punktu saskaņotu piešķiršanu visas Komisijas mērogā.

170 Tādējādi VPN 45 6. panta 1. punktā paredzēts, ka ģenerāldirektorātu rīcībā ir ĢDPP skaits, kas ir 2,5 reizes lielāks par ģenerāldirektorātā strādājošo paaugstināmo ierēdņu skaitu, ņemot vērā viņu pakāpi. Tajā pašā tiesību normā paredzēts, ka “ģenerāldirektorātiem, kuru vidējais vērtējums NP izteiksmē konkrētai pakāpei par vairāk nekā vienu punktu pārsniedz Komisijas noteikto vidējo mērķlielumu, iedalītais PP skaits tiek samazināts tieši par pārmērīgi piešķirto punktu skaitu”. Izdevumā *Administratīvā Informācija* Nr. 99-2002 precizēts, ka “ģenerāldirektorātiem lūgts darbiniekus vērtēt, ievērojot vidējo atzīmi 14 [NP] no 20 (saukts par “vidējo mērķlielumu”). Minētais mērķlielums 14 punktu apmērā jāievēro attiecībā uz katru pakāpi visos ģenerāldirektorātos”. Izdevumā precizēts arī, ka “ģenerāldirektorāti, kuru vidējā atzīme noteiktā pakāpē pārsniedz 15, tiks sodīti. Sods izpaudīsies kā attiecīgajā paaugstināšanas kārtā [ģenerāldirektorāta rīcībā esošo] [PP] skaita samazināšana konkrētajai pakāpei”.

171 Jānorāda arī, ka atbilstoši VPN 45 6. panta 1. punktam gadījumos, kad “ģenerāldirektorāts var pamatot šādu pārmērīgu atzīmi, tam ir tiesības vērsties paaugstināšanas komitejā, kura izņēmuma kārtā var nolemt pilnīgi vai daļēji atcelt punktu skaita samazināšanu.

172 Pretēji prasītāja apgalvotajam ne ĢDPP kvotas pastāvēšana, ne vidējais mērķlielums neierobežo ģenerāldirektorātu rīcības brīvību tiktāl, lai tas būtu pretrunā Noteikumu 45. pantam, vienlīdzīgas attieksmes principam vai dienesta interešu principam. Gluži pretēji, šķiet, ka abi minētie mehānismi sekmē ierēdņu nopelnu precīzu vērtējumu, nodrošinot maksimālu visu Komisijas ģenerāldirektorātu salīdzinājumu un tādējādi vienlīdzīgu attieksmi pret minētajiem ierēdņiem, par kā trūkumu sūdzas prasītājs.

Šajā sakarā jāatgādina, ka praksē ierēdņu nopelnu salīdzinošais vērtējums jāveic uz līdztiesīgiem pamatiem un, vadoties no līdzīgiem informācijas avotiem un ziņām (skat. it īpaši iepriekš 130. punktā minēto Pirmās instances tiesas spriedumu lietā *Tsirimokos/Parlaments*, 21. punkts, un Pirmās instances tiesas 1999. gada 21. septembra spriedumu lietā *T-157/98 Oliveira/Parlaments*, *Recueil FP*, I-A-163. lpp. un II-851. lpp., 35. punkts).

- 173 GDPP kvotas noteikšana atbilst PP vispārīgajam mērķim izcelt nopelniem bagātākos ierēdņus, lai palielinātu viņu izredzes tikt paaugstinātiem amatā (skat. iepriekš 4. punktu). Ierobežojot pieejamo punktu skaitu, tiek panākts, ka ģenerāldirektorāti veic šādu izvēli. Arī pats mērķis atbilst Noteikumu 45. pantam, vienlīdzīgas attieksmes principam un dienesta interešu principam.
- 174 Runājot par vidējo mērķlielumu, jānorāda, ka ar iepriekš minēto normu ģenerāldirektorātiem netiek noteikts absolūts pienākums ievērot minēto mērķlielumu, bet tie tiek mudināti to ievērot.
- 175 Tas, ka ģenerāldirektorāti ņem vērā ieteikto vidējo mērķlielumu, nebūt nenozīmē, ka to lēmumu pieņemšanas pilnvaras būtu ierobežotas tādā mērā, ka tas būtu pretēji Noteikumu 45. pantam, vienlīdzīgas attieksmes principam un dienesta interešu principam.
- 176 Pirmkārt, ar vidējo mērķlielumu ierēdņu snieguma vērtējuma vidējie rādītāji tiek izteikti matemātiski. Tas neierobežo vērtētāju iespējas dažādot katra ierēdņa individuālā snieguma vērtējumu atkarībā no tā, vai attiecīgā ierēdņa sniegums ir labāks vai sliktāks par vidējo. Šādu argumentāciju neietekmē arī izdevumā *Administratīvā Informācija* Nr. 99-2002 norādītās pieļaujamās vērtējuma svārstības. Izdevumā vērtētājiem vienkārši ieteikts, pirmkārt, piešķirt atzīmes no 17 līdz 20 ierēdņiem, kuri pelnījuši paaugstināšanu amatā paātrinātā kārtībā; otrkārt, atzīmes no 12 līdz 16 ierēdņiem, kas pelnījuši paaugstināšanu amatā parastajā

kārtībā; treškārt, atzīmes no 10 līdz 11 ierēdņiem, kuri būtu pelnījuši tikt paaugstināti amatā lēnākā kārtībā, un, ceturtkārt, atzīmes, kas zemākas par 10, ierēdņiem, kam būtu jāuzlabo savs sniegums un kuri nebūtu jāpaaugstina amatā attiecīgajā paaugstināšanas kārtā. Tajā pašā izdevumā *Administratīvā Informācija* norādīts, ka “atzīmes no 17 līdz 20 saņem aptuveni 15 % ierēdņu, atzīmi no 12 līdz 16 — aptuveni 75 % ierēdņu un atzīmi no 10 līdz 11 — aptuveni 10 % ierēdņu”. Šāds sadalījums izriet tikai no novērojumiem, kā paaugstinājumi amatā piešķirti agrākajā praksē. Tam ir tikai ieteikuma raksturs, tas nav saistošs. Turklāt atšķirībā no vidējā mērķlieluma vērtētāji netiek mudināti ievērot šādu sadalījumu. Tā neievērošanai nav paredzētas nekādas sekas. No tā izriet, ka vidējais mērķlielums, pat ja to kombinē ar minēto sadalījumu, nekavē vērtētājus piešķirt atzīmes ļoti plašā amplitūdā.

¹⁷⁷ Turklāt VPN 43 un VPN 45 nav aizliegts piešķirt atzīmes ar decimāldaļām. VPN 43 4. panta 4. punktā skaidri paredzēta puspunktu izmantošana, bet izdevumā *Administratīvā Informācija* Nr. 99-2002 ieteikts piešķirt atzīmi “no 10 līdz 11” ierēdņiem, kas pelnījuši paaugstināšanu amatā lēnākā kārtībā. Tādējādi vērtētāji var niansēt ierēdņu vērtējumu.

¹⁷⁸ Tas, ka vērtētāju brīvā rīcībā paliek visi punkti, sistēmu, kas ieviesta ar VPN 45 6. panta 1. punktu un minēto izdevumu *Administratīvā Informācija*, nošķir no sistēmas, kas atcelta ar Pirmās instances tiesas 2003. gada 30. septembra spriedumu lietā T-296/01 *Tatti/Komisija (Recueil FP, I-A-225. lpp. un II-1093. lpp.)*. Pirmkārt, minētā sistēma bija saistoša. Turklāt tajā bija noteikts mērķlieluma maksimālais apjoms — 30 punkti, kas bija mazāks nekā teorētiski pieejamie 50 punkti.

- 179 Otrkārt, nosakot vidējo mērķlielumu 14 punktu apmērā no 20, tiek novērsts atzīmju vērtības samazināšanās risks. Šādas vērtības samazināšanās dēļ mazinātos vērtētāju izmantoto atzīmju amplitūda, kas tādējādi apdraudētu vērtējuma mērķi, cik vien iespējams godīgi atspoguļot vērtēto ierēdņu nopelnus un ļaut veikt faktisku salīdzinājumu. Apstrīdētā sistēma turpretim vērtētājiem liek veikt pamatīgāku visu ierēdņu individuālo nopelnu vērtējumu.
- 180 Treškārt, nosakot vidējo mērķlielumu, tiek samazināts risks, ka vidējie rādītāji par dažādos ģenerāldirektorātos piešķirtajām atzīmēm varētu atšķirties citu iemeslu dēļ, nevis pamatojoties uz objektīviem apsvērumiem, kas saistīti ar vērtēto ierēdņu nopelniem. Tādējādi ierēdņi tiek aizsargāti no diskriminējošas attieksmes atkarībā no tā, kurā ģenerāldirektorātā viņi strādā.
- 181 Ceturtkārt, vidējā mērķlieluma sistēmā ņemta vērā plaši novērotā prakse, proti, ka vērtētie ierēdņi tiek iedalīti nosacītās viendabīgās grupās abpus nopelnu vidējam līmenim. Tādējādi Komisija no šādiem statistiskiem novērojumiem varējusi secināt, ka nosakot vidējo mērķlielumu atbilstoši šādam vidējam līmenim, visticamāk, netiktu ierobežota vērtētāju rīcības brīvība.
- 182 Prasītājs tomēr apgalvo, ka vidējā mērķlieluma piemērošana radot grūtības dienestos, kuros koncentrējas daudz izcilu ierēdņu.
- 183 VPn 45 6. panta 1. punktā ģenerāldirektorātiem tomēr paredzēta iespēja atkāpties no vidējā mērķlieluma, ja to īpašie apstākļi neatbilst parastajai praksei. Vidējā mērķlieluma pārsniegšanai par vienu punktu nav paredzētas nekādas sekas. Turklāt, ja vidējais mērķlielums tiek pārsniegts par vairāk nekā vienu punktu, attiecīgais ģenerāldirektorāts var vērsties paaugstināšanas komitejā, kas var nolemt izņēmuma

kārtā pilnīgi vai daļēji atcelt šādiem vērtējuma apmēra pārsniegšanas gadījumiem piemērojamo PP skaita samazinājumu, ja ģenerāldirektorāts pārsniegšanu atbilstoši pamato. Ļoti labu ierēdņu koncentrācija ģenerāldirektorātā, acīmredzami, ir šāds pamatojums.

184 Prasītājs apgalvo arī, ka norādītais izņēmums nav “pietiekams aizsardzības līdzeklis”, jo tas atkarīgs no ģenerāldirektorātu iniciatīvas un tā noteikšana ir paaugstināšanas komitejas, nevis iecelēj institūcijas diskrecionārajā varā, lai gan tikai pēdējai ir pilnvaras pieņemt lēmumus jautājumos, kas saistīti ar paaugstināšanu amatā.

185 Papildus tam, ka prasītājam nav argumentu, lai pamatotu kritiku par ģenerāldirektorātu iniciatīvu, jānorāda, ka šī iniciatīva šķiet pilnīgi pamatota un loģiska sistēmā, kurā var tikt samazināts tieši ģenerāldirektorātiem, nevis individuālam ierēdnim piešķirto ĢDPP skaits.

186 Runājot par paaugstināšanas komiteju “diskrecionāro” varu, jāatgādina, ka saskaņā ar Noteikumu 45. panta 1. punkta pirmo teikumu paaugstinājumu amatā piešķir ar iecelēj institūcijas lēmumu, noslēdzot paaugstināmo ierēdņu nopelnu salīdzinošu izvērtējumu, kas veikts tādā veidā vai pēc tādas metodes, kādu iecelēj institūcija uzskata par piemērotāko. Šajā sakarā paaugstināšanas komitejas lēmumu pilnīgi vai daļēji atcelt vai neatcelt ĢDPP skaita samazinājumu, kas piemērojams vidējā mērķlieluma pārsniegšanas rezultātā, nevar pielīdzināt minētajam iecelēj institūcijas lēmumam par paaugstināšanu amatā. Paaugstināšanas komitejas lēmums ietilpst iecelēj institūcijas noteiktajā jaunajā paaugstināšanas amatā procedūrā, tādējādi nevar būt runa par iecelēj institūcijai Noteikumos piešķirto pilnvaru pārkāpšanu.

- 187 Visbeidzot, jānorāda, ka papildus VPN 45 6. panta 1. punktā paredzētajiem vispārīgajiem aritmētiskajiem mehānismiem VPN 45 13. pantā paredzēts, ka ikviens ierēdnis ir tiesīgs iesniegt administratīvu sūdzību, pamatojoties uz kuru iecelējinstītūcija viņam var piešķirt vienu vai vairākus apelācijas PP "papildus ģenerāldirektorāta kvotai". Izdevumā *Administratīvā Informācija* Nr. 82-2003 norādīts, ka iecelējinstītūcija tādējādi piešķirusi 156 apelācijas PP A kategorijas ierēdņiem, kas iesnieguši šādas administratīvas sūdzības.
- 188 VPN 45 6. panta 1. punkts kopā ar 13. pantu raksturo līdzsvaru, kas raksturo jauno paaugstināšanai piemērojamo procedūru, kura iecerēta, lai iecelējinstītūcijai sniegtu labāku pamatu visu uz paaugstināšanu pretendējošu noteiktas pakāpes ierēdņu nopelnu salīdzinošam izvērtējumam, nodrošinot iespējami lielāku saskaņotību starp dažādu Komisijas ģenerāldirektorātu vērtējumiem.
- 189 Tādējādi šķiet, ka pretēji prasītāja apgalvojumiem VPN 45 6. panta 1. punktā un izdevumā *Administratīvā Informācija* Nr. 99-2002 paredzētās kvotas nekādi neliedz faktiski veikt paaugstināmo ierēdņu nopelnu salīdzinošu izvērtējumu, kā arī pašas par sevi neliek izvēlēties Noteikumu 45. pantam, vienlīdzīgas attieksmes principam un dienesta interešu principam neatbilstošas "stratēģijas". Tāda izvēle būtu vienīgi VPN 45 nepareizas piemērošanas rezultāts.
- 190 No iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka iebilde par prettiesiskumu jānoraida, ņemot vērā, ka, lai arī Komisija, sākot ar 2004. gada kārtu, grozījusi paaugstināšanai amatā piemērojamos noteikumus, tas nekādi neietekmē iepriekšējai kārtai piemērotās sistēmas tiesiskumu.

Par trešo iebildi par pretiesiskumu, kas attiecas uz VPN 45 12. pantu, kurā esot piešķirta pārmērīga nozīme darba stāžam un kurš esot neprecīzs, un kurā netiekot ievērota iecelēj institūcijas kompetence

- ¹⁹¹ Prasītājs ceļ iebildi par VPN 45 12. panta pretiesiskumu. Tā pārejas noteikumi esot pretrunā Noteikumu 45. pantam. Prasītājs vispirms kritizē noteikumu pagaidu raksturu. Pēc tam viņš apgalvo, ka tajos izšķirošā nozīme piešķirta ierēdņu darba stāžam. Visbeidzot, viņš apstrīd paaugstināšanas komiteju kompetenci piešķirt PKPP.

Par VPN 45 12. panta pagaidu raksturu

— Lietas dalībnieku argumenti

- ¹⁹² Prasītājs apstrīd VPN 45 12. panta pagaidu raksturu, pamatojoties uz to, ka 2004. gada 24. marta Noteikumu 45. panta vispārīgo piemērošanas noteikumu 13. pantā esot pēc būtības atstāta spēkā pakāpē nostrādāto gadu PP kategorija un pilnībā turpināta PKPP kategorija.
- ¹⁹³ Komisija atbild, ka ar VPN 45 12. pantu ieviesta pagaidu sistēma, kas tiks pakāpeniski atcelta, kā par to liecinot iepriekš minētie 2004. gada 24. marta vispārīgie piemērošanas noteikumi.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

194 Pirmās instances tiesa konstatē, ka atbilstoši VPN 45 12. panta 3. punkta pirmajam teikumam “pārejas noteikumi ieviesti tāpēc, lai varētu pienācīgi ņemt vērā noteiktā laika periodā gūtos nopelnus”. Noteikumi ietverti VPN 45 12. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā. Saskaņā ar VPN 45 5. zemsvītras piezīmi 12. pants attiecas uz “pirmo paaugstināšanas kārtu, kas īstenojama 2003. gadā”. Tādējādi apliecināts to pagaidu raksturs. Apstākļi, ka atsevišķu VPN 45 12. panta noteikumu piemērojamības laiks pēc tam varētu būt pagarināts, neietekmē to tiesiskumu, kas jāvērtē, ņemot vērā redakciju, kādā noteikumi piemēroti.

195 Tādējādi iebildums, ar ko apstrīdēts 12. panta pagaidu raksturs, ir jānoraida.

Par apgalvoto noteiktā pakāpē nostrādātā darba stāža izšķirošo nozīmi pārejas PP piešķiršanā

— Lietas dalībnieku argumenti

196 Prasītājs uzskata, ka saskaņā ar VPN 45 12. panta 3. punkta a) apakšpunkta pirmo teikumu pakāpē nostrādāto gadu PP piešķir, pamatojoties uz darba stāžu noteiktā pakāpē un neatkarīgi no ierēdņu nopelniem. Darba stāžam esot izšķirošā nozīme. Prasītājs norāda, ka pakāpē nostrādāto gadu PP skaits var sasniegt 7, kamēr praksē NP amplitūda ir tikai 3 punktu apmērā, jo to skaits parasti svārstās starp 13 un 16. No Noteikumu 45. panta tomēr izriet, ka darba stāžs var kalpot tikai kā papildu apsvērums.

- 197 Prasītājs piebilst, ka šo tiesību normu nevarot attaisnot ar nepieciešamību organizēt pāreju no vecās paaugstināšanas sistēmas uz jauno. Prasītājs šajā sakarā norāda, ka Parlaments un Kopienų Tiesa, nosakot sistēmu, pēc kuras punktos pārvēršamas iepriekš piešķirtās atzīmes, esot mazāk apdraudējuši noteikumu, ka paaugstināšana amatā balstāma uz nopelniem. Prasītājs apgalvo, ka attiecīgā laika perioda nopelnus Komisija būtu varējusi ņemt vērā, piemērojot agrāk izmantoto metodi, kas bija balstīta uz novērtējuma ziņojumā sniegtā analītiskā vērtējuma vidējiem rādītājiem. Tādējādi pakāpē nostrādāto gadu PP aprēķināšana, piešķirot būtiskāku nozīmi darba stāžam noteiktā pakāpē, pārsniedzot to, kas nepieciešams, lai nodrošinātu organizētu pāreju no vecās sistēmas uz jauno.
- 198 Tāpēc prasītājs uzskata, ka VPN 45 12. panta 3. punkta a) apakšpunkta otrais teikums pēc būtības pelnījis tādu pašu kritiku. Viņaprāt, minētajā tiesību normā neesot noteikti precīzi kritēriji PKPP piešķiršanai. Lēmumus par paaugstināšanu amatā varot "pieņemt, balstoties uz patvaļīgiem un nepamatotiem spriedumiem, pārkāpjot Noteikumu 45. panta prasības, dienesta interešu principu un vienlīdzīgas attieksmes principu".
- 199 Prasītājs turklāt apgalvo, ka VPN 45 12. panta 3. punkta b) apakšpunkts esot pretrunā Noteikumu 45. panta 1. punktam. Saskaņā ar Tiesas 2001. gada 13. decembra spriedumu lietā *Cubero Vermurie/Komisija (Recueil, I-10315. lpp., 36. punkts)* Noteikumu 45. pantā esot liegts automātiski paaugstināt amatā ierēdņus, kas nav paaugstināti amatā iepriekšējā kārtā, pat ja viņi jau ir bijuši iekļauti nopelniem bagātāko ierēdņu sarakstā. Prasītājs piebilst, ka atbilstoši izdevumam *Administratīvā Informācija* Nr. 18-2003 katram ģenerāldirektorātam pienākoties 4 īpašie papildu pienākumu PP un līdz ar to — 6 ĢDPP katram šādam ierēdnim. ĢDPP neesot ticams nopelnu indikators. Ar tiem tiekot atkārtoti izrādīta atzinība par darba stāžu pakāpē.
- 200 Komisija atgādina, ka ar apstrīdēto paaugstināšanas amatā procedūru esot iecerēts izrādīt atzinību par nopelniem noteiktā laika periodā. Komisija uzsver, ka ierēdnis nesaņem vairāk par 7 pakāpē nostrādāto gadu PP, kas atbilst lielākais septiņiem darba gadiem attiecīgajā pakāpē. Nosakot šādu ierobežojumu, paredzēts novērst tādu ierēdņu privilēģēšanu, kuru karjeras attīstība norit ļoti lēni.

- 201 Komisija piebilst arī, ka no izdevuma *Administratīvā Informācija* Nr. 82-2003 izrietot, ka PKPP mērķis ir kompensēt iespējamus trūkumus, kuri varot būt saistīti ar pāreju no vecās sistēmas uz jauno un kuri citādi nebūtu pietiekami ņemti vērā.
- 202 Komisija, runājot par īpašajiem papildu PP, turklāt apgalvo, ka iepriekš 199. punktā minētajā spriedumā lietā *Cubero Vermurie*/Komisija nostiprinātais princips neesot piemērojams šajā lietā. Minētajā spriedumā esot aizliegta prakse automātiski paaugstināt amatā ierēdņus, kuri paaugstināšanas iepriekšējā kārtā bijuši ietverti nopelniem visbagātāko ierēdņu sarakstā. Īpašie papildu PP savukārt esot tikai viena no VPN 45 paredzētajām PP kategorijām. Šādi PP pat neesot starp visnozīmīgākajiem, jo to skaits nevar pārsniegt 4 punktus. Spriedumā lietā *Cubero Vermurie*/Komisija tomēr skaidri norādīts, ka paaugstināšanas amatā procedūrā iestāde var ņemt vērā, ka ierēdnis iekļauts no iepriekšējās paaugstināšanas kārtas atlikušo ierēdņu sarakstā.
- 203 Visbeidzot, Komisija norāda, ka tā neesot izmantojusi sistēmu vērtējuma pārveidošanai punktos grūtību dēļ, kas saistītas ar iepriekšējo vērtēšanas ziņojumu nepietiekamo saskaņotību.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

- 204 Vispirms jānorāda, ka, grozot tiesisko regulējumu, ir iespējams tajā no noteiktas dienas paredzēt jaunas situācijas, regulējot to, kā ņemamas vērā iepriekš izveidojušās situācijas. Šajā lietā iecelējinstīcijai pagaidu kārtībā bija jānosaka, kā grozāmi noteikumi par ierēdņu paaugstināšanu amatā, ņemot vērā ierobežojumus, kas ir neizbēgami, pārejot no viena vadības veida uz citu.

- 205 Jaunā paaugstināšanas amatā sistēma stājās spēkā no paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtas, bet pārejas noteikumi VPN 45 12. panta 3. punktā tika paredzēti, lai ņemtu vērā nopelnus, kurus attiecīgajā pakāpē uzkrājuši Komisijas ierēdņi, kas ieņēma amatu laikā, kad minētā sistēma stājās spēkā. Minētajos noteikumos šiem ierēdņiem paredzēts piešķirt dažādus pārejas rakstura punktus.
- 206 VPN 45 12. panta 3. punkta a) apakšpunkta pirmajā teikumā paredzēts ierēdņiem pēc iestādes iniciatīvas piešķirt vienu pakāpē nostrādāto gadu PP par katru attiecīgajā pakāpē nostrādāto darba gadu, nepārsniedzot 7 pakāpē nostrādāto gadu PP. Kā norādījusi Komisija, noteiktā pakāpē nostrādāto gadu skaitu var uzskatīt par objektīvu, taču tikai daļēju ierēdņa uzkrāto nopelnu rādītāju. Tomēr ir skaidrs, ka ģenerāldirektorātiem šajā ziņā nav nekādas rīcības brīvības un ierēdņim piešķirtais pakāpē nostrādāto gadu PP skaits obligāti atbilst darba stāža gadu skaitam attiecīgajā pakāpē, nepārsniedzot 7 gadus.
- 207 VPN 45 12. panta 3. punkta a) apakšpunkta otrajā teikumā ļauts vienam ierēdņim piešķirt lielāks 2 PKPP. Saskaņā ar izdevumu *Administratīvā Informācija* Nr. 82-2003 un Komisijas atbildēm uz Pirmās instances tiesas jautājumiem PKPP paredzēti, lai taisnīgi atrisinātu īpašās problēmas, kas saistītas ar pāreju no vecās sistēmas uz jauno. Šāds īpašo PKPP kā pārejas punktu mērķis noteikti atbilst visu pārejas punktu mērķim ņemt vērā ierēdņa nopelnus, kopš iepriekšējās paaugstināšanas amatā. Tādējādi VPN 45 12. panta 3. punkta a) apakšpunkta otrais teikums pats par sevi nav pretrunā Noteikumu 45. pantam. Tas, ka PKPP piešķiršanas rezultātā, kā apgalvo prasītājs, varētu notikt nepamatota paaugstināšana amatā, varētu būt tikai VPN 45 12. panta individuālas piemērošanas, nevis minētā panta prettiesiskuma dēļ.
- 208 Visbeidzot, VPN 45 12. panta 3. punkta b) apakšpunktā ģenerāldirektorātiem sniegta iespēja atbilstoši izdevuma *Administratīvā Informācija* Nr. 18-2003 un Nr. 34-2003 piešķirt līdz pat 4 īpašajiem papildu PP ierēdņiem, kuri ieteikti paaugstināšanai amatā iepriekšējā kārtā, taču nav tikuši paaugstināti.

209 Šajā sakarā jāatgādina, ka, salīdzinot nopelnu izvērtējumu, iecelēj institūcijai principā ir tiesības ņemt vērā, ka ierēdnis jau reiz citā paaugstināšanas kārtā ir bijis ieteikts paaugstināšanai amatā, ar nosacījumu, ka ierēdnis nav zaudējis nopelnus un ka viņa nopelni tiek salīdzināti ar citu uz paaugstinājumu pretendējošo ierēdņu nopelniem (Tiesas 2000. gada 9. novembra spriedums lietā C-207/99 P Komisija/*Hamptaux, Recueil*, I-9485. lpp., 19. punkts, un iepriekš 130. punktā minētais spriedums lietā *Casini*/Komisija, 69. un 70. punkts). Savukārt automātiska to ierēdņu paaugstināšana amatā, kas nav saņēmuši paaugstinājumu iepriekšējā paaugstināšanas kārtā, pārkāpj Noteikumu 45. pantā ietvertu uz paaugstināšanu amatā pretendējošo ierēdņu nopelnu salīdzinoša izvērtējuma principu (iepriekš 130. punktā minētais spriedums lietā *Tenreiro*/Komisija, 82. punkts).

210 Šajā lietā ir skaidrs, ka īpašie papildu PP ir tikai viena no piecām PP kategorijām un to piešķiršana automātiski nenozīmē paaugstināšanu amatā. Turklāt no VPN 45 12. panta 3. punkta pirmās daļas b) apakšpunkta, to lasot kontekstā ar izdevumu *Administratīvā Informācija* Nr. 18-2003, izriet, ka īpašo papildu PP piešķiršanai ir divi nosacījumi. Izdevumā *Administratīvā Informācija* precizēts, ka ierēdņi, kurus ieteikts paaugstināt amatā 2002. gada kārtā, bet kuri nav paaugstināti, “varēs saņemt līdz 4 [īpašajiem papildu PP], ar nosacījumu, ka viņi saņēmuši vismaz [6 PP] un rezultāti apstiprināti nopelnu salīdzinājumā”. No tā izriet, ka īpašos papildu PP piešķir tiem 2002. gada kārtā paaugstināšanai amatā ieteiktajiem, taču nepaaugstinātajiem ierēdņiem, kam joprojām ir tādi paši vai pat lielāki nopelni salīdzinājumā ar citu uz paaugstināšanu amatā pretendējošo ierēdņu nopelniem.

211 Iepriekš minētais pienākums saņemt vismaz 6 ĢDPP, prasība, kurai piekrīt gan prasītājs, gan Komisija, norāda, ka īpašos papildu PP var saņemt tikai īpaši labi ierēdņi. Jāatgādina, ka ĢDPP piešķir par īpašiem nopelniem, kas uzrādīti attiecīgo ierēdņu KAZ, un ka, KAZ saņemot vērtējumu “vāji” vai “neapmierinoši”, attiecīgajam ierēdnim tiek liegtas jebkādas iespējas saņemt PP. Tādējādi jāsecina, ka VPN 45 12. panta 3. punkta pirmās daļas b) apakšpunkts, lasot to kontekstā ar izdevumu *Administratīvā Informācija* Nr. 18-2003, nav pretrunā Noteikumu 45. pantam un prasītāja apgalvojumi nav pamatoti.

- 212 No iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka tikai pakāpē nostrādāto gadu PP piešķiršanas nosacījumos darba stāžs attiecīgajā pakāpē ņemts vērā tādā apmērā, ka tas ir pretrunā noteikumiem, kas regulē paaugstināšanai amatā parasti piemēroto procedūru.
- 213 Tomēr prasītāja kritika jāanalizē, ņemot vērā, ka iebildē apstrīdētā tiesību norma ir pagaidu rakstura. Ierobežojumi, kas ir neizbēgami, pārejot no viena vadības veida uz citu, arī attiecībā uz ierēdņu karjeru var administrācijai likt pagaidu kārtībā un zināmās robežās atkāpties no parasti attiecīgajām situācijām piemērojamajiem noteikumiem un principiem. Šādām atkāpēm gan jābūt pamatotām ar imperatīvu nepieciešamību, kas saistīta ar pāreju, un tās ne piemērošanas laika, ne apjoma ziņā nevar pārsniegt to, kas nepieciešams kārtīgai pārejai no vienas sistēmas uz otru (Pirmās instances tiesas 2003. gada 11. februāra spriedums lietā T-30/02 *Leonhardt/ Parlaments*, *Recueil FP*, I-A-41. lpp. un II-265. lpp., 51. punkts).
- 214 Šajā lietā, ieviešot sistēmu, ko raksturo nopelnu novērtēšana un kopš 2003. gada — paaugstināšanas kārtas nepieciešamība sasniegt noteiktu uzkrāto NP un PP skaitu, lai varētu tikt paaugstināts amatā, ietver to, ka tiek ņemti vērā ierēdņu nopelni kopš iepriekšējās paaugstināšanas kārtas, piešķirot noteiktu punktu skaitu un saskaņā ar metodi, kurā ievērots vienlīdzīgs attieksmes princips.
- 215 Automātiska pakāpē nostrādāto gadu PP piešķiršana atkarībā no darba stāža attiecīgajā pakāpē atbilst ar pāreju saistītai imperatīvai nepieciešamībai un VPN 45 tiesību normām, kas ierobežo tās piemērojamību, un tādējādi var secināt, ka iecelējinstītūcija nav pārsniegusi to, kas nepieciešams, lai nodrošinātu organizētu pāreju no vienas sistēmas uz otru.
- 216 Pirmkārt, VPN 45 12. panta spēkā esamība ir aprobežota ar paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtu.

- 217 Otrkārt, VPN 45 12. panta 3. punkta a) apakšpunkta pirmajā teikumā noteikts ļoti ierobežots pakāpē nostrādāto gadu PP apjoms, jo to skaits nevar pārsniegt 7 no pavisam iespējamajiem 45 NP un PP. Šajā sakarā jāatgādina, ka ikviens ierēdnis var saņemt atzīmi no 0 līdz 20, ko pēc tam pārvērš NP. Tas, ka Juridiskā dienesta ierēdņi saskaņā ar prasītāja apgalvojumiem saņēmuši no 12 līdz 16 NP, nav būtiski, izvērtējot VPN 45 12. panta tiesiskumu pēc būtības.
- 218 Treškārt, VPN 45 10. panta 2. punktā paredzēts, ka ierēdņa paaugstināšana amatā pakļauta nosacījumam, ka ierēdnim iepriekšējā KAZ jābūt uzkrātiem vismaz 10 NP. Šī tiesību norma vēl vairāk padara relatīvu attiecīgajā pakāpē nostrādātā darba stāža nozīmi, nosakot minimālo līmeni paaugstināšanai amatā saistībā ar amatā paaugstināmā ierēdņa nopelniem, ieskaitot 2003. gada paaugstināšanas kārtas pārejas periodu.
- 219 No tā izriet, ka pašā VPN 45 12. panta 3. punktā nav piešķirta izšķiroša nozīme darba stāžam noteiktā pakāpē un ka pakāpē nostrādāto gadu PP piešķiršanu nevar uzskatīt par tādu pilnvaru pārsniegšanu, kas piešķirtas iecelējinstiūcijai, lai pagaidu kārtībā nodrošinātu ar ierēdņu paaugstināšanu amatā saistīto noteikumu maiņu.
- 220 Jāpiebilst, ka Komisijai nebija pienākuma iepriekš sniegto vērtējumu pārvēršanai ieviest tā saukto analītisko vērtējumu vidējā rādītāja metodi vai Parlamentā un Tiesā izmantoto metodi, kurā it kā tiek mazāk aizskarts noteikums par paaugstināšanu amatā atkarībā no nopelniem. Var pieņemt, ka ierēdņu paaugstināšanai amatā spēkā esošo metožu maiņas mērķis bija novērst atsevišķas neērtības, ko radīja iepriekšējo noteikumu piemērošana. Tātad tādām reformām, kuru nepieciešamības izvērtēšanai administrācijai ir plaša rīcības brīvība (šajā sakarā skat. Tiesas 1976. gada 1. jūlija spriedumu lietā 62/75 *Wind/Komisija, Recueil*, 1167. lpp., 17. punkts, un Pirmās instances tiesas 1995. gada 13. jūlija spriedumu lietā T-557/93 *Rasmussen/Komisija, Recueil*, I-A-195. lpp. un II-603. lpp., 20. punkts), ir raksturīgi no zināmas dienas ierēdņu nopelnu vērtēšanu veikt uz jauna pamata. Administrācijai nevar pieprasīt

jaunajā sistēmā pilnībā un identiski ņemt vērā vērtējumu, kas ierēdņiem piešķirts saskaņā ar iepriekšējo sistēmu, jo tādējādi paaugstināšanas metodes reformai gandrīz nenovēršami tiktu atņemta jebkāda praktiska nozīme, un turklāt darbiniekiem nav tiesības uz spēkā esošā tiesiskā regulējuma saglabāšanu (šajā sakarā skat. iepriekš 213. punktā minēto spriedumu lietā *Leonhardt/Parlaments*, 55. punkts).

221 Katrā ziņā tas vien, ka pastāv citas pārejas sistēmas, nepierāda, ka, pieņemot VPN 45 12. pantu, Komisija būtu pārsniegusi pieļaujamās robežas.

222 Tādējādi šajā daļā pamats ir jānoraida.

Par paaugstināšanas komiteju kompetences trūkumu PKPP piešķiršanai

— Lietas dalībnieku argumenti

223 Prasītājs apgalvo, ka VPN 45 12. panta 3. punkta a) apakšpunkta otrajā teikumā paaugstināšanas komitejām ir uzticētas pilnvaras piešķirt PKPP un tā tiekot pārkāpts Noteikumu 45. pants, saskaņā ar kuru kompetence paaugstināt amatā ierēdņus ir tikai iecelējinstīcijai.

224 Komisija atbild, ka paaugstināšanas komitejas var tikai ieteikt iecelējinstīcijai piešķirt PKPP, nevis tos piešķirt pašas.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

- 225 Pirmās instances tiesa jau ir konstatējusi (skat. iepriekš 84. punktu), ka VPN 45 12. panta 3. punkta a) apakšpunkta otrais teikums jāinterpretē kontekstā ar VPN 43 2. pantu un VPN 45 10. pantu un 14. panta 4. punktu, saskaņā ar ko paaugstināšanas komitejas tikai sniedz ieteikumus iecelējīnstitūcijai, kura vienīgā ir tiesīga pieņemt lēmumus. Tātad paaugstināšanas komitejas tikai iesaka iecelējīnstitūcijai piešķirt PKPP. Tādējādi iebildums nav pamatots.
- 226 No iepriekš minētā izriet, ka VPN 45 12. pants nav pretrunā Noteikumu 45. pantam.
- 227 Prasītāja celtā iebilde par VPN 45 12. panta prettiesiskumu tāpēc ir noraidāma kā nepamatota.

Par ceturto iebildi par prettiesiskumu attiecībā uz VPN 45 9. pantu un I pielikuma 1., 2., 3., 5. un 6. punktu, kuru dēļ atsevišķi darbi tiek novērtēti pārāk augstu

Lietas dalībnieku argumenti

- 228 Prasītājs ceļ iebildi par prettiesiskumu attiecībā uz VPN 45 9. pantu un I pielikuma 1., 2., 3., 5. un 6. punktu, pamatojoties uz Noteikumu 45. panta, vienlīdzīgas attieksmes principa un dienesta interešu principa pārkāpumu.

- 229 Prasītājs apgalvo, ka pienākumi, par kuriem saskaņā ar VPN 45 I pielikuma 1., 2., 3., 5. un 6. punktu atzinība izrādāma ar papildu pienākumu PP, sakrīt ar darbībām, uz kuru pamata piešķirami NP un ĢDPP, līdz ar to tie tiek novērtēti pārāk augstu.
- 230 Šādu dubultu novērtējumu prasītājs, pirmkārt, pamato ar VPN 45 7. panta 3. punktu un VPN 43 5. panta 5. punkta a) un b) apakšpunktu, un Komisijas 2002. gada 6. decembra lēmumu, ar ko noteikta īpaša kārtība tādu ierēdņu un pagaidu darbinieku vērtēšanai, kuri norikoti kā darbinieku pārstāvji. Minētajās tiesību normās ir speciāli noteikumi tādu ierēdņu novērtēšanai, kuri norikoti kā darbinieku pārstāvji, un ĢDPP piešķiršanai šādiem ierēdņiem. Otrkārt, prasītājs norāda, ka VPN 43 5. panta 5. punkta c) apakšpunktā citu vēlētu, iecelto vai deleģēto darbinieku pārstāvju vērtēšana tiek pakļauta konsultācijām ar *ad hoc* vērtēšanas grupu. Treškārt, viņš norāda, ka darbošanās kā administrācijas pārstāvim VPN 45 I pielikumā minētajās struktūrās esot attiecīgo ierēdņu parasto pienākumu neatņemama sastāvdaļa.
- 231 Komisija atbild, ka VPN 45 9. panta tekstā esot skaidri aizliegta jebkāda darbību “dubulta ņemšana vērā”, kas privileģētu atsevišķus ierēdņus.
- 232 Komisija turklāt norāda, ka neviens Juridiskā dienesta darbinieks, kas paaugstināts amatā 2003. gadā, neesot saņēmis papildu pienākumu PP par pārstāvības pienākumiem vai par to, ka darbojies kādā no VPN 45 I pielikumā minētajām struktūrām. Komisija no tā secina, ka prasītājam neesot intereses apstrīdēt kā prettiesisku iepriekš minēto tiesību normu piemērošanu minētajiem apstākļiem.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 233 Vispirms jāatgādina, ka, lai iebilde par prettiesiskumu būtu pieņemama, vispārējam tiesību aktam, kura tiesiskums tiek apstrīdēts, jābūt tieši vai netieši piemērojamam

apstākļiem, par kuriem iesniegta prasība, un jāpastāv tiešai juridiskai saiknei starp apstrīdēto individuālo lēmumu un attiecīgo vispārējo tiesību aktu (Pirmās instances tiesas 2000. gada 3. februāra spriedums lietā T-60/99 *Townsend/Komisija*, *Recueil FP*, I-A-11. lpp. un II-45. lpp., 53. punkts, un Pirmās instances tiesas 2004. gada 22. aprīļa spriedums lietā T-343/02 *Schintgen/Komisija*, *Recueil FP*, I-A-133. lpp. un II-605. lpp., 25. punkts).

234 Šajā lietā ir skaidrs, ka prasītājs, lai gan viņš skaidri bija pieprasījis (skat. iepriekš 28. punktu), nav saņēmis nevienu papildu pienākumu PP, ko viņš apstrīd šajā prasībā (skat. iepriekš 308. punktu).

235 Šādos apstākļos jāuzskata, ka lēmumi, saskaņā ar kuriem prasītājs kopā saņēmis 20 paaugstināšanas punktus un viņam atteikta paaugstināšana amatā, ir pamatoti ar VPN 45 9. pantu un I pielikumu un ka prasītāja celtā iebilde par prettiesiskumu tādējādi ir pilnīgi pieņemama neatkarīgi no šajā sakarā pilnīgi nebūtiskā fakta, ka neviens no Juridiskā dienesta A5 pakāpes ierēdņiem 2003. gada paaugstināšanas kārtā nav saņēmis papildu pienākumu PP.

236 Saskaņā ar VPN 45 9. panta 1. punktu ar papildu pienākumu PP izrādāma atzinība tikai par VPN 45 I pielikumā uzskaitītajiem "papildu" pienākumiem, ko ierēdnis veicis iestādes interesēs. Turklāt VPN 45 9. panta 2. punkta otrajā daļā, kurā precizēti trīs papildu pienākumu PP "piešķiršanas kritēriji", noteikts, ka šādi izrādāma atzinība vienīgi par attiecīgo ierēdņu "darbībām, [kas] neietilpst viņu uzdevumos". Tādējādi ar papildu pienākumu PP var izrādīt atzinību tikai par tādiem uzdevumiem, kas ir nošķirami no attiecīgā ierēdņa parastajām darbībām, kas netiek vērtēti ik gadu un par kuriem nav piešķirami NP.

237 Turklāt jānorāda, ka KAZ tiek nošķirtas, pirmkārt, darbības, par ko piešķirami NP un ĢDPP, un, otrkārt, pienākumi, par kuru veikšanu iespējams saņemt papildu

pieņēmumu PP. Ierēdņu “galvenie sasniegumi” jāuzskaita KAZ 5.1. punktā, bet citas darbības, kas “veiktas nodaļā, [ģenerāldirektorātā] vai Komisijā papildus [ierēdņu] darba plānam”, jāuzskaita [KAZ] 5.2. punktā. Abas minētās iedaļas veido kopējo skaitlisko vērtējumu, kas tiek pārvērsts NP. VPN 45 I pielikumā minētie papildu pieņēmumi, savukārt, tiek vērtēti tikai [KAZ] 6.6. punktā, kurā ievērots minētais kopējais vērtējums.

238 Turklāt pieņēmumi, ko veikuši ierēdņi, kas uz pilnu laiku vai daļēji norīkoti par darbinieku pārstāvjiem arodorganizācijās un Noteikumos paredzētajās struktūrās, tiek vērtēti pēc īpašiem kritērijiem atbilstoši VPN 43 5. panta 5. punkta a) un b) apakšpunktam. Minēto kritēriju mērķis ir attiecīgos pieņēmumus ietvert ierēdņa periodiskajā vērtējumā. Tādējādi atbilstoši VPN 43 2. panta 1. punkta otrajai daļai par attiecīgajiem pieņēmumiem tiek piešķirti NP. Turklāt, piemērojot VPN 45 7. panta 3. punktu, par tiem var piešķirt ĢDPP. Par tiem tomēr nevar piešķirt papildu pieņēmumu PP, jo tie ietilpst attiecīgo ierēdņu “parastajos uzdevumos”.

239 Savukārt ārkārtas pieņēmumi, ko VPN 45 I pielikumā minētajās struktūrās uzņemas darbinieku ievēlētie, ieceltie vai deleģētie ierēdņi vai administrāciju pārstāvošie ierēdņi, pēc definīcijas nav parastās darbības un tādējādi neietilpst ierēdņu parastajos uzdevumos. Tas, ka to dienestu vērtētājiem vai vērtējuma apstiprinātājiem, kuros strādā darbinieku ievēlētie, ieceltie vai deleģētie ierēdņi, ir pieņēmums, izstrādājot attiecīgo ierēdņu KAZ, uzklaut un ņemt vērā *ad hoc* vērtējuma grupas atzinumu un ieteikumus par darbinieku pārstāvju paaugstināšanu amatā, pats par sevi neapgāz iepriekš izdarīto secinājumu.

240 Vēl jānorāda, ka VPN 45 I pielikumā noteiktā skala attiecībā uz darbībām, par ko piešķirami papildu pieņēmumu PP, vienmēr ietver skaitli 0. No tā izriet, ka, ja pieņem, ka par VPN 45 I pielikumā minētu darbību var izrādīt atzinību arī ar ĢDPP, tiesiskais

regulējums iecelējinstīcijai katrā ziņā sniedz iespēju izvairīties no dubultas nopelnu vērā ņemšanas, par attiecīgo darbību ierēdnim piešķirot 0 papildu pienākumu PP.

- 241 No iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka iebilde par VPN 45 9. panta prettiesiskumu ir noraidāma kā nepamatota.

Par piekto iebildi par prettiesiskumu attiecībā uz VPN 45 7. panta 2. punktu, kas esot diskriminējošs

Lietas dalībnieku argumenti

- 242 Prasītājs ceļ iebildi par VPN 45 7. panta 2. punkta prettiesiskumu, pamatojoties uz Noteikumu 45. pantu, vienlīdzīgas attieksmes principu un dienesta interešu principu.
- 243 Prasītājs apgalvo, ka ar minēto tiesību normu izveidots “īpašs mehānisms”, ar kuru tiekot privileģēti to ģenerāldirektorātu un dienestu ierēdņi, kuros noteiktā pakāpē strādā mazāk nekā četri ierēdņi. Šādu ģenerāldirektorātu un dienestu rīcībā vienmēr esot 10 ĢDPP, tāpēc tajos neesot jāievēro vidējais mērķlielums 14 NP apmērā un tajos strādājošie ierēdņi varot saņemt vairāk ĢDPP nekā citi ierēdņi.
- 244 Komisija vispirms norāda, ka VPN 45 7. panta 2. punkts neattiecas uz NP. Komisija turklāt norāda, ka minētā tiesību norma ir būtiska prasītāja norādīto principu ievērošanai, jo bez šādas tiesību normas ierēdņi ģenerāldirektorātos un dienestos,

kuros ir maz darbinieku, tiktu sistemātiski nostādīti nelabvēlīgā situācijā, jo tiem nebūtu pieejami 6–10 PP, kas ietilpst ģenerāldirektorāta rīcībā iedalītajā punktu kvotā un sadalāmi starp vislabāk strādājošajiem ierēdņiem, kas savus izcilos nopelnus apliecinājuši ar atbilstību 3. punkta i) un ii) apakšpunktā norādītajiem kritērijiem (turpmāk tekstā — “lielie ĢDPP”). Viņi nekad nevarot pretendēt uz 10 ĢDPP.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 245 Pirmās instances tiesa atgādina, ka saskaņā ar vienlīdzības principu atšķirīgas situācijas nevar tikt vērtētas vienādi, ja vien šāda attieksme nav objektīvi pamatota (skat. iepriekš 89. punktā minēto spriedumu lietā *Breton*/Eiropas Kopienų Tiesa, 99. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 246 Saskaņā ar VPN 45 6. panta 1. punktu “katra ģenerāldirektorāta rīcībā sadalīšanai ir PP skaits, kas ir 2,5 reizes lielāks par attiecīgajā ģenerāldirektorātā strādājošo paaugstināmo ierēdņu skaitu, ņemot vērā viņu pakāpi”. Turklāt šādi iedalītie ĢDPP piešķirami, piemērojot VPN 45 6. panta 4. punktā noteikto sadalījuma kritēriju, saskaņā ar kuru 50 % punktu tiek sadalīti starp labāko sniegumu uzrādījušajiem ierēdņiem, kuriem var piešķirt no 6 līdz 10 ĢDPP (lielos ĢDPP), bet atlikušie 50 % punktu — starp pārējiem ierēdņiem, kuriem var piešķirt līdz 4 ĢDPP katram.
- 247 Strikti piemērojot šādu noteikumu ģenerāldirektorātiem, kuros strādā maz noteiktas pakāpes ierēdņu, automātiski ievērojami samazinās starp attiecīgajā struktūrvienībā strādājošajiem ierēdņiem sadalāmo ĢDPP skaits, acimredzami kaitējot viņu interesēm.

- 248 Tādējādi šķiet, ka minētie ierēdņi objektīvi ir citādākā situācijā nekā viņu kolēģi, kas strādā lielos ģenerāldirektorātos vai dienestos, un līdz ar to viņiem būtu jāpiemēro atšķirīgi noteikumi.
- 249 Tieši tādēļ, lai nodrošinātu prasītāja minēto vienlīdzīgas attieksmes un dienesta interešu principu ievērošanu, VPN 45 7. panta 2. punktā paredzēts, ka, ja kādā ģenerāldirektorātā vai dienestā noteiktā pakāpē strādā mazāk nekā četri ierēdņi, kopējais pieejamo PP skaits ir 10 un to sadalei nav piemērojams VPN 45 6. panta 4. punktā paredzētais sadalījuma kritērijs. Acīmredzams, ka, nepastāvot apstrīdētajai tiesību normai, šādā ģenerāldirektorātā vai dienestā strādājošam ierēdnim gandrīz nebūtu iespējams saņemt lielos ĢDPP un nekad nebūtu iespējams saņemt 10 šādus punktus.
- 250 Visbeidzot, jānorāda, ka ĢDPP piešķiršana tādu ģenerāldirektorātu un dienestu ierēdņiem, kuros katrā pakāpē strādā ne vairāk kā četri ierēdņi, ir pamatota ar īpašiem nopelniem, kas paredzēti VPN 45 6. panta 3. punktā, un nav pierādīts, ka apstrīdētā tiesību norma pārsniedz to, kas nepieciešams, lai patiesi nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi.
- 251 No iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka iebilde par VPN 45 7. panta 2. punkta prettiesiskumu ir noraidāma kā nepamatota.

2. Par pamatu, kas balstīts uz to, ka nepastāv lēmumi par administratīvajām sūdzībām un papildu pienākumu PP, PKPP un īpašo papildu PP piešķiršanu

- 252 Prasītājs apsvērumos par Komisijas atbildēm uz Pirmās instances tiesas rakstveida jautājumiem ceļ pamatu, kas balstīts uz to, ka "atbildētāja [nav] pareizi un pienācīgi

pieņēmusi” lēmumus par administratīvajām sūdzībām un papildu pienākumu PP, PKPP un īpašo papildu PP piešķiršanu. Viņaprāt, Komisija izdevumā *Administratīvā Informācija* paziņojusi tikai par to paredzamo pieņemšanu. Prasītājs no tā secina, ka šādi lēmumi nav pieņemti un ka lēmumi, ar ko viņam piešķirti kopā 20 punkti, kā arī pieņemts nopelnu saraksts un amatā paaugstināto ierēdņu saraksts, ir prettiesiski, jo ir pamatoti ar neesošiem sagatavojošiem aktiem. Katrā ziņā lēmums prasītāju neieklāut nevienā no minētajiem sarakstiem esot prettiesisks. Pakārtoti viņš norāda uz būtiskiem formas prasību pārkāpumiem.

253 Prasītājs apgalvo, ka minētais pamats ir pieņemams, jo tas esot pamatots ar faktiem, kas radušies tiesvedības laikā. Pirmās instances tiesa konstatē, ka šis jautājums nav jāizskata. Minēto pamatu var interpretēt kā balstītu uz būtiskiem formas prasību pārkāpumiem vai tādu lēmumu neesamību, kas bijuši jāpieņem paaugstināšanas kārtā. Šādus pamatus var celt jebkurā tiesvedības stadijā (par būtiskiem formas prasību pārkāpumiem skat. Tiesas 1991. gada 7. maija spriedumu lietā C-291/89 *Interhotel/Komisija, Recueil*, I-2257. lpp., 14. punkts, un Pirmās instances tiesas 2000. gada 26. oktobra spriedumu lietā T-154/98 *Asia Motor France u.c./Komisija, Recueil*, II-3453. lpp., 46. punkts; par lēmuma neesamību skat. Pirmās instances tiesas 1992. gada 10. marta spriedumu lietā T-15/89 *Chemie Linz/Komisija, Recueil*, II-1275. lpp., 395. punkts).

254 Pirmās instances tiesa norāda, ka prasītājs uzskata, ka lēmumi par administratīvajām sūdzībām un par papildu pienākumu PP, PKPP un īpašo papildu PP piešķiršanu nepastāv, pamatojoties uz to, ka nepastāv attiecīgi parakstīti rakstveida dokumenti. Pirmās instances tiesa šajā sakarā atgādina, ka tā Komisijai uzdeva divus rakstveida jautājumus, lūdzot norādīt datumus, kad iecelējinstītūcija noraidījusi prasītāja administratīvās sūdzības un viņam liegusi papildu pienākumu PP. Komisija atbildē norādīja, ka minētie lēmumi bija pieņemti 2003. gada 20. novembrī, taču atbildei minēto lēmumu norakstus nepievienoja, bet norādīja uz izdevuma *Administratīvā Informācija* Nr. 82-2003 un sistēmā *Sysper 2* 2003. gada 16. decembrī ievietotajiem paziņojumiem.

255 Tiesas sēdē Komisija precizēja, ka paaugstināšanas amatā procedūra, ieskaitot arī kārtību, kādā tiek apstrādāti paaugstināšanas komiteju ieteikumi un atzinumi, esot datorizēta. Minētais apgalvojums atbilst Paziņojuma SEC(2001) 1697 secinājumam, ka jauno novērtējuma un paaugstināšanas noteikumu īstenošana ir saistīta ar “datorizēta integrēta vadības rīka” izveidi. VPN 45 10. panta 1. punktā apstiprināta šāda rīka nozīme, paredzot, ka nopelnu saraksti un paaugstināšanas komiteju ieteikumi par to, kā sarindojami *ex aequo* grupā ietilpstošie ierēdņi, ir jāpublicē Komisijas iekšējā tīmeklī. Komisija turklāt izklāstījusi, ka attiecīgie lēmumi tika pieņemti, atbildīgajai amatpersonai ar elektronisku parakstu apstiprinot tam sagatavotu elektronisku dokumentu. Prasītājs nav apstrīdējis šādu kārtību. Turklāt Noteikumos un VPN 45 nav noteiktas nekādas prasības tam, kādā formā jāpieņem attiecīgie lēmumi. Noteikumu 90. panta 2. punktā, kurā paredzēts, ka ierēdņi var iecelējinstīcijai iesniegt “sūdzību par jebkuru aktu”, nav izslēgta iespēja, ka šāds akts var tikt pieņemts citādi nekā uz papīra (par mutvārdu aktu skat. Tiesas 1984. gada 9. februāra spriedumu apvienotajās lietās 316/82 un 40/83 *Kohler/Revīzijas palāta, Recueil*, 641. lpp., 9. un 10. punkts, un Pirmās instances tiesas 2002. gada 16. aprīļa spriedumu lietā T-51/01 *Fronia/Komisija, Recueil FP*, I-A-43. lpp. un II-187. lpp., 31. punkts).

256 No minētajiem apsvērumiem izriet, ka, pat ja attiecīgie lēmumi par administratīvajām sūdzībām un par papildu pienākumu PP, PKPP un īpašo papildu PP piešķiršanu nav ietverti atsevišķu individuālu rakstveida aktu formā, iecelējinstīcija, bet attiecībā uz papildu pienākumu PP — ģenerāldirektorāti tos tomēr ir pieņēmuši.

257 Līdz ar to juridiskās sekas, ko prasītājs piedēvē parakstītu rakstveida dokumentu neesamībai, nav pamatotas ne attiecībā uz lēmumu neesamību, ne būtisku formas prasību neievērošanu.

258 No tā izriet, ka pamats, kas balstīts uz lēmumu par administratīvajām sūdzībām un par papildu pienākumu PP, PKPP un īpašo papildu PP piešķiršanu neesamību, ir pilnībā jānoraida.

3. Par pamatiem, kas balstīti uz VPN 45 īstenošanas prettiesiskumu

- 259 Prasītājs, pirmkārt, apstrīd lēmumu viņam piešķirt tikai vienu ĢDPP. Viņš kritizē 2004. gada 12. februāra lēmuma pamatojumu, ar kuru iecelēj institūcija noraidījusi viņa sūdzību par viņam piešķirto ĢDPP skaitu. Prasītājs arī apgalvo, ka Komisija neesot ņēmusi vērā saistību starp NP un ĢDPP skaitu. Turklāt viņš uzskata, ka Komisija neesot veikusi faktisku nopelnu salīdzinājumu. Viņš vēlreiz apgalvo, ka ĢDPP piešķiršana privileģējot ierēdņus ar lielāku darba stāžu. Prasītājs norāda, ka Komisijas lēmums neesot pamatots ar apsvērumiem, kas saistīti ar viņa personīgo situāciju. Turklāt viņš uzskata, ka ir diskriminēts salīdzinājumā ar ierēdņiem, kas strādā dienestos, kuros paaugstināšanas procedūrā piešķirta lielāka nozīme nopelniem. Viņš arī apgalvo, ka Komisija neesot ievērojusi pašas pieņemtos noteikumus.
- 260 Otrkārt, prasītājs kritizē veidu, kādā noritējusi atbilstoši VPN 45 13. pantam organizētā administratīvās sūdzības procedūra, pēc kuras viņš nav saņēmis nevienu apelācijas PP. Vispirms prasītājs norāda uz ieteikuma neesamību no direktoru puses. Tad viņš apstrīd, ka A kategorijas ierēdņu paaugstināšanas komiteja nav pamatojusi ieteikumus iecelēj institūcijai par prasītāja sūdzību. Viņš turklāt apgalvo, ka iecelēj institūcija neesot faktiski īstenojusi savas pilnvaras.
- 261 Treškārt, prasītājs apstrīd lēmumu viņam nepiešķirt nevienu papildu pienākumu PP. Šajā sakarā viņš kritizē to, ka paaugstināšanas komiteju ieteikumi nav pamatoti. Viņš apgalvo arī, ka iecelēj institūcija esot tikai ievērojusi minētos ieteikumus. Visbeidzot, viņš uzskata, ka iecelēj institūcija nepareizi VPN 45 9. panta izpratnē kvalificējusi viņa darbības.
- 262 Ceturtkārt, prasītājs apstrīd atteikumu viņam piešķirt PKPP, apgalvojot, ka neesot norādīts pamatojums.

263 Piektkārt, prasītājs kritizē amatā paaugstināto ierēdņu sarakstu, uzskatot, ka iecelējinstītūcija pati neesot izvērtējusi uz paaugstinājumu pretendējošo ierēdņu nopelnus.

Par pamatiem, kuros apstrīdēts lēmums prasītājam piešķirt tikai vienu ĢDPP

Par pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu

— Lietas dalībnieku argumenti

264 Prasītājs apgalvo, ka lēmums viņam piešķirt tikai vienu ĢDPP neesot bijis pienācīgi pamatots saistībā viņa individuālo situāciju. Šajā sakarā viņš norāda, ka lēmumā noraidīt 2004. gada 15. jūnija sūdzību Komisija apliecinājusi, ka ĢDPP piešķiršanu iespējams pamatot arī ar citu, ne tikai KAZ ietvertu informāciju. Komisija tomēr neesot precizējusi šādu informāciju.

265 Komisija atbild, ka lēmums noraidīt sūdzību par paaugstināšanu amatā iecelējinstītūcijai esot jāpamato, taču tai neesot pienākuma noraidītajam pretendētājam atklāt salīdzinošā vērtējuma rezultātus. Tā varot tikai konstatēt tiesiskos apstākļus, kas Noteikumos paredzēti kā priekšnoteikums paaugstināšanas tiesiskumam. Iecelējinstītūcija šādu pienākumu esot izpildījusi, atgādinot, ka tā var balstīties arī uz citu informāciju par ierēdņu administratīvo un personisko situāciju, tā relativizējot vērtējumu, kas veikts, ņemot vērā tikai vērtējuma ziņojumus (skat. Pirmās instances tiesas 1998. gada 5. marta spriedumu lietā T-221/96 *Manzo-Tafaro*/Komisija, *Recueil FP*, I-A-115. lpp. un II-307. lpp., 18. punkts un tajā minētā judikatūra).

— Pirmās instances tiesas vērtējums

- 266 Vispirms jānorāda, ka prasītāja argumentācija nav skaidra. To var interpretēt tā, ka ar to tiek apstrīdēts tikai 2004. gada 15. jūnija lēmumā izklāstītā pamatojuma piemērotais raksturs. Tādā gadījumā prasītājs apstrīdētu nevis pamatojuma neesamību vai nepietiekamību, bet gan juridisku vai vērtējuma kļūdu, ko Komisija pieļāvusi, pamatojot lēmumu par viena ĢDPP piešķiršanu prasītājam, balstoties uz kļūdainiem apsvērumiem.
- 267 Katrā ziņā, tā kā pamats par Kopienu tiesību akta pamatojuma trūkumu vai neesamību ir sabiedriskās kārtības pamats, kas Kopienu tiesai jāceļ pēc savas iniciatīvas, jāizvērtē, vai Komisija ir pietiekami pamatojusi lēmumu par viena ĢDPP piešķiršanu prasītājam (Tiesas 1997. gada 20. februāra spriedums lietā C-166/95 P Komisija/Daffix, *Recueil*, I-983. lpp., 24. punkts, un Tiesas 1998. gada 2. aprīļa spriedums lietā C-367/95 P Komisija/Sytraval un Brink's France, *Recueil*, I-1719. lpp., 67. punkts; Pirmās instances tiesas 2001. gada 13. decembra spriedums apvienotajās lietās T-45/98 un T-47/98 *Krupp Thyssen Stainless* un *Acciai speciali Terni*/Komisija, *Recueil*, II-3757. lpp., 125. punkts).
- 268 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Noteikumu 25. panta otrajā daļā paredzētā pienākuma norādīt pamatojumu mērķis ir, lai, pirmkārt, ieinteresētajai personai sniegtu pietiekamas norādes tai nelabvēlīgā akta pamatotības izvērtēšanai un iespēju iesniegt prasību Pirmās instances tiesā un, otrkārt, lai ļautu Pirmās instances tiesai īstenot tiesību akta tiesiskuma kontroli (Tiesas 1981. gada 26. novembra spriedums lietā 195/80 *Michel*/Parlaments, *Recueil*, 2861. lpp., 22. punkts; Pirmās instances tiesas 1997. gada 18. marta spriedums apvienotajās lietās T-178/95 un T-179/95 *Picciolo* un *Caló*/Reģionu komiteja, *Recueil FP*, I-A-51. lpp. un II-155. lpp., 33. punkts, un iepriekš 147. punktā minētais spriedums lietā *Napoli Buzzanca*/Komisija, 57. punkts). Turklāt tas, vai pamatojums ir pietiekams, ir jāvērtē atkarībā no attiecīgā akta rakstura (Tiesas 1988. gada 2. februāra spriedums apvienotajās lietās 67/85, 68/85 un 70/85 *Van der Kooy* u.c./Komisija, *Recueil*, 219. lpp., 71. punkts; Pirmās instances tiesas 2002. gada 7. novembra spriedums apvienotajās lietās T-141/99, T-142/99, T-150/99 un T-151/99 *Vela* un *Tecnagrind*/Komisija, *Recueil*, II-4547. lpp., 168. punkts) un faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, kuros

tas pieņemts (Tiesas 1990. gada 14. februāra spriedums lietā 350/88 *Delacre* u.c./Komisija, *Recueil*, 395. lpp., 16. punkts, un iepriekš 147. punktā minētais spriedums lietā *Napoli Buzzanca*/Komisija, 60. punkts).

269 Līdz ar to šajā lietā jāizvērtē, vai lēmums par viena ĢDPP piešķiršanu prasītājam atbilst Noteikumu 25. panta otrajā daļā izvirzītajām prasībām.

270 Šajā sakarā jāatgādina, ka lēmumi par ĢDPP piešķiršanu ir sagatavojoši akti (skat. iepriekš 97. punktu) un kā tādi tie nav jāpamato. Iecelējinstīcijai tomēr jāpamato lēmums, ar ko tiek noraidīta sūdzība, kas celta par lēmumu, ar ko noteikts kopējais paaugstināšanas punktu skaits (skat. iepriekš 147. punktu).

271 Jāprecizē arī, ka tas, vai pamatojums ir pietiekams, ir jāizvērtē, ievērojot būtiskos argumentus, uz kuriem iestāde atbild (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 1994. gada 23. februāra spriedumu apvienotajās lietās T-39/92 un T-40/92 *CB* un *Europay International*/Komisija, *Recueil*, II-49. lpp., 122. punkts, un Pirmās instances tiesas 2005. gada 1. marta spriedumu lietā T-143/03 *Smit/Europol*, Krājums-CDL, I-A-39. lpp., un II-171. lpp., 42. punkts).

272 Tā kā prasītājs sūdzībā apstrīdējis lēmuma viņam piešķirt tikai vienu ĢDPP tiesiskumu, sūdzības noraidīšanas pamatojumam būtu jāattiecas uz ĢDPP piešķiršanas kritērijiem un to piemērošanu prasītāja individuālajai situācijai.

273 Iecelējinstīcija lēmumā noraidīt sūdzību par tikai viena ĢDPP piešķiršanu, vispārīgi apstiprinājusi, ka tai ir tiesības lēmumu pieņemšanā ņemt vērā ne tikai uz paaugstinājumu pretendējošo ierēdņu NP, bet arī citus viņu nopelnu aspektus,

prasītājam izskaidroja, ka šāds lēmums “iekļaujoties [Juridiskā dienesta] vispārīgajā stratēģijā, kas piemērojama pārejas paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtai [...], lai palielinātu tās paaugstināto ierēdņu skaitu [...]. Atbilstoši 2003. gadā spēkā esošajam pārejas rakstura tiesiskajam regulējumam ierēdņiem ar lielāko darba stāžu (tas ir, kuru pārejas PP skaits sasniedz 7 un vienā gadījumā arī 4 īpašos papildu PP) un vienādu uzkrāto NP skaitu automātiski piešķirams lielāks punktu skaits. Piešķirot lielos ĢDPP ierēdņiem, kuriem ir liels punktu skaits, [Juridiskais dienests] viņus ir arī nav iekļāvis 2004. gadā amatā paaugstināmo ierēdņu sarakstā par labu tādiem amatā nepaaugstinātiem ierēdņiem kā [prasītājs]”.

274 Lēmumā noraidīt sūdzību Komisija atsauca arī uz Juridiskā dienesta pamatnostād-nēm paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtai. Minēto pamatnostādņu 1B pielikumā precizēts, ka lielie ĢDPP un īpašie papildu PP piešķirti, lai “noteiktu paaugstinā-jumus amatā 2003. gadā” (pamatnostādņu 1B pielikums). No minētā pielikuma izriet arī, ka paaugstināšanai amatā 2003. gadā Juridiskais dienests kā galveno kritēriju ĢDPP piešķiršanai izmantojis noteiktas pakāpes ierēdņu “NP un pakāpē nostrādāto gadu PP summu”. Pēc Juridiskā dienesta ieskatiem, šī punktu summa ļāva “līdzsvarotā veidā ņemt vērā nopelnus un darba stāžu attiecīgajā pakāpē”. Ja vairākiem noteiktas pakāpes ierēdņiem “[šādi iegūtais] kopējais punktu skaits bija vienāds, nopelniem [bija piešķirama] svarīgāka nozīme nekā darba stāžam attiecīgajā pakāpē”.

275 Visbeidzot, Komisija lēmumā noraidīt sūdzību atsauca uz to, ka ir “jāpāriet uz tādu sistēmu, kas būtu balstīta uz nopelnu ņemšanu vērā noteiktā laika periodā”. Tā šajā sakarā norāda uz iepriekš 213. punktā minēto spriedumu lietā *Leonhardt/Parlaments*, 51. punkts.

276 Ņemot vērā iepriekš minēto, jākonstatē, ka pamatojums, kas sniegts lēmumā, noraidīt sūdzību, atbilst pienākumiem, kas iecelējīnstitūcijai noteikti Noteikumu 25. panta otrajā daļā. Minētajā lēmumā ir pietiekami izskaidroti kritēriji, ko Juridiskais dienests bija noteicis ĢDPP piešķiršanai, un to piemērošana prasītāja individuālajai situācijai. Lēmumā noraidīt sūdzību papildus NP īpaši norādīti

apstākļi, kas ietekmējuši lēmumu par ĢDPP piešķiršanu, piemēram, uz paaugstinājumu pretendējošo ierēdņu darba stāžs. Tādējādi lēmumā noraidīt sūdzību prasītājam darīti zināmi iemesli, kāpēc Komisija viņam piešķirusi tikai vienu ĢDPP, un tas turklāt ļauj Pirmās instances tiesai īstenot tiesiskuma kontroli.

277 No tā izriet, ka pamats par Noteikumu 25. panta otrās daļas pārkāpumu ir noraidāms kā nepamatots.

Par Noteikumu 45. panta, VPN 45 6. panta un 13. panta un dienesta interešu principa pārkāpumu, acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pilnvaru nepareizu izmantošanu

— Lietas dalībnieku argumenti

278 Prasītājs norāda, ka saskaņā ar VPN 45 6. panta 4. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu “darbā veiksmīgākajiem” ierēdņiem piešķirami 50 % ĢDPP, no 6 līdz 10 punktiem katram. Prasītājs norāda, ka viņš saņēmis tikai vienu ĢDPP, lai gan atbilstoši savam KAZ viņš bija saņēmis 16 NP, tas ir, augstāko novērtējumu Juridiskajā dienestā. Viņam tādējādi no Juridiskā dienesta sadalītajiem 37 lielajiem ĢDPP būtu bijis jāsaņem 9 vai 10 punkti. Turklāt, tā kā četri Juridiskā dienesta A5 pakāpes ierēdņi, kam piešķirti lieli ĢDPP, bija saņēmuši zemāku novērtējumu nekā 16 NP, viņš uzskata, ka iecelējinstītūcija nav pareizi salīdzinājusi ierēdņu nopelnus.

279 Prasītājs uzskata, ka no Juridiskā dienesta pamatnostādnēm izriet, ka tas ĢDPP piešķirīs, pamatojoties uz “NP un pārejas PP summu”. Turklāt no izdevuma

Administratīvā Informācija Nr. 48-2003 izrietot, ka tie Juridiskā dienesta ierēdņi, kam piešķirti lielle ĢDPP, bija saņēmuši 6 vai 7 pakāpē nostrādāto gadu PP. Prasītājs no tā secina, ka tādējādi īpaši tika privileģēti ierēdņi ar ilgāku darba stāžu, lai gan to drīkst ņemt vērā tikai kā papildu apsvērumu. Minētajās pamatnostādnēs un iecelējinstiūcijas 2004. gada 15. jūnija lēmumā turklāt atklājoties, ka iecelējinstiūcijas mērķis esot bijis nevis izrādīt atzinību par individuāliem nopelniem, bet gan paaugstināt amatā ierēdņus, kas saņēmuši visvairāk pārejas punktus, lai tādējādi “palielinātu Juridiskā dienesta darbinieku izredzes tikt paaugstinātiem amatā laika periodā no 2003. gada līdz 2005. gadam”. Prasītājs no tā secina, ka paaugstināšana amatā atkarībā no nopelniem ir kļuvusi par paaugstināšanu amatā atkarībā no darba stāža un paaugstināšanas procedūra esot veikta, nepareizi izmantojot pilnvaras.

280 Komisija atbild, ka tiesību normās, kurās regulēta paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtā, paredzēts ņemt vērā ierēdņu sniegumu gadu gaitā. Šis mērķis atspoguļots PP sistēmā. KAZ savukārt nesniedzot pilnīgu ierēdņu nopelnu atainojumu. Tajos tiekot apskatīts tikai viens ierēdņa karjeras gads. Turklāt VPN 45 6. panta 4. punkta pirmajā daļā neesot paredzēts lielos ĢDPP piešķirt ierēdņiem, kuri saskaņā ar pēdējo KAZ saņēmuši visvairāk NP. Lielie ĢDPP esot domāti tikai tiem ierēdņiem, kuri apliecinājuši izcilus nopelnus atbilstoši VPN 45 6. panta 3. punkta i) un ii) apakšpunktam. 6. panta 3. punkta ii) apakšpunktā norādīts uz ierēdņu īpašām pūlēm un izcilām sasniegumiem, kas apliecināti viņu “vērtējuma ziņojumos”. Šāds daudzskaitļa lietojums atspoguļojot vēlmi ĢDPP piešķiršanu pamatot ar “nopelniem laika gaitā”. No tā esot jāsecina, ka Komisija ĢDPP var piešķirt, ne tikai pamatojoties uz NP, bet arī ņemot vērā citus nopelnu aspektus. Tā tas esot bijis šajā lietā.

281 Tālāk Komisija apgalvo, ka tai nav jāpierāda, ka tā ir veikusi salīdzinošu nopelnu izvērtējumu, ja vien prasītājs nesniedz pietiekami daudz norāžu par to, ka šāds vērtējums nav ticis veikts. Tas, ka NP skaits neatbilst ĢDPP skaitam, nekalpo par šādu norāžu kopumu, jo ĢDPP skaits nav atkarīgs tikai no NP skaita. Turklāt viena ierēdņa nopelni neliedz pienācīgi ņemt vērā citu ierēdņu līdzvērtīgus vai vēl lielākus nopelnus.

- 282 Komisija norāda arī, ka pārejas PP būtu jāļauj nodrošināt pāreju uz jauno paaugstināšanas amatā sistēmu, atbilstoši mērķim izrādīt atzinību par ierēdņu uzcītību, ņemot vērā viņu sniegumu noteiktā pakāpē. Komisija turklāt skaidro, ka PP bija jāpiešķir, ņemot vērā grūtības, kas saistītas ar to, ka iepriekšējā sistēmā trūka saskaņotu prasību vērtējuma ziņojumu izstrādāšanai, izrādot atzinību par ierēdņa nopelniem noteiktā laika periodā saskaņā ar “objektīvu kritēriju”. Kā šāds kritērijs kalpojot noteiktā pakāpē nostrādātais gadu skaits, kas ierobežoti tiek izmantots pakāpē nostrādāto gadu PP piešķiršanai.
- 283 Komisijas skatījumā no iepriekš izklāstītā izriet, ka NP un pārejas PP summa, kas kalpo kā pamats piešķiramo ĢDPP skaita aprēķinam, atspoguļo ierēdņa nopelnus noteiktā laika periodā, nevis tikai darba stāžu attiecīgajā pakāpē.
- 284 Pamatojoties uz spriedumu lietā *Leonhardt/Parlaments* (iepriekš minēts 213. punktā, 55. punkts), Komisija arī apgalvo, ka tai neesot pienākuma pilnībā ņemt vērā ierēdņiem iepriekšējā sistēmā veiktos vērtējumus, pretējā gadījumā pastāvētu risks paaugstināšanas sistēmas reformai atņemt jebkādu praktisku nozīmi.
- 285 Komisija turklāt apstrīd, ka tā būtu nepareizi izmantojusi pilnvaras, šajā sakarā pamatojoties uz nepieciešamību nodrošināt pāreju uz jauno sistēmu un iespēju ņemt vērā iepriekšējā paaugstināšanas amatā kārtā nepaaugstināto ierēdņu stāvokli.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

- 286 Jāatgādina, ka, sākot no paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtas, lai turpmāk darītu iespējamu objektīvāku un vienkāršāku ierēdņu salīdzinošo vērtējumu, VPN 43 un

VPN 45 tika izveidota paaugstināšanas amatā sistēma, kas balstīta uz nopelnu novērtēšanu un kam raksturīga ikgadēja NP un PP piešķiršana ierēdņiem. Viens no PP veidiem ir VPN 45 6. pantā paredzētie ĢDPP.

287 Ar šo pamatu prasītājs apstrīd tā lēmuma tiesiskumu, ar ko viņam paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtā piešķirts tikai viens ĢDPP. Pēc prasītāja domām, Komisija ir pārkāpusi VPN 45 6. pantu, ĢDPP piešķiršanā paaugstināmajiem ierēdņiem pārlietu nozīmi piešķirot darba stāžam.

288 Vispirms jāatgādina, ka ar ĢDPP atbilstoši VPN 45 6. panta 3. punktam paredzēts izrādīt atzinību “ierēdņiem, kas atzīti par nopelniem visbagātākajiem”. Saskaņā ar šo tiesību normu tie ir ierēdņi, kas ir “snieguši ieguldījumu tādu rezultātu sasniegšanā, kuri [...] pārsniedz viņu individuālos uzdevumus” [i) apakšpunkts], vai kas “ieguldījuši īpašas pūles un sasnieguši izcilus rezultātus savu pienākumu izpildē, kā tas apliecināts viņu [KAZ]” [ii) apakšpunkts]. Lielos ĢDPP, tas ir, no 6 līdz 10 ĢDPP, atbilstoši VPN 45 6. panta 4. punktam paredzēts piešķirt tikai “darbā visveiksmīgākajiem ierēdņiem, kas apliecinājuši īpašus nopelnus”, bet “mazos” ĢDPP, tas ir, no 0 līdz 4 ĢDPP atbilstoši tai pašai tiesību normai paredzēts “sadalīt starp pārējiem ierēdņiem, kas to pelnījuši, ņemot vērā [6. panta] 3. punktā izvirzītos kritērijus”.

289 Jāatzīmē arī, ka VPN 45 6. pantā starp ĢDPP piešķiršanas kritērijiem nav norādīts darba stāžs noteiktā pakāpē.

290 No tā izriet, ka ĢDPP piešķiršana jābalsta uz apsvērumiem, kas saistīti ar attiecīgo ierēdņu īpašiem nopelniem, bet lielie ĢDPP ir paredzēti tikai tiem ierēdņiem, kas apliecinājuši izcilus nopelnus. Pat nenoskaidrojot, vai un kādā mērā darba stāžs noteiktā pakāpē var kalpot kā papildu kritērijs ĢDPP piešķiršanai, minēto kritēriju

katrā ziņā nevar izmantot kā izšķirošo faktoru (skat. pēc analogijas Tiesas 1983. gada 24. marta spriedumu lietā 298/81 *Colussi*/Parlaments, *Recueil*, 1131. lpp., 22. punkts, un iepriekš 101. punktā minēto spriedumu lietā *Vainker*/Parlaments, 16. un 17. punkts; Pirmās instances tiesas 1996. gada 29. februāra spriedumu lietā T-280/94 *Lopes*/Eiropas Kopienų Tiesa, *Recueil FP*, I-A-77. lpp. un II-239. lpp., 138. punkts, un Pirmās instances tiesas 2002. gada 11. jūlija spriedumu lietā T-163/01 *Perez Escanilla*/Komisija, *Recueil FP*, I-A-131. lpp. un II-717. lpp., 29. punkts).

291 Izvērtējot šī pamata pamatotību, jāatgādina, ka, lai novērtētu nopelnus, kas jāņem vērā, atbilstoši Noteikumu 45. pantam pieņemot lēmumu par paaugstināšanu amatā un līdz ar to arī pieņemot lēmumu par PP piešķiršanu, administrācijai ir plaša rīcības brīvība, bet Kopienų tiesas kontrolei ir jāattiecas tikai uz to, vai, ņemot vērā veidu un līdzekļus, kurus izmantojot, administrācija nonākusi pie novērtējuma, tā rīkojusies pareizi un savas pilnvaras nav izmantojusi acīmredzami nepareizi (Tiesas 1983. gada 21. aprīļa spriedums lietā 282/81 *Ragusa*/Komisija, *Recueil*, 1245. lpp., 9. punkts; Tiesas 1987. gada 4. februāra spriedums lietā 324/85 *Bouteiller*/Komisija, *Recueil*, 529. lpp., 6. punkts, un iepriekš 89. punktā minētais spriedums lietā *Breton*/Eiropas Kopienų Tiesa, 98. punkts).

292 Šajā lietā Komisija lēmumā noraidīt sūdzību skaidrojusi, ka “ĢDPP piešķiršana [prasītājam] iekļaujas [Juridiskā dienesta] vispārīgajā stratēģijā, kas piemērojama pārejas paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtai, [...] lai palielinātu tajā strādājošo ierēdņu paaugstinājumu skaitu”. Komisija piebilst, ka “ierēdņiem ar lielāko darba stāžu (tas ir, kuru pakāpē nostrādāto gadu PP skaits sasniedz 7 un vienā gadījumā arī 4 īpašos papildu PP) un vienādu uzkrāto NP skaitu automātiski piešķirams lielāks punktu skaits” un līdz ar to viņi saņēmuši lielos ĢDPP. Komisija turklāt skaidro, ka “stratēģija paaugstināt amatā tos ierēdņus, kas saņēmuši vislielāko pakāpē nostrādāto gadu PP/īpašo papildu PP skaitu, protams, ņemot vērā viņu nopelnus, ir tiesiski pamatota”.

- 293 Lēmumā noraidīt sūdzību ir arī atsauce uz Juridiskā dienesta pamatnostādnēm paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtai. Minēto pamatnostādņu 1B pielikumā paredzēts, ka gan lieli ĢDPP, gan īpašie papildu PP piešķirti, lai “noteiktu, [kuri ierēdņi] paaugstināmi amatā 2003. gadā” (pamatnostādņu 1B pielikums). No minētā pielikuma turklāt izriet, ka paaugstināšanai amatā 2003. gadā Juridiskais dienests kā galveno kritēriju ĢDPP piešķiršanā izmantojis noteiktā pakāpē strādājošo ierēdņu “NP un pakāpē nostrādāto gadu PP summu”. Juridiskā dienesta skatījumā minētā summa ļaujot “līdzsvaroti ņemt vērā nopelnus un darba stāžu pakāpē”. Ja vairāku vienā pakāpē strādājošu ierēdņu “[šādi iegūtā] summa ir vienāda, nopelniem piešķirama lielāka nozīme nekā darba stāžam pakāpē”.
- 294 Komisija iebildumu rakstā ir apstiprinājusi, ka “Juridiskajā dienestā ĢDPP piešķirti atkarībā no katra ierēdņa iegūto NP un pārejas pakāpē nostrādāto gadu PP summas”, uzsverot, ka “NP un pakāpē nostrādāto gadu PP summa, kas ir pamatā ĢDPP aprēķinam, ir domāta, lai [..] atspoguļotu nopelnus noteiktā laika periodā”.
- 295 Jautājumā par to, vai lēmums par ĢDPP piešķiršanu prasītājam atbilst VPN 45 6. panta 3. punktā izvirzītajām prasībām, jākonstatē, ka saskaņā ar Juridiskā dienesta izmantoto metodi ĢDPP piešķiršanai A4 pakāpē paaugstināmie ierēdņi, kas bija uzkrājuši mazāk NP nekā prasītājs, bet kuru darba stāžs pakāpē bija lielāks, saņēma vairāk ĢDPP nekā prasītājs.
- 296 Proti, prasītājs, kurš bija uzkrājis 16 NP, saņēma tikai vienu ĢDPP, bet četri citi Juridiskā dienesta A5 pakāpes ierēdņi, kuri bija uzkrājuši 14 vai 15 NP, saņēma lielos ĢDPP, lai arī viņu nopelni atbilstoši KAZ sniegtajam vērtējumam bija mazāki nekā prasītāja nopelni. Šie četri ierēdņi pēc darba stāža Juridiskā dienesta A5 pakāpē ierindojās kā otrais, trešais, ceturtais un piektais, un viņu saņemto NP un pakāpē nostrādāto gadu PP summa bija vismaz 21 (vismaz 14 NP un 7 pakāpē nostrādāto gadu PP), bet prasītāja, kuram bija mazāks darba stāžs pakāpē, NP un pārejas ĢDPP summa bija 19 (16 NP un 3 pakāpē nostrādāto gadu PP).

- 297 No tā izriet, ka viena ĢDPP piešķiršana prasītājam nav pamatota ar VPN 45 6. panta 3. punktā izvirzītajiem kritērijiem. Administrācija ĢDPP piešķirusi nevis, ņemot vērā attiecīgo ierēdņu īpašo, pat izcilo nopelnu vērtējumu, bet gan matemātisku aprēķinu, proti, NP un pakāpē nostrādāto gadu PP summu, bet pakāpē nostrādāto gadu PP skaits vienmēr atbilst darba gadu skaitam noteiktā pakāpē (skat. iepriekš 206. punktu). Juridiskā dienesta izmantotie kritēriji ĢDPP piešķiršanai paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtā ne tikai neizrāda atzinību “nopelniem bagātākajiem ierēdņiem”, kā prasīts VPN 45 6. panta 3. punktā, bet turklāt šajā lietā faktiski sniedz priekšrocības tiem ierēdņiem, kuriem ir mazāk NP nekā prasītājam, jo lielāka darba stāža pakāpē dēļ starpība starp viņu pakāpē nostrādāto gadu PP skaitu un prasītāja 3 pakāpē nostrādāto gadu PP ir lielāka nekā starpība starp viņu NP skaitu un prasītāja 16 NP.
- 298 Runājot par Komisijas argumentu, ka ĢDPP piešķiršana balstīta uz noteiktā laika periodā gūtajiem nopelniem, nevis darba stāžu, vispirms jānorāda, ka VPN 45 12. pantā paredzēts piešķirt pārejas PP, lai “varētu pienācīgi ņemt vērā noteiktā laika periodā gūtos nopelnus”. Savukārt attiecībā uz ĢDPP VPN 45 6. pantā nav skaidras norādes uz šādu kritēriju.
- 299 Tomēr jāprecizē, kā uzsvērusi Komisija, ka VPN 45 6. panta 3. punktā minētajiem īpašajiem nopelniem, ar ko pamatota ĢDPP piešķiršana, nav jābūt noteiktiem tikai un vienīgi attiecīgo ierēdņu pēdējos KAZ. VPN 45 6. panta 3. punkta ii) apakšpunktā faktiski ietverta norāde uz KAZ — kuri minēti daudzskaitlī —, kam jāpalīdz noteikt nopelniem bagātākos ierēdņus, kuriem būtu jāpiešķir ĢDPP.
- 300 Juridiskā dienesta izmantotā metode noteikt ĢDPP skaitu pēc NP un pakāpē nostrādāto gadu PP summas, tomēr tam nav piemērota. NP, kuri ņemti vērā, prasītājam piešķirot vienu ĢDPP, ir 16 NP, kas aprēķināti pēc pēdējā KAZ pirms paaugstināšanas kārtas. Aprēķinot pakāpē nostrādāto gadu PP skaitu, nav ņemti vērā

nopelni, kas, iespējams, minēti iepriekšējos vērtējuma ziņojumos. Minētie pakāpē nostrādāto gadu PP atbilstoši VPN 45 12. panta 3. punkta a) apakšpunktam piešķirti automātiski, dodot “1 punktu par katru pakāpē nostrādāto gadu līdz 7 punktiem”.

301 Visbeidzot, Komisija atsauca uz to, ka ir jānodrošina “pāreja uz sistēmu, kas balstīta uz noteiktā laika periodā gūtajiem nopelniem”. Komisija šajā sakarā atsauca uz iepriekš 213. punktā minēto spriedumu lietā *Leonhardt/Parlaments*, 51. punkts. Tomēr jāatgādina, ka, lai gan minētajā spriedumā Pirmās instances tiesa atzinusi, ka administrācija var pagaidu kārtībā, ievērojot zināmus ierobežojumus, atkāpties no striktas tādu tiesību normu un principu piemērošanas, kas parasti attiecas uz paaugstināšanas amatā procedūru, tas ir pieļaujams tikai imperatīvas vajadzības dēļ, kas saistīta ar pāreju no vecās sistēmas uz jauno, un lai ņemtu vērā ierobežojumus, ko obligāti ietver pāreja no vienas vadības sistēmas uz citu. Tomēr ir skaidrs, ka ĢDPP ir paaugstināšanai amatā piemērojamās jaunās sistēmas pastāvīga, nevis pagaidu sastāvdaļa, tāpēc atsaucei uz iepriekš minēto spriedumu lietā *Leonhardt/Parlaments* šajā ziņā nav nozīmes. Pirmās instances tiesa papildus atgādina, ka jaunās sistēmas spēkā stāšanās brīdī Komisijā strādājošo ierēdņu nopelni attiecīgajā pakāpē turklāt attaisnoja trīs dažādu kategoriju pārejas punktu piešķiršanu.

302 No iepriekš izklāstītā izriet, ka lēmumu prasītājam piešķirt vienu ĢDPP noteikusi prasītāja saņemto NP un pakāpē nostrādāto gadu PP summa, un ar to tādējādi tiek pārķāpti VPN 45 6. panta 3. punktā izvirzītie kritēriji. Līdz ar to lēmums, ar kuru noteikts kopējais prasītājam piešķirto paaugstināšanas punktu skaits, ir prettiesisks daļā, saskaņā ar kuru prasītājam piešķirts viens ĢDPP.

303 Pārējie prasītāja iebildumi par minēto lēmumu nav jāizskata. Pamatojoties uz tiem, tāpat nebūtu iespējams panākt minētā lēmuma atcelšanu plašākā apmērā, jo tie attiecas uz to pašu punktu kategoriju.

Par pamatu, kurā apstrīdēts lēmums prasītājam nepiešķirt nevienu apelācijas PP

- 304 Prasītājs pēc būtības apstrīd atbilstoši VPN 45 13. pantam iesniegtās administratīvās sūdzības izskatīšanas ilgumu. Viņš kritizē arī to, ka paaugstināšanas komitejas ieteikumā nav norādīts pamatojums. Visbeidzot, prasītājs apgalvo, ka iecelējinstiitūcija faktiski neesot izskatījusi viņa sūdzību.
- 305 Pirmās instances tiesa konstatē, ka atbilstoši VPN 45 13. panta 1. punktam administratīva sūdzība jāiesniedz piecu darbadienu laikā pēc “8. pantā norādītā nopelnu saraksta” publicēšanas. Minēto sarakstu pieņem, “kad 6. pantā noteiktajā kārtībā ir piešķirti [PP]”. Tātad administratīvā sūdzība ir par lēmumiem, kas saistīti ar ĢDPP. Šādam secinājumam nav pretrunā tas, ka prasītājs savu sūdzību ir papildinājis ar argumentiem, kāpēc viņam būtu jāpiešķir papildu pienākumu PP.
- 306 Atteikums prasītājam piešķirt apelācijas PP tādējādi apstiprina lēmumu viņam piešķirt tikai vienu ĢDPP. Tāpēc pamati, kas celti par lēmumu piešķirt vienu ĢDPP, ir jāinterpretē kā tādi, kas attiecas arī uz administratīvās sūdzības noraidījumu. Izskatot iepriekšējo pamatu, ir konstatēts, ka lēmums prasītājam piešķirt vienu ĢDPP pieņemts, pieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, un pārkāpj Noteikumu 45. pantu, VPN 45 6. pantu un dienesta interešu principu. Minētās nelikumības tātad ir attiecināmas arī uz atteikumu prasītājam piešķirt apelācijas PP.
- 307 Tādējādi šajā lietā nav jāizvērtē pamati, kuros kritizēta tieši prasītāja administratīvās sūdzības izskatīšana.

Par pamatu, kurā apstrīdēts atteikums prasītājam piešķirt papildu pienākumu PP

- 308 Prasītājs apstrīd atteikumu viņam piešķirt papildu pienākumu PP, pamatojoties uz to, ka paaugstināšanas komitejas ieteikumos nav norādīts pamatojums, Noteikumu 45. pantu, VPN 45 9. pantu, vienlīdzīgas attieksmes principu, acimredzamu kļūdu vērtējumā un pilnvaru nepareizu izmantošanu.

Par to, ka paaugstināšanas komitejas ieteikumos nav norādīts pamatojums

— Lietas dalībnieku argumenti

- 309 Prasītājs, kurš nav saņēmis nevienu papildu pienākumu PP, pārmet A kategorijas ierēdņu paaugstināšanas amatā komitejai, ka tā savos ieteikumos par papildu pienākumu PP piešķiršanu nav norādījusi pamatojumu.

- 310 Komisija atbild, ka sagatavojoši akti nav jāpamato.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

- 311 Pirmās instances tiesa, pamatojoties uz iepriekš 144. un 145. punktā izklāstītajiem apsvērumiem, argumentu uzskata par nepamatotu.

Par to, ka iecelējinstītūcija nav izmantojusi pilnvaras, kas tai piešķirtas VPN 45 9. pantā

— Lietas dalībnieku argumenti

312 Prasītājs apgalvo, ka iecelējinstītūcija esot tikai pievienojusies paritārās komitejas ieteikumiem un neesot ņēmusi vērā prasītāja veiktos pasniedzēja/lekciju vadītāja un pārstāvja pienākumus.

313 Komisija atbild, ka iecelējinstītūcija faktiski esot salīdzinoši izvērtējusi uz papildu pienākumu PP pretendējošo ierēdņu lietas, bet, pamatojoties uz šādu vērtējumu, nolēmusi prasītājam tos nepiešķirt. Komisija piebilst, ka iecelējinstītūcijai nekas neliedzot ievērot paaugstināšanas komiteju ieteikumus, kā tā rīkojusies šajā lietā.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

314 Pirmās instances tiesa atgādina, ka saskaņā ar VPN 45 9. panta 3. punktu par papildu pienākumu PP piešķiršanu katrā paaugstināšanas komitejā ieteikumus sniedz paritāra darba grupa. Kad ieteikumus apstiprinājusi komiteja, tie tiek iesniegti iecelējinstītūcijai lēmuma pieņemšanai.

315 Iecelējinstītūcija lēmumu pieņēma 2003. gada 20. novembrī. Tas, ka iecelējinstītūcija savā lēmumā ir pārņēmusi paaugstināšanas komiteju ieteikumus, nav pietiekams arguments, lai apgalvotu, ka iecelējinstītūcija faktiski nav izmantojusi savas pilnvaras. Iecelējinstītūcija var piekrist paaugstināšanas komiteju novērtējumam.

- 316 Katrā ziņā prasītāja sūdzība ir tieši par atteikumu viņam piešķirt papildu pienākumu PP. Iecelējinstītūcija prasītāja sūdzību ir noraidījusi ar argumentiem, kas liecina, ka tā faktiski ir izvērtējusi minētās kategorijas punktu piešķiršanas iespēju. Iecelējinstītūcija norādījusi, ka lekcijas un citas darbības, kuras prasītājs min, bijušas cieši saistītas gan ar viņa pienākumiem, gan jomu, kurā viņš strādāja Juridiskajā dienestā. Iecelējinstītūcija turklāt minējusi, ka Juridiskā dienesta “pārredzamības grupa”, kuras darbā piedalījies prasītājs, esot neformāla struktūra. Tādējādi iecelējinstītūcija uzskatījusi, ka šādu grupu nevar pielīdzināt paritārai komitejai, jo VPN 45 I pielikumā sniegtais papildu pienākumu saraksts esot pilnīgs. Visbeidzot, iecelējinstītūcija konstatēja, ka prasītāja 2001.–2002. gada KAZ *ad hoc* sadaļā nav minēti nekādi papildu pienākumi.
- 317 Tādējādi arguments, ka iecelējinstītūcija faktiski neesot izmantojusi savas pilnvaras, nav pamatots.

Par to, ka iecelējinstītūcija neesot ievērojusi VPN 45 9. pantu

— Lietas dalībnieku argumenti

- 318 Prasītājs apgalvo, ka viņš pārstāvēt A5 pakāpes ierēdņus Juridiskā dienesta pārredzamības grupā. Viņš esot arī papildus saviem parastajiem pienākumiem vadījis kursus un lekcijas gan ārpus iestādes, gan saviem kolēģiem. Prasītājs turklāt uzskata, ka tas, ka viņš šādu kursu un lekciju vadīšanai nepieciešamās zināšanas ieguvis, strādājot Juridiskajā dienestā, neesot būtiski. Viņš Juridiskajam dienestam pārmet, ka tas šos pienākumus nav darījis zināmus paaugstināšanas komitejai un nav tos minējis viņa KAZ par 2001.–2002. gadu. Visbeidzot, prasītājs uzskata, ka citiem ierēdņiem papildu pienākumu PP piešķirti par līdzīgām darbībām vai pat par mazāk svarīgām darbībām. Viņš prasa Pirmās instances tiesai lūgt Komisiju iesniegt

sarakstu, kurā būtu anonīmi norādīti A5 pakāpes ierēdņi, kuri saņēmuši papildu pienākumu PP par “pasniedzēja/lekciju vadītāja” un pārstāvja funkciju veikšanu, precizējot veiktās darbības. Viņš arī prasa lūgt Komisiju izskaidrot, kādā veidā minētās darbības atšķiras no attiecīgo ierēdņu darbības jomas iestādē.

- 319 Komisija uzsver, ka iecelējinstīcijai paaugstināšanas procedūrā ir plaša rīcības brīvība. Turklāt tā norāda, ka Juridiskā dienesta “pārredzamības grupa” ir tikai neformāla struktūra, kas nav pielīdzināma VPN 45 I pielikumā uzskaitītajām komitejām. No tā izrietot, ka A kategorijas ierēdņu paaugstināšanas amatā komitejai nav pilnvaru prasītājam piešķirt PP kā atzinību par dalību minētajā struktūrā. Visbeidzot, tas, ka prasītājs ir darbojies kā pasniedzējs/lekciju vadītājs, viņam nenodrošinot tiesības saņemt papildu pienākumu PP. Piešķiramo punktu ierobežotais skaits norādot, ka tos var piešķirt vienīgi nopelniem bagātākajiem ierēdņiem, piemērojot VPN 45 9. pantā izvirzītos kritērijus. Tas, ka kāds ierēdnis guvis nopelnus, neizslēdz iespēju, ka citu ierēdņu gūtie nopelni var būt līdzvērtīgi vai pat vēl lielāki.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

- 320 Pirmās instances tiesa norāda, ka VPN 45 9. panta 2. punktā iecelējinstīcijai paredzēta plaša rīcības brīvība. Tajā papildu pienākumu PP piešķiršanai izvirzīti trīs kritēriji. Tie paredzēti, lai pārlicinātos, vai attiecīgie pienākumi veikti iestādes interesēs, vai tie ietilpst ierēdņa kompetencē un vai ierēdnis tos paveicis sekmīgi. Katra minētā kritērija izpildes pārbaudei iecelējinstīcijai ir paredzēta rīcības brīvība. VPN 45 9. panta 2. punktā ir noteikta punktu kvota, kas sadalāma atkarībā no tā, cik ierēdņi pretendē uz paaugstinājumu. Minēto punktu kvotu sadalīšana pēc VPN 45 I pielikumā noteiktās skalas atbilstoši tur uzskaitītajām dažādajām darbībām nozīmē, ka ir jāveic izvēle, kas balstīta uz vērā ņemamu nopelnu vērtējumu. Pirmās instances tiesa atgādina, ka šajā sakarā tās kontrolei ir jāaprobežojas ar to, vai

administrācija, izmantojot savu rīcības brīvību, nav pārkāpusi tās robežas un to nav izmantojusi acīmredzami kļūdaini (skat. iepriekš 291. punktu).

321 Vispirms runājot par prasītāja darbošanos “pārredzamības grupā”, jāatgādina, ka VPN 45 I pielikumā ir pilnīgā veidā uzskaitīti iestādes interesēs veikto papildu pienākumu veidi, par kuriem var piešķirt papildu pienākumu PP atbilstoši VPN 45 9. pantam. Tā kā darbošanās pārredzamības grupā nav norādīta VPN 45 I pielikumā, iecelējinstītūcija, prasītājam par darbošanos šādā grupā nepiešķirot nevienu papildu pienākumu PP, nav pieļāvusi ne juridisku kļūdu, ne acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

322 Turpinājumā par apgalvotajām prasītāja pasniedzēja/lekciju vadītāja darbībām jānorāda, ka atbilstoši VPN 45 I pielikumam par šādām darbībām var piešķirt vienu papildu pienākumu PP. Tomēr prasītāja darba aprakstā ir minēta “informācijas izplatīšana par [atsevišķiem] juridiskiem aspektiem — iekšēja informācijas izplatīšana”. Turklāt prasītāja KAZ par 2001.–2002. gadu precizēts, ka viņam uzticēts “informēt Komisiju un tās dienestus par tiesvedību un Kopienu tiesību attīstību, [kā arī] izplatīt zināšanas un pieredzi Kopienu tiesību jomā”. No tā izriet, ka iecelējinstītūcija nav pieļāvusi ne juridisku kļūdu, ne acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka mācības un lekcijas, ko prasītājs sniedzis saviem kolēģiem, ietilpst viņa parastajos pienākumos. Iecelējinstītūcija ir pamatoti uzskatījusi, ka atbilstoši VPN 45 9. panta 2. punkta otrās daļas otrajam ievilkumam prasītājam par minētajām darbībām nevar izrādīt atzinību ar papildu pienākumu PP.

323 Prasītājs norādījis arī uz darbībām ārpus iestādes. Runa ir par divām lekcijām par Kopienu konkurences tiesībām un par Eiropas administratīvajām tiesībām, kas notikušas Spānijas universitātēs, tiesību zinātņu pētniecības projektu telesakaru jomā pēc Itālijas valsts iestāžu lūguma un publikāciju par pakalpojumiem ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi. Prasītājs tomēr nav iesniedzis pierādījumus, ka minētās darbības būtu veiktas “iestādes interesēs”, kā noteikts VPN 45 9. panta 2. punkta otrās daļas pirmajā ievilkumā. Turklāt iecelējinstītūcija 2004. gada 15. jūnija lēmumā norādījusi, ka Juridiskais dienests prasītāja vārdu nebija iekļāvis to ierēdņu sarakstā, kuriem, pēc tā ieskatiem, varētu piešķirt papildu pienākumu PP.

Iecelējinstītūcija tādējādi varēja pieņemt, ka Juridiskais dienests minētās prasītāja darbības nav iekļāvis KAZ sadaļā "Papildu pienākumi". Prasītājs kritizē šādu izlaidumu, bet šī kritika nav pieņemama, jo tādējādi tiek apstrīdēts KAZ par 2001.–2002. gadu, ko prasītājs nav apstrīdējis savlaicīgi. Prasītājs norādījis, ka viņš minētos pienākumus uzskaitījis KAZ sadaļā, kura viņam bija jāaizpilda pašam. Šāds uzskaitījums tomēr nav noteicošs, jo ierēdņa attieksme pret savām darbībām dabiski ir subjektīva.

324 Visbeidzot, nav pieņemama arī prasītāja prasība lūgt Komisiju iesniegt Pirmās instances tiesai sarakstu, kurā būtu anonīmi norādīti ierēdņi, kuri saņēmuši papildu pienākumu PP, kā arī viņu veiktās darbības, par ko piešķirti papildu pienākumu PP, un paskaidrojumi, kāpēc minētās darbības neesot uzskatāmas par attiecīgo ierēdņu parastajiem pienākumiem. Prasītājs nav pierādījis, ka darbības, par kurām, pēc viņa domām, būtu jāpiešķir papildu pienākumu PP, atbilst visiem VPN 45 9. panta 2. punktā izvirzītajiem kritērijiem. Turklāt no pieņēmuma, ka kāds ierēdnis saņēmis vienu papildu pienākumu PP par tādu darbību veikšanu, kas atbilst visiem VPN 45 9. panta 2. punktā izvirzītajiem kritērijiem, nekādi neizriet, ka lēmums prasītājam nepiešķirt papildu pienākumu PP būtu prettiesisks.

325 No tā izriet, ka pamats par VPN 45 9. panta pārkāpumu nav pamatots.

Par pilnvaru nepareizu izmantošanu

— Lietas dalībnieku argumenti

326 Prasītājs uzskata, ka papildu pienākumu PP piešķiršanā konstatējama pilnvaru nepareiza izmantošana. Viņš apgalvo, ka "pasniedzēja/lekciju vadītāja" darbības

ņemtas vērā tikai atsevišķos gadījumos un patvaļīgā veidā, lai gan VPN 45 I pielikumā sniegtajā papildu pienākumu uzskaitījumā dilstošā kārtībā tās minētas kā ceturrtās svarīgākās no sešām. Viņš arī norāda, ka šo VPN 2004. gada versijā minētās funkcijas nav ietvertas, jo “[esot] grūti noteikt robežu starp lekciju vadītāja vai pasniedzēja funkcijām un ierēdņa parastajiem pienākumiem”.

327 Pēc atbildētājas ieskatiem, atbildes, ko tā sniegusi par iepriekš izvērtētajām pamata daļām, liecinot, ka prasītāja pasniedzēja/lekciju vadītāja darbības esot ņemtas vērā pienācīgi un papildu pienākumu PP piešķirti atbilstoši VPN 45 9. pantā izvirzītajiem kritērijiem. Turklāt tas, ka minētās funkcijas kopš 2004. gada paaugstināšanas kārtas attiecīgā kritērija piemērošanas grūtību dēļ ir svītrotas no VPN 45 I pielikuma, neliecinot, ka konstatējama pilnvaru nepareiza izmantošana.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

328 Pirmās instances tiesa atgādina, ka pilnvaru nepareizas izmantošanas jēdziens Kopienų tiesībās ir precīzi noteikts un attiecas uz situāciju, kad administratīva iestāde izmanto savas pilnvaras citiem mērķiem, nevis tiem, kuru sasniegšanai šīs pilnvaras piešķirtas. Pilnvaru nepareiza izmantošana lēmumā izpaužas tikai tad, ja objektīvas, būtiskas un saskanīgas pazīmes liecina, ka lēmums ir pieņemts, lai sasniegtu mērķus, kas tajā nav uzskaitīti (Tiesas 2003. gada 5. jūnija spriedums lietā C-121/01 P *O'Hannrachain*/Parlaments, *Recueil*, I-5539. lpp., 46. punkts; Pirmās instances tiesas 1996. gada 11. jūnija spriedums lietā T-118/95 *Anacoreta Correia*/Komisija, *Recueil FP*, I-A-283. lpp. un II-835. lpp., 25. punkts, un Pirmās instances tiesas 2004. gada 14. oktobra spriedums lietā T-389/02 *Sandini*/Eiropas Kopienų Tiesa, Krājums-CDL, I-A-295. lpp. un II-1339. lpp., 123. punkts).

329 Tādējādi pilnvaru nepareiza izmantošana ir patstāvīgs tiesību akta atcelšanas pamats, ko nevar secināt no kļūdas VPN 45 9. panta un I pielikuma piemērošanā. Vēl jo

vairāk, iepriekš izklāstīto argumentu analīze apliecinājusi, ka VPN 45 9. pants bija piemērots pareizi. Turklāt tas, ka, sākot ar 2004. gada paaugstināšanas kārtu, pasniedzēja/lekciju vadītāja darbības svītrotas no VPN 45 I pielikuma, nepierāda, ka atteikums paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtā prasītājam piešķirt papildu pienākumu PP būtu bijis motivēts ar slēptiem mērķiem, ne arī, ka minētajā sadaļā ietvertās normas viņam vispār būtu piemērotas nepareizi.

330 Tātad arguments nav pamatots. Tādējādi tas pats attiecas arī uz visu pamatu, kas celts par lēmumu prasītājam nepiešķirt nevienu papildu pienākumu PP.

Par pamatu, kurā apstrīdēts atteikums prasītājam piešķirt PKPP

Lietas dalībnieku argumenti

331 Prasītājs apgalvo, ka A kategorijas ierēdņu paaugstināšanas komitejas lēmumā par PKPP piešķiršanu neesot norādīts pamatojums. Tas pats esot sakāms arī par iecelējinstiūcijas lēmumu par viņa sūdzību.

332 Komisija atbild, ka sagatavojoši akti nav jāpamato un ka paskaidrojumi, kas sniegti, noraidot prasītāja sūdzību, esot pietiekami.

Pirmās instances tiesas vērtējums

333 Pirmās instances tiesa atgādina, ka paaugstināšanas komiteju kompetencē ir ieteikt piešķirt PKPP (skat. iepriekš 84. punktu). Tām nav pienākuma savus ieteikumus pamatot iepriekš 143. un turpmākajos punktos izklāstīto iemeslu dēļ. Prasītājs turklāt nevar iecelēj institūcijai pārnest, ka tā neesot pamatojusi 2004. gada 15. jūnija lēmumā ietvertu atteikumu viņam piešķirt PKPP. Prasītājs savā sūdzībā nav apgalvojis, ka viņam pienākas šādi punkti, un nav sniedzis sīkākus argumentus šajā sakarā. Turklāt iecelēj institūcijas lēmumā ir pamatojums par pārejas noteikumu ieviešanu. Visbeidzot, jau izdevumā *Administratīvā Informācija* Nr. 34-2003 bija norādīts, ka “paaugstināšanas komitejas [...] varēs ierosināt ierēdņiem, kuru situācija to pamato, piešķirt līdz 2 punktiem”, bet izdevumā *Administratīvā Informācija* Nr. 82-2003 bija precizēti galvenie gadījumi, kuros šādu punktu piešķiršana ir pamatota.

334 Tādējādi pamats nav pamatots.

Pamats, kurā apstrīdēts amatā paaugstināto ierēdņu saraksts

Lietas dalībnieku argumenti

335 Neatkarīgi no pamatiem, kuros apstrīdēts sagatavojošo aktu tiesiskums un kuri var ietekmēt amatā paaugstināto ierēdņu saraksta tiesiskumu, prasītājs arī tieši apstrīd minētā saraksta spēkā esamību. Viņš apgalvo, ka iecelēj institūcija, pieņemot lēmumus par paaugstināšanu amatā, neesot salīdzinājusi kandidātu nopelnus, bet tikai ievērojusi paaugstināšanas komitejas izstrādāto nopelnu sarakstu.

- 336 Pēc Komisijas teiktā, iecelēj institūcijai neesot liegts ievērot paaugstināšanas komiteju ieteikumus un prasītājs neesot pierādījis, ka tā faktiski nebūtu izmantojusi savu rīcības brīvību.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 337 Pirmās instances tiesa atgādina, ka minētā komiteja 2003. gada 13. novembrī pieņēma VPN 45 10. pantā minēto nopelnu sarakstu, ņemot vērā 2003. gada 7. jūlijā publicēto sarakstu un tās ieteikumus papildu pienākumu PP, apelācijas PP un PKPP piešķiršanai. Iecelēj institūcija 2003. gada 20. novembrī atbilstoši minētajiem ieteikumiem pieņēma paaugstināto ierēdņu sarakstu. Tomēr gan NP un PP piešķiršanas kritēriji, gan VPN 43 un VPN 45 paredzētās procedūras kalpo kā objektīva mēraukla nopelnu novērtējumam un samazina faktoros, kas varētu mudināt iecelēj institūciju atkāpties no paaugstināšanas komiteju ieteikumiem.
- 338 Katrā ziņā ar to, ka A kategorijas paaugstināšanas komitejas un iecelēj institūcijas paustie viedokļi sakrīt, nepietiek, lai pierādītu, ka iecelēj institūcija faktiski nav izmantojusi savas pilnvaras.
- 339 Šis pamats tādējādi nav pamatots.

4. *Par atcelšanas apmēru*

- 340 Pirmās instances tiesa ir secinājusi, ka prasītāja iebildumi par lēmumu viņam piešķirt tikai vienu ĢDPP ir pamatoti (iepriekš 286. un turpmākie punkti). Tādējādi konstatētā nelikumība ietekmē lēmumu prasītājam piešķirt kopā tikai 20 paaugstināšanas punktus.

341 Tomēr jāizvērtē, vai minētā nelikumība ietekmē arī paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtā A4 pakāpē paaugstināto ierēdņu sarakstu vai katrā ziņā — atteikumu minētajā sarakstā ietvert prasītāja vārdu.

342 Atbilde uz šo jautājumu ir atkarīga no tā, vai pasākumi, kas Komisijai būtu jāveic, lai novērstu minēto nelikumību, ļaus prasītājam sasniegt paaugstināšanas sliekšni, kas paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtai izdevumā *Administratīvā Informācija* Nr. 69-2003 noteikts 31 punkta apmērā.

343 Šajā lietā prasītājs saņēma 16 NP un 3 pakāpē nostrādāto gadu PP. Viņš turklāt varētu saņemt arī līdz 10 ĢDPP atbilstoši VPN 45 6. panta 4. punkta a) apakšpunktam. Visbeidzot, no VPN 45 13. panta 2. punkta izriet, ka iecelējinstītūcija pēc attiecīgas prasības var piešķirt “papildu” (ārpus ģenerāldirektoram iedalītās kvotas) apelācijas PP. Komisija atbildēs uz Pirmās instances tiesas jautājumiem precizējusi, ka “šāda prasība ir pieņemama [...], pat ja ģenerāldirektorāts attiecīgajam ierēdnim piešķīris 10 [ĢDPP], tas ir, maksimālo punktu skaitu”. Komisija turklāt ir norādījusi, ka apelācijas PP var piešķirt “neierobežoti”. Šāda interpretācija atbilst Noteikumu 45. pantā iecelējinstītūcijai paredzētajai nozīmīgajai lomai, izvērtējot ierēdņu nopelnus iespējamās paaugstināšanas amatā aspektā. Tā ir arī izskaidrojusi, ka iestādes rīcības brīvību ierobežoti ietekmē vidējais mērķlielums un sods, kas paredzēts VPN 45 6. panta 1. punktā un izdevumā *Administratīvā Informācija* Nr. 99-2002 (iepriekš minētais 168. un turpmākie punkti).

344 Šādos apstākļos nav neiespējams, ka prasītājs varētu sasniegt iepriekš norādīto paaugstināšanas sliekšni.

345 No tā izriet, ka jāatceļ 2003. gada 20. novembra lēmumi, ar kuriem iecelējinstītūcija, pirmkārt, noteikusi, ka paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtā prasītājam tiek piešķirti kopā 20 paaugstināšanas punkti, un, otrkārt, atteikusi viņu ietvert A4 pakāpē paaugstināto ierēdņu sarakstā.

- 346 Prasītājs tomēr lūdz atcelt A5 pakāpes ierēdņu nopelnu sarakstu un A4 pakāpē paaugstināto ierēdņu sarakstu kopumā. Viņš norāda, ka atšķirībā no iepriekšējās sistēmas paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtā pieņemtie lēmumi turpina radīt tiesiskas sekas arī pēc tās beigām paaugstināšanas punktu uzkrāšanas sistēmas dēļ. Prasītājs turklāt apgalvo, ka viņa celtās iebildes par VPN 43 un VPN 45 prettiesiskumu, sagatavojošo aktu neesamību un to, ka netika veikts nopelnu salīdzinājums, ietekmē visu procedūru un visus ar to saistītos ierēdņus.
- 347 No iepriekš minētā 87. un turpmākajiem punktiem tomēr izriet, ka VPN 45 10. pantā minētais nopelnu saraksts ir sagatavojošs akts, ko kā tādu nevar atcelt.
- 348 Turklāt no Pirmās instances tiesas analīzes iepriekš 125.–256. punktā izriet, ka prasītāja vēlme, pamatojoties uz VPN 43 un VPN 45 prettiesiskumu vai sagatavojošo aktu neesamību, panākt amatā paaugstināto ierēdņu saraksta atcelšanu pilnā apmērā katrā ziņā balstīta uz kļūdainu pieņēmumu, jo minētās iebildes par prettiesiskumu un attiecīgais pamats nav pamatoti.
- 349 Visbeidzot, amatā paaugstināto ierēdņu saraksta, kurā ir minēts 141 ierēdnis, atcelšana pilnā apmērā būtu nesamērīga (šajā sakarā skat. Tiesas 1980. gada 5. jūnija spriedumu lietā 24/79 *Oberthür*/Komisija, *Recueil*, 1743. lpp., 13. punkts; Pirmās instances tiesas 1992. gada 10. jūlija spriedumu lietā T-68/91 *Barbi*/Komisija, *Recueil*, II-2127. lpp., 36. punkts; iepriekš 220. punktā minēto spriedumu lietā *Rasmussen*/Komisija, 52. punkts, un Pirmās instances tiesas 2004. gada 6. jūlija spriedumu lietā T-281/01 *Huygens*/Komisija, Krājums-CDL, I-A-203. lpp. un II-903. lpp., 141. punkts). Šādu uzskatu neapgāž arī acimredzamais apstāklis, ka paaugstināšanas kārtā pieņemto apstrīdēto lēmumu tiesiskās sekas nebeidzas ar attiecīgo kārtu, jo prasītājam nākotnē varētu būt jākonkurē ar ierēdņiem, kuru paaugstināšana amatā nav tikusi atcelta.

Par procesa organizatoriskajiem pasākumiem

350 Prasītājs lūdz Pirmās instances tiesu veikt vairākus procesa organizatoriskos pasākumus.

351 Pirmkārt, viņš lūdz Pirmās instances tiesu “aicināt atbildētāju iesniegt ziņas par pārejas PP, NP un ĢDPP skaitu, kas piešķirts katram Juridiskā dienesta A5 pakāpes ierēdnim, nenorādot viņu vārdus”. Pirmās instances tiesa uzskata, ka šāds pasākums nav vajadzīgs, ņemot vērā iepriekš 296. punktā izdarītos konstatējumus.

352 Otrkārt, prasītājs lūdz Pirmās instances tiesu “aicināt atbildētāju iesniegt [to] ieteikumu par ĢDPP piešķiršanu prasītājam, kas jāparaksta Santaolajam Gadeam [*Santaolalla Gadea*], direktoram, kura pakļautībā strādā prasītājs, vai visus dokumentus, kuros šāds ieteikums minēts”. Pirmās instances tiesa tiesvedības gaitā noteikusi to veikt.

353 Treškārt, prasītājs lūdzis Pirmās instances tiesu “aicināt atbildētāju iesniegt sarakstu, kurā būtu anonīmi norādīti A5 pakāpes ierēdņi, kuri saņēmuši punktus par pasniedzēja/lekciju vadītāja darbībām, norādot viņu veiktās darbības un paskaidrojot, kā tās atšķiras no attiecīgo ierēdņu parastās darba jomas iestādē”. Minētais lūgums nav jāapmierina iepriekš 324. punktā izklāstīto iemeslu dēļ.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 354 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā atbildētājam spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar prasītāja prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (piektā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

- 1) **atcelt Komisijas lēmumus, saskaņā ar kuriem prasītājam kopā piešķirti 20 paaugstināšanas punkti un atteikts viņu iekļaut to ierēdņu sarakstā, kuri paaugstināšanas amatā 2003. gada kārtā paaugstināti A4 pakāpē;**

- 2) **noraidīt prasību pārējā daļā;**

3) Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Vilaras

Martins Ribeiro

Dehousse

Šváby

Jūrimäe

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2006. gada 19. oktobrī.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

E. Coulon

M. Vilaras

Satura rādītājs

Atbilstošās tiesību normas	II - 4150
Fakti un procedūra	II - 4160
Lietas dalībnieku prasījumi	II - 4163
Par pieņemamību	II - 4165
1. Paaugstināšanas amatā sistēma	II - 4166
2. Paaugstināšanas amatā norise	II - 4168
3. Nelabvēlīgais akts	II - 4175
4. Termins prasības celšanai	II - 4179
Par lietas būtību	II - 4185
1. Par iebildēm par atsevišķu VPN 43 un VPN 45 normu prettiesiskumu	II - 4185
Par pirmo iebildi par prettiesiskumu attiecībā uz VPN 43 2. pantu un VPN 45 3., 6., 7., 9., 10., 12. un 13. pantu	II - 4186
Par apgalvoto NP nenozīmīgumu	II - 4186
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 4186
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4187
Par pamatojuma trūkumu	II - 4190
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 4190
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4190
Par to, vai VPN 45 pārkāpj Noteikumu 26. pantu un tiesības uz aizstāvību	II - 4192
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 4192
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4193
	II - 4251

Par saskaņā ar VPN 45 13. pantu celtu prasību efektivitāti	II - 4194
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 4194
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4195
Par labas pārvaldības principa un tiesību uz lietas objektīvu un taisnīgu izskatīšanu pārkāpumu	II - 4195
Par otro iebildi par prettiesiskumu, kas attiecas uz VPN 45 6. un 7. pantu kopā ar izdevumu Administratīvā Informācija Nr. 99-2002, kuros noteikts vidējais mērķlielums, ierobežojot ģenerāldirektorātu rīcības brīvību	II - 4196
Lietas dalībnieku argumenti	II - 4196
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4197
Par trešo iebildi par prettiesiskumu, kas attiecas uz VPN 45 12. pantu, kurā esot piešķirta pārmērīga nozīme darba stāžam un kurš esot neprecīzs, un kurā netiekot ievērota iecelējinstiitūcijas kompetence	II - 4204
Par VPN 45 12. panta pagaidu raksturu	II - 4204
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 4204
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4205
Par apgalvoto noteiktā pakāpē nostrādātā darba stāža izšķirošo nozīmi pārejas PP piešķiršanā	II - 4205
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 4205
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4207
Par paaugstināšanas komiteju kompetences trūkumu PKPP piešķiršanai ..	II - 4212
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 4212
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4213
Par ceturto iebildi par prettiesiskumu attiecībā uz VPN 45 9. pantu un I pielikuma 1., 2., 3., 5. un 6. punktu, kuru dēļ atsevišķi darbi tiekot novērtēti pārāk augstu	II - 4213
Lietas dalībnieku argumenti	II - 4213
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4214

Par piekto iebildi par prettiesiskumu attiecībā uz VPN 45 7. panta 2. punktu, kas esot diskriminējošs	II - 4217
Lietas dalībnieku argumenti	II - 4217
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4218
2. Par pamatu, kas balstīts uz to, ka nepastāv lēmumi par administratīvajām sūdzībām un papildu pienākumu PP, PKPP un īpašo papildu PP piešķiršanu ..	II - 4219
3. Par pamatiem, kas balstīti uz VPN 45 īstenošanas prettiesiskumu	II - 4222
Par pamatiem, kuros apstrīdēts lēmums prasītājam piešķirt tikai vienu ĢDPP	II - 4223
Par pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu	II - 4223
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 4223
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4224
Par Noteikumu 45. panta, VPN 45 6. panta un 13. panta un dienesta interešu principa pārkāpumu, acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pilnvaru nepareizu izmantošanu	II - 4227
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 4227
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4229
Par pamatu, kurā apstrīdēts lēmums prasītājam nepiešķirt nevienu apelācijas PP	II - 4235
Par pamatu, kurā apstrīdēts atteikums prasītājam piešķirt papildu pienākumu PP	II - 4236
Par to, ka paaugstināšanas komitejas ieteikumos nav norādīts pamatojums	II - 4236
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 4236
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4236
Par to, ka iecelējinstītūcija nav izmantojusi pilnvaras, kas tai piešķirtas VPN 45 9. pantā	II - 4237
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 4237
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4237

Par to, ka iecēlējinstiūcija neesot ievērojusi VPN 45 9. pantu	II - 4238
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 4238
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4239
Par pilnvaru nepareizu izmantošanu	II - 4241
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 4241
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4242
Par pamatu, kurā apstrīdēts atteikums prasītājam piešķirt PKPP	II - 4243
Lietas dalībnieku argumenti	II - 4243
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4244
Pamats, kurā apstrīdēts amatā paaugstināto ierēdņu saraksts	II - 4244
Lietas dalībnieku argumenti	II - 4244
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4245
4. Par atcelšanas apmēru	II - 4245
Par procesa organizatoriskajiem pasākumiem	II - 4248
Par tiesāšanās izdevumiem	II - 4249